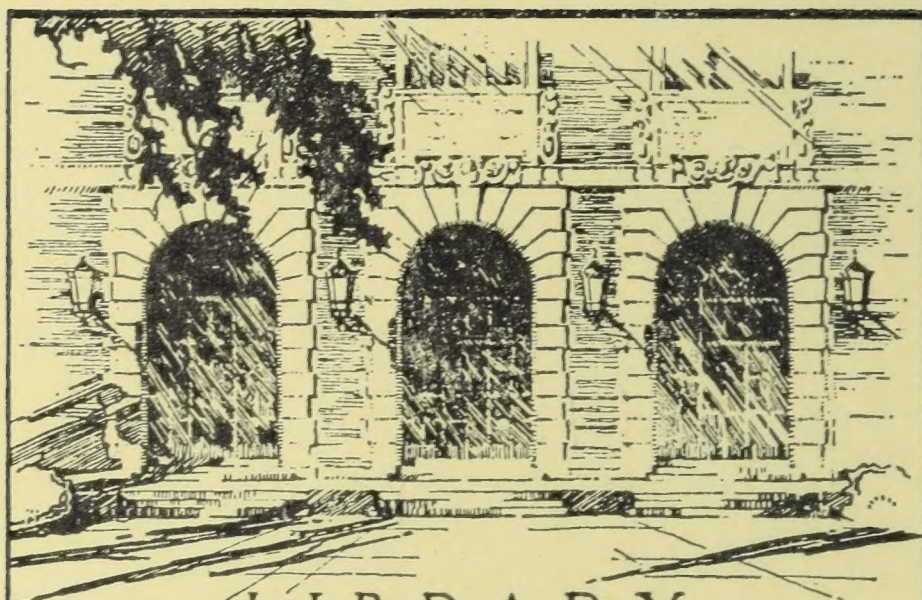

379.8
C144gr

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

T. W. BALDWIN
ELIZABETHAN LIBRARY

879.8

C144gr

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign Alternates

WHEEL AND RAIL

PRINCE OF WALES

WHEEL AND RAIL

1811 to 1812

WHEEL AND RAIL

WHEEL AND RAIL

WHEEL AND RAIL

WHEEL AND RAIL

WHEEL AND RAIL

THE
GREEK AND LATIN
PRIZE POEMS
OF THE
UNIVERSITY OF CAMBRIDGE,
FROM
1814 TO 1832.

CAMBRIDGE:
PRINTED FOR W. P. GRANT:
SOLD BY SIMPKIN & CO., H. WASHBOURNE, AND R. PRIESTLEY, LONDON;
AND REID & CO., GLASGOW.

M DCCC XXXIII.

THE

GREEK AND LATIN

PRIZE POEMS

OF THE

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

LONDINI:

PRELO R. WATTS, CROWN COURT, TEMPLE BAR.

1814 TO 1832

CAMBRIDGE:

PRINTED FOR W. P. GRANT

AND BY MESSRS. J. H. WARDROBNE AND C. PRISTON, LONDON.
AND HOD & CO., GLASGOW.

NEWCASTLE

879.8
C144 gr

PREFACE.

IT had long been customary in the University to celebrate important events with poetic effusions by members of the different Colleges, under the titles of *Congratulationes*, *Epicedia*, and the like; but it was not until the latter part of the last century, that, in our University, any regular prize was established for poetical composition in Greek or Latin. Sir William Browne, Knt., M.D., who died in 1774, by his will, directed three gold medals, each of the value of five guineas, to be given yearly to three Undergraduates; the first for the best Greek Ode in imitation of Sappho, the second for the best Latin Ode in imitation of Horace; and the third for the best Greek and Latin Epigrams, in imitation severally of the styles of the Anthologia and of Martial. The Vice-Chancellor of the University appoints the subject, which is given out at the end of the Michaelmas Term; and the prizes, which are adjudged also by him, are delivered on the Commencement-day to the successful candidates, who read them publicly in the Senate-house. The first prizes for the Odes were given in 1775; the subjects being, as might be expected, the memory of their institutor.

Gr. Res. English

The Rev. Dr. Charles Burney and the Rev. John Cleaver Bankes, who were the only surviving trustees of a fund raised by the friends of Professor Porson, and appropriated to his use during his life-time, by deed dated Nov. 27, 1816, transferred to the University the sum of 400*l.* Navy Five per Cents., upon trust, that the interest should be employed annually in the purchase of one or more Greek books, to be given to an Undergraduate who shall produce the best translation into Greek verse of a proposed passage from the works of Shakspeare, Ben Jonson, Massinger, or Beaumont and Fletcher. The metres, if the passage proposed be from a tragedy, must be *tragicum iambicum trimetrum acatalecticum*, or *tragicum trochaicum tetrametrum catalecticum*; and, if from a comedy, *comicum iambicum trimetrum acatalecticum*, or *comicum trochaicum catalecticum*. The Examiners for this prize are, the Vice-Chancellor or his deputy, the Provost of King's, the Masters of Trinity, St. John's, Christ's, and Caius Colleges, the Greek Professor, and the Public Orator. The subject is given out at the end of the Michaelmas Term; and the Greek translation, accentuated, and accompanied with a literal Latin version of the Greek, must be sent to the Vice-Chancellor on or before the 10th of April. The first Porson prize was adjudged in 1817.

The poems which have gained these prizes we have ventured to lay before the public in the present form. If any excuse were necessary for such an undertaking, the best we could offer would be the example which has been already set, both in our own and in the sister University:

in the former, the English prize poems have gone through more than one edition; in the latter, both the English and the Latin. We have, too, an excuse which has been urged in similar cases before, that it seems to us a thing not to be endured, that these effusions, many of them extremely beautiful, should be permitted silently to fall into oblivion. We have been actuated also by another motive: it has appeared to us that, in publishing this collection of poems, we should be furnishing both pleasure and utility to our readers—pleasure in particular to those who in reading them shall be reminded of the feats of their younger days, and of the successes of themselves or their friends—utility to those who have still the same field of exertion before them, and who, in reading their poems, may be stimulated thereby the more ardently to follow their examples.

Several reasons have induced us to admit no poems of an earlier date than 1814. From that time to the present we have endeavoured to make our collection complete, but in a few years during this period some of the prizes appear not to have been adjudged. We have also, in one or two instances, given such poems as have gained second prizes; thinking that, in general, the very fact of a second prize being given proves the excellency of both. In our arrangement, it has been thought best to make a separate division of each particular class of poems. We ought perhaps to observe, too, that in several instances they have been revised and altered by the authors.

The publisher is particularly desirous of rendering his

sincere thanks to the authors of these poems for the obliging manner in which they permitted him the use of their copies.

In conclusion, it may be observed, that great care has been taken to insure typographical correctness; and it is hoped that very few errors will be found. If, however, some few should have escaped us, we must come before our readers with the request which has been so often repeated—*“ignoscat lector benevolus.”*

CONTENTS.

PORSON PRIZE.

	Page
1817. Shaksp. Hen. IV. Pt. II. Act III. sc. 1.—C. J. PEN- NINGTON, <i>King's</i>	2
1818. Hen. VIII. Act III. sc. 2.—W. SIDNEY WALKER, <i>Trin.</i>	4
1819. Coriolan. Act V. sc. 3.—HOR. WADDINGTON, <i>Trin.</i> . .	8
1820. Macb. Act I. sc. 7.—W. H. FOX TALBOT, <i>Trin.</i> . .	12
1821. Othell. Act I. sc. 3.—W. BARHAM, <i>Trin.</i>	16
1822. Jul. Cæs. Act IV. sc. 3.—W. BARHAM, <i>Trin.</i> . . .	20
1823. Hen. VIII. Act V. sc. 4.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i> . .	24
1824. Merch. of Ven. Act IV. sc. 1.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i>	26
1825. K. John, Act IV. sc. 2.—J. HODGSON, <i>Trin.</i> . . .	30
1826. K. John, Act III. sc. 3.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i> . .	32
—— Second Prize.—J. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	36
1827. As You Like It, Act II. sc. 3.—J. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	40
1828. Tro. & Cres. Act III. sc. 3.—CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	42
1829. Hen. VIII. Act IV. sc. 2.—C. RANN KENNEDY, <i>Trin.</i>	46
1830. Rom. & Jul. Act II. sc. 2.—C. R. KENNEDY, <i>Trin.</i> .	50
1831. As You Like It, Act II. sc. 1.—G. J. KENNEDY, <i>Joh.</i>	52
1832. Jul. Cæs. Act II. sc. 2.—H. LUSHINGTON, <i>Trin.</i> . .	56

GREEK ODES.

1814. Wellingtonus Reg. Gallicam despiciens.—J. HUTTON FISHER, <i>Trin.</i>	63
1815. In Galliæ Regem.—J. H. FISHER, <i>Trin.</i>	68
1816. Napoleon in Insulam S. Helen. ablegatus.—J. H. FISHER, <i>Trin.</i>	73

CONTENTS.

	Page
1818. In Obit. Principiss. Carolettæ.—J. H. HALL, <i>King's</i> . . .	78
1819. Reginæ Epicedium.—H. WADDINGTON, <i>Trin.</i> . . .	82
1820. Μνημοσύνη.—H. N. COLERIDGE, <i>King's</i>	84
1821. Ὠκεανός ὁ Ὑπερβόρεος.—H. N. COLERIDGE, <i>King's</i> . . .	89
1822. Pyramides Ægyptiacæ.—W. M. PRAED, <i>Trin.</i> . . .	94
1823. In Obit. T. Fanshawe Middleton.—W. M. PRAED, <i>Trin.</i>	98
1824. Ὡ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, κ.τ.λ.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i> .	103
1825. Ἀνδρῶν ἐπιφάνων πᾶσα γῆ τάφος.—W. SELWYN, <i>Joh.</i> .	109
1826. Delphi.—W. SELWYN, <i>Joh.</i>	114
1827. Sanctius his animal.—W. SELWYN, <i>Joh.</i>	119
1828. Αἴγυπτος.—F. TENNYSON, <i>Trin.</i>	122
1829. Νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἄλι ναιετάουσι. — C. R. KENNEDY, <i>Trin.</i>	126
1830. Ilissi laus.—JAS. HILDYARD, <i>Christ's</i>	131
1831. Granta Gulielm. IV ^{to} . gratulatur.—J. HILDYARD, <i>Chr.</i>	136
1832. Quid dedicatum poscit Apollinem vates.—J. HILDYARD, <i>Christ's</i>	140

LATIN ODES.

1814. Germania Lipsiæ vindicata.—J. J. BLUNT, <i>Joh.</i> . . .	147
1815. Vivos ducent de marmore vultus.—G. STAINFORTH, <i>Trin.</i>	152
1816. Statuæ, &c. Italiæ restitutæ.—W. N. LETTSOM, <i>Trin.</i>	155
1817. Iol debellata.—W. N. LETTSOM, <i>Trin.</i>	160
1819. Thebæ Ægyptiacæ.—T. H. HALL, <i>King's</i>	164
1820. Ad Georgium IV ^{tum} .—H. N. COLERIDGE, <i>King's</i> . . .	169
— Extra Prize. Χρύσεα φόρμιγξ.—H. THOMPSON, <i>Joh.</i> . .	173
1821. Maria Scotorum Regina.—C. FURSDON, <i>Downing</i> . . .	178
1824. Aleppo Terræ Motu eversa.—B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i> . .	183
1825. Academia Cantab. tot novis Ædificiis ornata.—R. SNOW, <i>Joh.</i>	188
1826. Iris.—W. SELWYN, <i>Joh.</i>	192
1827. Iphigenia in Aulide.—CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i> . .	195
1828. Hannibal.—CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	199
1829. Cæsar ad Rubiconem flumen constitit.—C. MERIVALE, <i>Joh.</i>	204

CONTENTS.

	Page
1830. Cumæ.—C. R. KENNEDY, <i>Trin.</i>	208
1831. Magicas accingitur artes.—JAS. HILDYARD, <i>Christ's</i> . .	212
1832. Occultum quatiente animo tortore flagellum.—J. HILD- YARD, <i>Christ's</i>	217

EPIGRAMS.

	GR.	LAT.
1816. W. N. LETTSOM, <i>Trin.</i>	225	232
1817. G. J. PENNINGTON, <i>King's</i>	225	232
1818. E. H. MALTBY, <i>Pemb.</i>	225	233
1819. R. OKES, <i>King's</i>	226	233
1820. R. OKES, <i>King's</i>	226	233
— Extra Prize.—R. OKES, <i>King's</i>	227	234
1821. EDW. BAINES, <i>Christ's</i>	267	234
1822. W. M. PRAED, <i>Trin.</i>	228	235
1823. J. WILDER, <i>King's</i>	228	236
1824. W. M. PRAED, <i>Trin.</i>	229	236
1825. B. H. KENNEDY, <i>Joh.</i>	229	236
1826. W. SELWYN, <i>Joh.</i>	229	237
1827. CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	230	238
1828. CHR. WORDSWORTH, <i>Trin.</i>	230	238
1829. CHAS. MERIVALE, <i>Joh.</i>	230	239
1830. W. FITZHERBERT, <i>Queen's</i>	231	239
1831. JAS. HILDYARD, <i>Christ's</i>	231	240
1832. W. NICHOLSON, <i>Christ's</i>	231	240

ERRATA.

Page 9, line 9, *for* τελευτη *read* τελευτή.

... 23, ... 31, ... πη ... πῆ.

... 66, *note*, ... ὁσσότε-γκτον ... ὁσσότεγκτον.

... 88, *note*, ... οφείλεται ... ὀφείλεται.

... 228, *note*, ... "ρα ... ὄρα.

GREEK
IAMBICS AND TROCHAICS
WHICH HAVE OBTAINED
THE PORSON PRIZE.

SHAKSPEARE.

HENRY IV. PART II. ACT 3. SC. 1.

O SLEEP, O gentle Sleep,
Nature's soft nurse, how have I frightened thee,
That thou no more wilt weigh my eyelids down,
And steep my senses in forgetfulness?
Why rather, Sleep, ly'st thou in smoky cribs,
Upon uneasy pallets stretching thee,
And hush'd with buzzing night-flies to thy slumber;
Than in the perfum'd chambers of the great,
Under the canopies of costly state,
And lull'd with sounds of sweetest melody?
O thou dull god, why ly'st thou with the vile,
In loathsome beds; and leav'st the kingly couch,
A watch-case, or a common larum bell?
Wilt thou, upon the high and giddy mast,
Seal up the ship-boy's eyes, and rock his brains
In cradle of the rude imperious surge;
And in the visitation of the winds,

IDEM GRÆCE REDDITUM.

REX HENRICUS SOMNUM ALLOQUITUR.

ὦ ΦΙΛΟΝ ὕπνου θέλγητρον, ὃς βροτῶν δέμας
 μαλακῶς ἀτάλλεις, πῶς ποτ' ἐκφοβῶν σ' ἐμῆς
 εὐνῆς ἀπήλας; οὐ γὰρ ἠδέως ἔτι
 βλέφαρα βαρύνεις, οὐδ', ἀναψύχων πόνου,
 τέγγεις φρένας μοι νηδύμῳ λήθῃ κακῶν. 5
 τί σ', ἐν στέγαισι πολυκάπνοισι κείμενον,
 νυχία, βοῶντες ὅξυ, κοιμίζουσ' ἐπὶ
 κώνωπες, ἐν δὲ στιβάσιν ἀστρωτοῖς πεσῶν,
 φιλεῖς καθεύδειν μᾶλλον, ἢ 'ν θυώδεσι
 θαλάμοις τυράννων, πολυτελῶν σκηνῶν ὑπο, 10
 θελγομένος ὕμνων ὄμμαθ' ἠδίστῳ μέλει;
 φεῦ! σκαιὸν λέγω σε θεὸν, ὃς αὐχμωδοῦς ἔχει
 στρωμνῆς πενήτων, τὸν δὲ βασιλικὸν λέχος
 ἔχοντ', αὐπνον ἐκλέλοιπας, ὥς ὅταν
 κώδων' ἐν ἄστει πάννουχος τηρῇ· φύλαξ 15
 τί δ'; οὐκ ἐφ' ὑψηλῷ τε καὶ δυσεμβάτῳ
 ἰστῷ, πέδησας βλέφαρα παιδὶ ναυβάτῃ,
 ὥς τ' ἐν λίκνῳ, κνώσσοντ' ἐδίνησας, βρέφος,
 αὐτῇ κλύδωνος ἀλμυροῦ τρικυμία;
 καὶ ταῦθ', ὅτ' ἄνεμος, ἀγρία μιχθεὶς ἀλὶ, 20

v. 18. ——— ἐδίνησας —

“ὦς φαμένα, δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.”

Theocr. Idyll. 24.

Who take the ruffian billows by the top,
Curling their monstrous heads, and hanging them
With deaf'ning clamours in the slippery clouds,
That, with the hurly, death itself awakes?
Canst thou, O partial Sleep! give thy repose
To the wet sea-boy in an hour so rude,
And, in the calmest and most stillest night,
With all appliances and means to boot,
Deny it to a king?

HENRY VIII. ACT 3. SC. 2.

Wolsey.

CROMWELL, I did not think to shed a tear
In all my miseries; but thou hast forc'd me,
Out of thy honest truth, to play the woman.
Let's dry our eyes: and thus far hear me, Cromwell!
And—when I am forgotten, as I shall be,
And sleep in dull cold marble, where no mention
Of me more must be heard of—say, I taught thee—
Say, Wolsey—that once trod the ways of glory,
And sounded all the depths and shoals of honour—

κυρτῶν λαβῶν που κυμάτων πελωρίας
 ἐπῆρε κορυφὰς, ἐν δ' ὑγραῖσιν αἰθέρος
 νεφέλαισιν ἐστήριξε, φρικῶδες βρέμων,
 ὥστ' αὐτὸν Αἴδην ἐξεγείρεσθαι κτύπῳ;
 οὐκουν πέφυκας ἄδικος, ὃς σὰ δῶρ', ὕπνε, 25
 τοιάδ' ἐν ὥρᾳ, διαβρόχῳ ναύτῃ νέμεις,
 ἄνακτι δ', ὅσπερ ξύμμαχον τὴν νύκτ' ἔχει,
 σιγὴν τε, χῶ, τι κῶμ' ἄγειν κατ' ὀμμάτων
 φιλεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἀδωρεῖσθαι φθονεῖς;

VOLSEUS CROMUELLO.

ΚΡΟΜΥΕΛΛ', ἐγὼ μὲν οὐκ ἔφην ἀπ' ὀμμάτων
 δάκρυα βαλεῖν ποτ', οὐδ' ἐν ἐσχάτῳ κακοῦ·
 τὸ σὸν δ' ἀληθές μ', οἷ τε γενναῖοι λόγοι,
 νίκησαν, ὥστε πρὸς γυναικεῖον τρέπειν.
 νῦν οὖν τὰ δάκρυ' ἐξομόρξωμεν· σὺ δέ, 5
 Κρομύελλε φίλτατ', ἐς τόσονδ' ἄκουέ μου·
 ὅταν δὲ λήθης, ὥστε τεύξομαι, τύχῳ,
 κρυφθῶ δ' ἐν ὑγροῖς ἢ δ' ἀναισθήτοις λίθοις,
 εἴ οὐ λόγος τις, οὐδ' ἐμοῦ μνήμη ποτὲ
 ἔσται τολοιπὸν· δὴ τότε ἐν φίλοις λόγους 10
 τοίουσδε λέξεις· Ταῦτ' ἐμοὶ παρήνεσε
 Βολσεῖος, αὐτὸς πολυπλάνου τιμῆς ποτὲ
 ὁδοῦς ἐπελθὼν, τό, τε κλέους δυσχείμερον
 κῦμ' ἐκπεράσας, κάξερευνήσας μυχοῦς·

v. 28. θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων. Plato, apud Brunck. Anthol. tom. i. p. 171.

v. 8. ὑγρὰν χέρα pro frigida. Eur. Phoen. 1453.

Found thee a way, out of his wreck, to rise in ;
A sure and safe one, though thy master miss'd it.
Mark but my fall, and that that ruin'd me.
Cromwell, I charge thee, fling away ambition !
By that sin fell the angels. How can man, then,
(Though th' image of his maker) hope to win by 't ?
Love thyself last : cherish those hearts that hate thee ;
Corruption wins not more than honesty.
Still in thy right hand carry gentle peace,
To silence envious tongues. Be just, and fear not.
Let all the ends thou aim'st at, be thy country's,
Thy God's, and truth's : then if thou fall'st, O Cromwell,
Thou fall'st a blessed martyr. Serve the king ;
And——Pr'ythee, lead me in :
There take an inventory of all I have,
To the last penny ; 'tis the king's : my robe,
And my integrity to heaven, is all
I dare now call my own. O Cromwell, Cromwell,
Had I but serv'd my God with half the zeal
I serv'd my king, He would not in mine age
Have left me naked to mine enemies !

ὅς, αὐτὸς αὐτῷ γαῖαν οὐχ εὐρὼν, ὅμως 15
 τοῖς οἷς πάροιθε συμβαλὼν ναυαγίοις,
 ἔμοιγ' ἔδειξεν ἀσφαλῇ τύχης ὁδόν.—
 καὶ τοῦδε πρῶτον συμφορὰν, δι' ὧν τ' ἔφυ,
 σκοπεῖν λέγω, στυγεῖν δὲ φιλοτίμους τρόπους·
 οὔτοι γὰρ, οὐδὲν ἄλλο, δαιμόνας θρόνων 20
 τοὺς πρόσθεν ἐξέστησαν, οὐρανοῦ γένος·
 πῶς οὖν ποτ' ἄνθρωπός γε, καὶ Θεοῦ περ ὧν
 εἴκασμα, τῶνδ' ὄναιτ' ἄν; ὕστερον δ' αἰεὶ
 τίμα φίλων σεαυτόν· ἦν δ' ἐχθρός τις ἦ,
 ἐσθλοῖσιν ἀντάμειψον· οὐ γὰρ ἄργυρος 25
 φίλους ποιήσει τῆς ἀληθείας πλέον.
 αἰεὶ δὲ χειρὶ πρόσφερ' ἡσυχους τρόπους,
 ὅπως ἀλύξεις τὸν κακόγλωσσον φθόνον.
 δεινῶν δὲ μηδὲν ἐντρέπου, δίκαιος ὢν.
 ὅς' ἂν ποιῇς δὲ, πάνθ' ὑπὲρ πάτρας ποίει, 30
 Θεοῦ τ', ἀληθοῦς τ'· ἦν δ' ἄρ' ἐκ τούτων πέσσης,
 Θεῷ τ' ἀρεστός καὶ βροτοῖς ἀγνὸς θανεῖ.
 βασιλεῖ δ' ἄμυνον.—νῦν δέ μ' εἰς δόμους ἄγε·
 καὶ τήνδε δέλτον χειρὸς ἐξ ἐμῆς λάβε·
 ἔχει δὲ τὰμὰ χρήματ' ἐγγεγραμμένα· 35
 βασιλεῖ δ' ἐγὼ ταῦθ', οὔπερ ἐξεδεξάμην,
 εἰς τοῦλάχιστον, ἐπιγράφω. μόνον δέ μοι
 πάρεστιν ἱεροῦ τοῦδε περιβολὴ πέπλου,
 ἢ τ' εὐσεβῆς φρήν· τᾶλλα δ' οὐκ ἔτ' ἔστι μοι.
 φεῦ. Κρομύελλε φίλτατ', εἰ γὰρ, ἦν ἐμῷ χάριν 40
 βασιλεῖ ποτ' εἶχον, τήνδε καὶ σμικρὸν μέρος
 Θεῷ προσεθέμην· οὐ γὰρ ἐν γήρα ποτ' ἂν
 γυμνὸν μ' ἀφῆκε τοῖς ἐμοῖς ἐναντίοις.

CORIOLANUS, ACT 5. SC. 3.

—— THOU know'st, great Son,
The end of war's uncertain: but this certain,
That if thou conquer Rome, the benefit,
Which thou shalt thereby reap, is such a name,
Whose repetition will be dogg'd with curses;
Whose chronicle thus writ—"The man was noble,
But with his last attempt he wip'd it out;
Destroy'd his country; and his name remains,
To the ensuing age, abhorr'd." Speak to me, Son!
Thou hast affected the fine strains of honour,
To imitate the graces of the gods;
To tear with thunder the wide cheeks o' the air,
And yet to charge thy sulphur with a bolt
That should but rive an oak. Why dost not speak?
Think'st thou it honourable for a noble man
Still to remember wrongs?—Daughter, speak you:
He cares not for your weeping.—Speak thou, boy;
Perhaps thy childishness will move him more
Than can our reasons.—There is no man in the world
More bound to his mother; yet here he lets me prate,

ὦ ΚΛΕΙΝΟΝ ἄμὸν σπέρμα, γιγνώσκεις ὅτι
 Ἄρεος ἄδηλον νεῖκος, οἷ προβήσεται
 ἐν δ' οὐκ ἄδηλον, οἷον ἐκ νίκης θέρος
 μέλλεις ἀμήσειν, πατρίδος ἐκπορθουμένης.
 ὦν ἄντι, τὴν σὴν κληδὸν' ἔχθισται κύνες 5
 Ἄραϊ μέτεισι· καί σε τις γράφων, λόγους
 τοιούσδε ῥίψει—Τὴν φύσιν μὲν εὐγενῇ
 παρεῖχεν ἄνῃρ, τοῦτο δ' ἐξηλείψατο
 ἔργων τελευτῇ, πατρίδ' αἰστώσας δορί
 αἰσχροὺν δὲ μίμνει καὶ μεθύστερον κλέος.— 10
 πρόσκειπέ μ', ὦ παῖ· μή μ' ἀτιμάσῃς, τέκνον.
 καίτοι σὺ σεμνῆς τοὺς ὑπερκόπους τρόπους
 ἀρετῆς ἐπασκῶν, τὴν θεῶν ἄβραν χλιδὴν,
 κεδνὴν τ' ἐμίμου, θνητὸς ὢν, αὐθαδίαν,
 ὥς ἀγρίαις εὐρεῖαν αἰθέρος γνάθον 15
 βρονταῖς σπαράξων, οὐδὲν ἄλλο πλὴν δρυὸς
 ῥήξων κεραυνῷ μετρίως ὥπλισμένῳ.
 τέκνον, τί σιγᾷς; ἄρα γενναίῳ τρέφειν
 ὀργὴν προσήκει τῶν κακῶς εἰργασμένων;
 σὺ δ'—οὐ γὰρ αὐτῷ δακρύων οὐδὲν μέλει— 20
 νῦν, ὦ τάλαινα θύγατερ, ἀντ' ἐμοῦ φράσον·
 ξύνειπε καὶ σὺ, πατρὸς ἰκέτευσον, βρέφος·
 ἀσύνετα συνετῶν μᾶλλον ἢ πίθοι σφ' ἴσως.
 καὶ μὴν, φέρ' εἰπὲ, μητρὶ τίς μείζω χάριν
 βροτῶν ὀφείλει; κᾶτα πῶς λαλεῖν μ' ἐᾷς 25

Like one i' the stocks. Thou hast never in thy life
Shew'd thy dear mother any courtesy;
When she, (poor hen!) fond of no second brood,
Has cluck'd thee to the wars, and safely home,
Loaden with honour. Say my request's unjust,
And spurn me back. But, if it be not so,
Thou art not honest; and the gods will plague thee,
That thou restrain'st from me the duty which
To a mother's part belongs. He turns away:
Down, ladies! let us shame him with our knees!

μάτην τάδ', ὥς τιν' ἐν ξυλῷ καθήμενον;
 ποῦ τῇ τεκούσῃ μοῖραν, ἣν ἔδει, νέμων
 χάριτος ἔδειξας; ἥδ' ὑπόπτερον φίλη
 ὀρνίς νεοσσόν, δευτέρου γόνου πόθον
 ἀφεῖσα, κλάγγη πόλλακίς μὲν εἰς μαχὰς 30
 προὔπεμψε, πολλάκις δέ σ' εἰς δόμους πάλιν
 νίκης ἔχοντ' ἐσῆγε πάντιμον γέρας.
 πρὸς ταῦτά μ', εἰ σύγ' ἄδिका λίσσεσθαί μ' ἐρεῖς,
 λάκτιζε, φείδου μηδέν· εἰ δέ γ' ἔνδικα,
 εἴρξεις δὲ τιμῆς τῆς προσηκούσης ἐμὲ, 35
 τῶν μητρὸς, οἴμαι, καταφρονῶν, κακός τ' ἔσει,
 τίσιν τε μεγαλήν οὔτι μὴ φύγῃς θεῶν.
 ἄνῆρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, ἐμπάλιν στρέφειν
 φίλαι γυναῖκες, προσπίτνειν ἤδη δοκεῖ.
 ἱκετῶν γ' ὁμαίμων κάρτ' ἂν αἰδοῖτ' ἂν γονύ. 40

v. 26. Atticis erat τὸ ξύλον poenæ genus. Aristoph. Eq.
 οἶόν σε δήσω τῷ ξυλῷ.

v. 28. Eurip. Iph. Aul. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταῦτοῦ γεγώς;

v. 30. Æschyl. Eumen. κλαγγαίνεις θ' ὅπως
 ὀρνίς νεόσσων οὔποτ' ἐκλιπὼν φόβον.

v. 38. Soph. Trachin.
 ἄνῆρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, οὐ νέμειν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν.

et Æschyl. Persæ.

MACBETH, Act 1. Sc. 7.

Macb. WE will proceed no further in this business.
He hath honour'd me of late; and I have bought
Golden opinions from all sorts of people,
Which would be worn now in their newest gloss,
Not cast aside so soon.

Lady M. Was the hope drunk
Wherein you dress'd yourself? hath it slept since?
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely? From this time,
Such I account thy love. Art thou afraid
To be the same in thine own act and valour,
As thou art in desire? Would'st thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem;
Letting "I dare not" wait upon "I would,"
Like the poor cat i' the adage?

Macb. Pr'ythee, peace!
I dare do all that may become a man!
Who dares do more, is none.

Lady M. What beast was it, then,
That made you break this enterprise to me?—
When you durst do it, then you were a man;
And, to be more than what you were, you would

ΜΑΚΒΗΘΟΣ. ΓΥΝΗ.

ΜΑ. Οὐ πλέον προβησόμεσθα πράγματος τούτου, γύναι·
 Κεῖνος ἀρτίως μ' ἐτίμας· ἡδ' ἔγωγ' ἀπάντοθεν
 χρυσέαν τιν' ἡμπόληκα δόξαν, ἣν ἀσκεῖν πρέπει
 νῦν, ἕως τὸ σχῆμα λαμπρὸν, μήδ' ἔτ' ἀνθοῦσαν νέον
 εὐθέως οὕτω πρόεσθαι.

ΓΥ. Μῶν κάτοινος ἦν ἄρα 5
 ἐλπίς, ἣν τότε ἀμφεβάλλου; καὶ θ' ὕπνῳ κοιμωμένη,
 τοῦ θράσους ἀπαλλαγεῖσα, νῦν ἄρ' ἐξεγείρεται,
 καπὶ τοῖς πρόσθεν τοσαύτης μετ' ἀρετῆς εἰργασμένοις
 ὠχρότητ' ἡμείψε χροιάς; τοῖον οὖν πεφύκεναι
 σέθεν ἔγωγ' ἔρωτα κρίνω. Πρὸς θεῶν, οὐκουν φοβεῖ
 δεικνύναι σαυτὸν μὲν οἷος ἦσθ' αἰὲ προθυμία,
 τοῖον εἰς ἔργων ἀμιλλαν; ἄρα τῶνδ' ἐφίεσαι
 ἅν βίῳ κάλλιστα κρίνεις; εἴθ' ὑποπτήξας κάθη,
 φανερὸς οὕτως ἐξελέγχθεις δειλὸς ὥς εἴης φύσιν,
 αἰὲν ὃς γ' ἑᾶς ἔπεσθαι τῷ ποθεῖν τὸ δεδιέναι, 15
 ὥς ὕδωρ γαλῇ φοβεῖται, καίπερ ἐπιθυμοῦς ἄγρας;

ΜΑ. Ἔα. [ἐγὼ—

πάνθ' ὅς' ἀνδρὶ δρᾶν προσήκει, πρῶτος ἂν τολμῶμ'
 ὃς πέρα τούτων προβαίνει, θήρ τις, οὐκ ἀνὴρ ἔφυ.

ΓΥ. Ἦ τότε ἦν τι θηρίωδες ἄρα καὶ σαύτου φρεσὶν,
 εὔτε μετέδωκας τὸ πρῶτον τῶνδε μοι κοινωνίαν; 20
 οὐμένουν· ἀνὴρ τότε ἦσθα, τῶνδ' ὅτ' οὐκ εἶχεν σ' ὄκνος·
 κεῖ τετολμηκῶς τι μεῖζον ἦσθα, θηρὸς ἂν φύσιν

Be so much more the man. Nor time, nor place,
Did then adhere, and yet you would make both :
They have made themselves, and that their fitness now
Does unmake you. I have given suck, and know
How tender 'tis to love the babe that milks me :
I would, while it was smiling in my face,
Have pluck'd my nipple from his boneless gums,
And dash'd the brains out, had I so sworn, as you
Have done to this.

Macb. If we should fail—

Lady M. We fail !

But screw your courage to the sticking-place,
And we'll not fail. When Duncan is asleep,
(Whereto the rather shall his day's hard journey
Soundly invite him,) his two chamberlains
Will I with wine and wassel so convince,
That memory, the warder of the brain,
Shall be a fume, and the receipt of reason
A limbeck only. When in swinish sleep
Their drenched natures lie, as in a death,
What cannot you and I perform upon
The unguarded Duncan? what not put upon
His spungy officers? who shall bear the guilt
Of our great quell.

Macb. Bring forth men-children only !

οὐδαμῶς ἔχων ἔδειξας, ἀλλ' ἔτ' ἀνδρείας πλέον.
καὶ γὰρ οὐ τόπος τότε οὐδὲν, οὔτε καιρὸς, ὠφέλει·
ἀλλὰ μὲν ὅμως ἐμελλες καὶ βίᾳ προσαρμόσαι. 25
ἦν ἰδοὺ καὶ σοὶ πάρεισιν — τοῦτο δ' αὖ τὸ ξύμφορον
νῦν σὲ μὲν τίθησ' ἀνανδρον, καὶ σθένος λύει τὸ πρίν.
τέκν' ἐγὼ ποτ' ἐξέθρεψα, καὶ παθοῦς' ἐπίσταμαι
ἀμφὶ παῖδ' ἔλκοντα μαστὸν ὡς ἔρως ἔστιν γλυκύς·
ἀλλ' ἐγὼγ', ἕως ἔκειτο προσγελῶν μ' ἐν ἀγκάλαις,
νηπίου τίτθην ὅμως ἂν ἐκ στόματος ἀπέσπασα,
κεῖς πέδον ρίψας, ἔφυρον οὐδ' αὖς αὐθέντη φόνῳ—
εἶπερ ὣδ' ὅρκοις μεγίστοις, ὡς σὺ νῦν, ἐδησάμην.

ΜΑ. Μὴ νυν ἐκ τούτων σφαλῶμεν—

ΓΥ. μὴ σφαλῶμεν, ἐκφοβεῖ;
σύγε μόνον ψυχὴν ἐπαίρειν ἐστ' ἂν ἐμπέδως ἔχη, 35
κοῦ σφαλησόμεσθ'· ὕπνω γὰρ ὁ βασιλεὺς ὅταν κλίθῃ,
(ἐμπεσεῖν γὰρ εἰκὸς ἔστιν ὑπὸ μακρᾷς ὁδοῦ βαθύν)
ὣδ' ἐγὼ μέθῃ ταραάξω διπτύχων ὀπαόνων
νοῦν, ἔν' ἢ μνήμη, πάροιθεν ἥτις ἦν φρενῶν φύλαξ,
αἰθέρος δίκην ἀφαντος ἢ σκιᾶς οἰχήσεται· 40
καὐτὸ τῆς ψυχῆς μέλαθρον, ἄγγος ὡς τετρήμενον
μηδὲν ἂν σώζειν δύναίτο· καὶ ὅταν χοίρων δίκην
κείμενοι τύχῳσ', ἐπ' οὐδ' αὖς θανασίμοι πεπτωκότες—
ποῖον ἔσθ' ὃ μὴ δυναίμεθ' ἔργμα λυμαντήριον
κεῖνον ἂν δράσαι κλίθεντα; ποῖα μὴ καθύβρισαι 45
προσπόλους βρέχθεντας; οἷσιν αἰτία προσθήσεται
τῇσδε γε φθορᾷ μεγίστης.

ΜΑ. Παῖδας ἄρσενας μόνον,

For thy undaunted mettle should compose
Nothing but males. Will it not be receiv'd,
When we have mark'd with blood those sleepy two
Of his own chamber, and us'd their very daggers,
That they have done't?

Lady M. Who dares receive it other?
As we shall make our griefs and clamour roar
Upon his death.

Macb. I am settled, and bend up
Each corporal agent to this terrible feat.
Away! and mock the time with fairest show:
False face must hide what the false heart doth know.

OTHELLO, Act 1. Sc. 3.

Oth. AND, till she come, as truly as to Heaven
I do confess the vices of my blood,
So justly to your grave ears I'll present
How I did thrive in this fair lady's love,
And she in mine.

Duke. Say it, Othello.

Oth. Her father lov'd me; oft invited me;
Still question'd me the story of my life,
From year to year; the battles, sieges, fortunes,
That I have pass'd.
I ran it through, even from my boyish days,
To the very moment that he bade me tell it:
Wherein I spoke of most disastrous chances,

ὦ γύναι, τέκοις· μόνους γὰρ σῶν ἀνικήτων φρενῶν
βλαστάνειν ἄνδρας προσήκει. πιθανὸν οὐ φανήσεται,
ἣν φόνου κηλῖσιν ἐχθραῖς προσπόλους λωβώμενοι 50
κειμένους χραίνωμεν, αὐτῶν φασγάνοις κεχρήμενοι,
ὥς ἄρ' οἱ δράσαντες οὔτοι;

ΓΥ. Πῶς τις οὖν ἄλλως κρινεῖ;
εὔ γὰρ ἀμφ' αὐτοῦ θανόντος σεμνὸν ὀλολυγμὸν θροεῖν
εἰσόμεσθ'.

ΜΑ. Ἄραρε τοῦμον, ἡδ' ἅπας ὀπλίζομαι
δυσσεβῇ τόνδ' εἰς ἀγῶνα—καιρὸς οὖν—τί μέλλομεν;
νῦν ἴν' ἔξωθεν λάθωμεν σχήματ' εὐπρεπεστάτῳ—
κρυπτέον ψευδεῖ προσώπῳ, φρὴν ἅπερ ψευδῆς πλέκει.

ΟΘΕΛΛΩΝ. ΤΑΓΟΣ ΕΝΕΤΩΝ.

ΟΘ. Ἐν τῷδε δ', ὥσπερ καὶ θεοῖς ἀεὶ λέγω
ὅσ', ἡμέρου πλάναισιν, ἐξαμαρτάνω,
οὔτω τὰ τοῦδ' ἔρωτος, ὥς κόρη τ' ἐμοῦ
ἐμοί τ' ἐκείνης ἦλθε, πάνθ' ὑμῖν φράσω.

ΤΑΓ. μάλιστ', Ὀθελλον, εἰπὲ ταῦθ' ὅπως ἔχει. 5

ΟΘ. ἐμοὶ πατὴρ ὁ τῆσδ' ἐτύγχανεν φίλος
γεγώς· καλεῖ δὲ πολλάκις πρὸς δώματα,
καὶ τοῦ βίου με ξυμφορὰς ἀνιστορεῖ,
μάχας θ', ὅσων μετέσχον, ἀστέων τ' ἀεὶ
χρήζων ἀκούειν δυσμενεῖς προσεδρίας. 10
ἅπαντα δ' αὐτῷ τὸν λόγον διέρχομαι,
κακ' αἰδοῦς, ὥς ἦν, μέχρι τῆς τόθ' ἡμέρας.
ἐνταῦθα δ' ἡὔδων τλημονεστάτας τύχας,

Of moving accidents, by flood, and field;
Of hair-breadth scapes i' the imminent deadly breach;
Of being taken by the insolent foe,
And sold to slavery; of my redemption thence,
And portance in my travel's history:
Wherein of antres vast, and deserts idle,
Rough quarries, rocks, and hills whose heads touch heaven.
It was my hint to speak, such was the process;
And of the cannibals that each other eat,
The Anthropophagi, and men whose heads
Do grow beneath their shoulders. These things to hear,
Would Desdemona seriously incline:
But still the house-affairs would draw her thence;
Which ever as she could with haste despatch,
She'd come again, and with a greedy ear
Devour up my discourse: which I observing,
Took once a pliant hour; and found good means
To draw from her a prayer of earnest heart,
That I would all my pilgrimage dilate,
Whereof by parcels she had something heard,
But not intentively. I did consent;
And often did beguile her of her tears,
When I did speak of some distressful stroke,
That my youth suffer'd. My story being done,
She gave me for my pains a world of sighs:
She swore, "In faith, 'twas strange, 'twas passing strange!"

καὶ πῆματ' οἰκτρὰ, ναυσὶ καὶ πὶ γῆς πέδου·
 χῶπως ἐπ' ἄτης ἐσχάτοις σῶζομαι 15
 ὄροισι, τειχέων θανασίμοις ἐν εἰσβολαῖς·
 χῶπως ὑπ' ἀνδρῶν πολεμίων ἀλίσκομαι,
 βίον τ' ἔχω δούλειον· εἴτ' ἐλεύθερος
 πολλὴν θάλασσαν γῆν τ' ἐποίχομαι πλάνης.
 κἀνταῦθ', (ὁρᾶτε μηχανὰς) λέγειν παρῆν 20
 μέγιστά τ' ἄντρα, κᾶβάτους ἐρημίας,
 κρημνοὺς, πέτρας τε, κᾶξισούμεν' οὐρανῷ
 ὀρέων κάρηνα· καὶ τὸν ὠμηστὴν λεῶν,
 Ἀνθρωποφάγους, δάπτοντας ἀλλήλων κρέα,
 καὶ τοὺς ὑπ' ὤμοις τὸν πελώριον βροτοὺς 25
 κρᾶτ' αὐξάνοντας. ταῦτ' ἄρ' ἐξηγουμένου
 κάρτ' ἦν πρόθυμος Δεσδεμώνη μου κλύειν·
 οὐ μὲν τά γ' οἴκου τῶνδε λιμπάνει χάριν,
 αἰεὶ δὲ, πορσύνασα κεῖν' ὅσον τάχος,
 πάλιν στραφεῖς' ἀπληστον οὖς παρεῖχε μοι. 30
 ἀγὼ νοήσας, καιρίαν αὐτὴν ποτε
 λαβὼν, πόρον τίν' εὖρον ἀψασθαι φρενῶν,
 ὥστ' ἐκ προθύμου καρδίας μ' αἰτεῖν κόρην
 τέλειον εἰπεῖν τῆς ἐμῆς πλάνης λόγον,
 ἧς ἦν ἐκείνη βραχέα μὲν πεπυσμένη, 35
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς γ', ὥσθ' ἀπασαν εἰδέναι.
 καὶ γὰρ μὲν οὖν ἐπήνεσ', ἡ δὲ πολλάκις
 τέγγει κλύουσα δακρύοις παρηΐδα,
 ἐμοῦ τι σημαίνοντος ὧν νέος πότ' ὦν
 ἐδυστύχησα. πάντα δ' ὡς εἰρημέν' ἦν, 40
 μισθὸν δίδωσι μυρία στενάγματα·
 ὥς ταῦτ' ἀληθῶς, φήσι, θαύματος πλέα,

’Twas pitiful, ’twas wond’rous pitiful!”
She wish’d she had not heard it; yet she wish’d
That Heaven had made her such a man: she thank’d me;
And bade me, if I had a friend that lov’d her,
I should but teach him how to tell my story,
And that would woo her. Upon this hint, I spake:
She lov’d me for the dangers I had pass’d;
And I lov’d her, that she did pity them.
This only is the witchcraft I have us’d.—
Here comes the lady: let her witness it.

JULIUS CÆSAR, ACT 4. SC. 3.

Cas. COME, Antony, and young Octavius, come!
Revenge yourselves alone on Cassius,
For Cassius is aweary of the world;
Hated by one he loves; brav’d by his brother;
Check’d like a bondman; all his faults observ’d,
Set in a note-book, learn’d, and conn’d by rote,
To cast into my teeth. O! I could weep
My spirit from mine eyes! . . . There is my dagger,
And here my naked breast; within, a heart
Dearer than Plutus’ mine, richer than gold:
If that thou be’st a Roman, take it forth;

ὥς δ' οἴκτρ' ἔλεξας, καὶ ποθεῖν' ὀδύρμασιν.
 καὶ μὴν πεπύσθαι μηδὲν ἠΰχετ', ἀλλ' ὅμως
 ἴσον λαβεῖν θεῶν ἠΰχετ' ἄνδρα· καὶ χάριν 45
 τῶνδ' ἔσχεν· εἶπε δ', εἴτιν' οἶδά που φίλον
 αὐτῆς ἐρῶντα, τόνδ', ἅπερ καὶ γῶ, λέγειν
 πάντ' ἐκδιδάξαι, τᾶλλα δ' ἦν πεπεισμένα.
 πρὸς ταῦτα, τᾶμ' ἐξεῖπον· ἡράσθη δέ πως
 ἐμοῦ μὲν αὕτη, τῶνδ' ἕκατι συμφορῶν, 50
 κείνης δ' ἀνὴρ ὅδ', οἴκτον ὥς εἶδον φρενῶν,
 τοιοῖσδ' ἔγωγε φαρμάκοις ἐχρησάμην·
 αὐτὴ δ' ἐλέγξουσ' ἥδε ταῦτ' ἐγγὺς γυνή.

ΚΑΣ. ΝΥΝ δὴ φέρ' ἔλθ', Ἀντώνι', ἐλθὲ δ', εὐχομαι,
 νεανία μοι δεῦρ', ἀναξ Ὀκτάβιε,
 ὑμεῖς μόνον τίσασθε Κάσσιον δίκην·
 ὅλωλε γὰρ δὴ Κασσίῳ χάρις βίου·
 ὃν πρῶτα μὲν στυγοῦσιν οἱ φιλούμενοι, 5
 τολμᾷ δ' ἀδελφὸς, ὅσπερ ἦν, καθυβρίσαι·
 δοῦλον δ' ὅπως μ' εἵργουσι, τὰς δ' ἁμαρτίας
 δέλτου φυλάσσουνσ' ἐν πτυχαῖς γεγραμμένας,
 ὥστ' εὖ μαθόντες τᾶμ' ὀνειδίζειν κακὰ.
 ἦτ' ἂν δυναίμην δάκρυσιν τήνδ' ἀπ' ὀμμάτων 10
 ψυχὴν ἀφεῖναι· καὶ τὸ μὲν ξίφος τόδε,
 τάδ' αὖ τὰ γυμνὰ στέρνα· καρδία δ' ἐνι,
 Πλούτου μετάλλων φιλτέρα χρυσοῦ τέ μοι·
 ταύτην, ἄγ', εἰ Ῥωμαῖος εἶ σύ, μ' ἐξέλου·

I, that deny'd thee gold, will give my heart:
Strike, as thou didst at Cæsar! for, I know,
When thou didst hate him worst, thou lov'dst him better
Than ever thou lov'dst Cassius.

Bru. Sheathe your dagger:
Be angry when you will, it shall have scope;
Do what you will, dishonour shall be humour.
O Cassius! you are yoked with a lamb
That carries anger, as the flint bears fire;
Who, much enforced, shows a hasty spark,
And straight is cold again.

Cas. Hath Cassius liv'd
To be but mirth and laughter to his Brutus,
When grief, and blood ill-temper'd, vexeth him?

Bru. When I spoke that, I was ill-temper'd too.

Cas. Do you confess so much? Give me your hand!

Bru. And my heart too.

Cas. O Brutus! . . .

Bru. What's the matter?

Cas. Have you not love enough to bear with me,
When that rash humour, which my mother gave me,
Makes me forgetful?

Bru. Yes, Cassius; and, henceforth,
When you are over-earnest with your Brutus,
He'll think your mother chides, and leave you so.

δώσω, φθονήσας χρημάτων, τοῦμὸν κέαρ. 15
 παῖ, ὥς πάροιθε Καίσαρ· εὖ δ' ἐπίσταμαι,
 κεῖνον, μάλιστα καίπερ ἐχθαίρων, ὅμως
 μᾶλλον τότε ἐφίλεις, ἢ σὺ Κάσσιόν ποτε.

BP. Κολεῶν ἔσωθεν φάσγανον μέθες πάλιν·
 θυμοῦ δ', ὅταν περ καὶ θέλῃς· ἔξεστί σοι· 20
 πᾶν τλῆθ'· ὕβριν σὴν εἰς τὸ λῆμ' ἀνοίσομεν.
 ὦ Κάσσι' ἀρνὶ δὴ τινι ξυνεζύγης,
 ὀργὰς φέροντι, πῦρ ὅπως θραυστὴ πέτρα,
 ἢ, πόλλ' ἀναγκασθεῖσα, πρὸς βίαν βραχὺν
 σπινθῆρ' ἀφῆκε, καὶ τ' ἀνεψύχθη πάλιν. 25

ΚΑΣ. ἄρ' εἰς τόδ' ἤκει Κάσσιος, Βρούτῳ φίλῳ
 ἅπας γενέσθαι παῖγμα καὶ γέλως, ὅταν
 λύπαι νιν ἐξαίρωσι, καὶ θυμὸς βαρύς;

BP. λέγων ἐκεῖνα, καὐτὸς ἦν ἐγὼ βαρύς.

ΚΑΣ. ζύμφης τόδ' ; οὐκουν δεξιὰν δώσεις χέρα; 30

BP. καὶ καρδίαν γ'. ΚΑΣ. ὦ Βροῦτε. BP. πη
 λέγεις τόδε;

ΚΑΣ. ἄρ' οὐ φιλεῖς τοσόνδε μ', ὥστε καρτερεῖν,
 εἰ μ' ἢ θρασεῖα, τὴν ἔχω μητρὸς πάρα,
 φύσις τίθησι τῶν καλῶν ἀμνήμονα;

BP. μάλισθ', ὅταν δ' οὖν γλῶσσ' ὑπέρπικρος σέθεν 35
 εἰς Βροῦτον ἢ τὰ λοιπὰ, ταῦθ' ἡγούμενος
 σὴν μητέρ', οὐ σέ, κερτομεῖν, ἀνέξομαι.

HENRY VIII. ACT 5. SC. 4.

THIS Royal Infant, (Heaven still move about her!)
Though in her cradle, yet now promises
Upon this land a thousand thousand blessings,
Which time shall bring to ripeness: She shall be
(But few now living can behold that goodness)
A pattern to all princes living with her,
And all that shall succeed: Sheba was never
More covetous of wisdom, and fair virtue,
Than this pure soul shall be: all princely graces,
That mould up such a mighty piece as this is,
With all the virtues that attend the good,
Shall still be doubled on her: Truth shall nurse her,
Holy and heavenly thoughts still counsel her:
She shall be lov'd, and fear'd: her own shall bless her;
Her foes shake like a field of beaten corn,
And hang their heads with sorrow: Good grows with her:
In her days, every man shall eat in safety,
Under his own vine, what he plants; and sing
The merry songs of peace to all his neighbours:
God shall be truly known; and those about her
From her shall read the perfect ways of honour,
And by those claim their greatness, not by blood.

ΠΑΙΣ ἥδε βασιλῖς, ἴλεων ἔχοι θεόν,
 ἐν σπαργάνοις περ, εὐχεται ταύτῃ χθονὶ
 δότειρ' ἔσεσθαι μυρίων εὐπραξίων,
 αἱ ξὺν χρόνῳ λάμπουσιν· ἐκφανήσεται,
 παύροι δὲ τῶν νῦν τοῦτ' ἐπόψονται βροτῶν, 5
 τοῖς τηνικαῦτα τοῖς τ' ἔπειτα κοιράνοις
 κλεινόν τι παράδειγμ'· οὐ γὰρ ἦν Σάβη πάλαι
 σοφῆς προνοίας κἀρετῆς τοσόσδ' ἔρως
 ὅσος ποτ' ἔσται τῇδε· πάνθ' ἅ κοιράνω,
 καὶ πάνθ' ἅ σεμνῇ παρθένῳ πρέποντ' ἔφυ, 10
 καὶ πάνθ' ὅς' ἔστιν ἐν βροτοῖς ἐσθλοῖς καλὰ,
 ἐν τῇδ' ἔνεσται, καὶ διπλῶς φανήσεται.
 αἰεὶ νιν ἀλήθεια παιδεύσει φίλως,
 εὖ νουθετήσκει κέδν' αἰεὶ φρονήματα.
 ἀνδρῶν ἔρωτα τεύξεται, δέος θ' ἅμα· 15
 ὑπηκόοις γὰρ φιλτάτῃ γενήσεται,
 φρίξουσι δ' ἐχθροὶ, γηγενῆς ὥσπερ στάχυν,
 ὑπ' ἀλγέων νεύοντες εἰς πέδον κάρα.
 ἅπαν τὸ χρηστὸν τῇδε σύμφυτον πέλει.
 ἐπὶ τῇσδε, πᾶς τις, ἥμενος παρ' ἄμπελον, 20
 καρπώσεται γῆς δῶρα, δαῖτ' αὐτόσπορον,
 φιλοῖς ξυνάδων τερπνὸν εἰρήνης νόμον.
 τὸ Θεῖον ὀρθῶς ἐν βροτοῖς γνωσθήσεται.
 οἱ δ' ἀμφὶ ταύτην ἐκμαθήσονται σαφῶς,
 ταύτην βλέποντες, παντελῇ τιμῆς ὁδὸν, 25
 ἔργων ἀγαυῶν μᾶλλον ἢ γένους χάριν
 κάλον θέλοντες στέφανον εὐκλείας ἔχειν.

Nor shall this peace sleep with her : but, as when
 The bird of wonder dies, the maiden phoenix,
 Her ashes new create another heir,
 As great in admiration as herself:
 So shall she leave her blessedness to one
 (When Heaven shall call her from this cloud of darkness)
 Who, from the sacred ashes of her honour,
 Shall, star-like, rise as great in fame as she was,
 And so stand fix'd.

MERCHANT OF VENICE, ACT 4. SC. 1.

Portia. Antonio. Shylock.

Por. OF a strange nature is the suit you follow ;
 Yet in such rule, that the Venetian law
 Cannot impugn you, as you do proceed.—
 You stand within his danger, do you not? *(to Ant.)*

Ant. Aye, so he says.

Por. Do you confess the bond?

Ant. I do.

Por. Then must the Jew be merciful.

Shy. On what compulsion must I? Tell me that.

Por. The quality of mercy is not strain'd :
 It droppeth as the gentle dew from heaven
 Upon the place beneath : it is twice bless'd ;
 It blesseth him that gives, and him that takes :
 'Tis mightiest in the mightiest : it becomes
 The throned monarch better than his crown :
 His sceptre shews the force of temporal power,

κοῦ ταῦτα ταύτῃ ξυνθανεῖν πεπρωμένα·
 ὥς δ', ἦν ποτ' ὄρνις ἢ περίκλυτος θάνῃ
 φοῖνιξ μονόζυξ, ἐκ τέφρας ἀνίσταται 30
 νέα τις ὄρνις, τῇ πάροιθ' ἴσον τέρας·
 οὔτω σκότους ἥδ' ἐκλυθεῖς ἀνθρωπίνου
 λείψει τόδ' εὖχος ἀνδρὶ γενναίῳ τινι,
 ὃς τιμίου τῆσδ' ἐκγονος σποδοῦ φανείς,
 λαμπρός τις ἀστήρ ὥς, ἴσον τιμώμενος, 35
 αἰῶνα τὸν πάντ' ἔμπεδος σταθήσεται.

ΠΟΡΤΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΣΥΛΩΚΟΣ.

ΠΟΡ. ΥΠΕΡΦΥΑ τιν' εἰσάγεις δίκην, γέρον,
 ἀλλ' ἔννομος γάρ ἐστιν, ἣν στείχεις, ὁδὸς,
 οὐ τῆσδέ σ' οἶοί τ' εἰργαθεῖν νόμοι πόλεως.—
 σὺ τῷδ' ὑπόδικος, ἔμπορ', εἶ;

ΑΝΤ. φησὶν γ' ὅδε.

ΠΟΡ. καὶ ξυμβολαῖα ταῦτα συμβαλεῖν λέγεις; 5

ΑΝΤ. λέγω· ξυνέβαλον, οὐδ' ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

ΠΟΡ. Ἐβραῖε, σοὶ δ' οὖν τόνδ' ἐποικτεῖρειν πρέπον.

ΣΥΛ. τίς γάρ μ' ἀνάγκη; τοῦτό μοι σαφῶς φράσον.

ΠΟΡ. οὐκ ἐξ ἀνάγκης οἶκτος, ἀλλ' εὖφρων ἔφυ,
 στάζει δ' ὅπως ἀπ' οὐρανοῦ χλωρὰ δρόσος 10
 φίλῳ βρέχουσα τὴν ἔνερθ' αἶαν πότῳ.
 δις δ' ἐστὶ χρηστός· ἐξ ἴσου γὰρ ὠφελεῖ
 τὸν δόντα, τὸν λαβόντα θ'· ὑψίστοις δ' αἰὲ
 ὑψιστος ἐμπέφυκεν, εὐθρόνοις πλέον
 πρέπων μοναρχοῖς ἢ στέφος χρυσήλατον· 15
 σκῆπτρον μὲν ἀρχῆς μαρτυρεῖ θνητοῦ κράτη.

The attribute to awe and majesty,
Wherein doth sit the dread and fear of kings:
But mercy is above this sceptred sway;
It is enthroned in the hearts of kings;
It is an attribute to God himself;
And earthly power doth then shew likest God's,
When mercy seasons justice. Therefore, Jew,
Though justice be thy plea, consider this,—
That in the course of justice, none of us
Should see salvation: we do pray for mercy,
And that same prayer doth teach us all to render
The deeds of mercy. I have spoke thus much,
To mitigate the justice of thy plea;
Which if thou follow, this strict court of Venice
Must needs give sentence 'gainst the merchant here.

Shy. My deeds upon my head! I crave the law,
The penalty and forfeit of my bond.

τιμῇ ξύνεδρος παντελεῖ τ' ἐξουσία,
 ἐν αἷς ἀνάκτων ἔμφοβον κεῖται σέβας·
 οἶκτος δὲ κρείσσων τῇσδ' ἔφυ σκηπτουχίας,
 ἐν γὰρ τυράννων καρδίαις ἔχει θρόνον, 20
 καὺτῳ ξύνεδρος ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς Θεῷ·
 καὶ τῆνικαῦτα πάντα τὰν θνητοῖς κράτη
 μάλισθ' ὁμοῖα γίγνεται Θεῷ κράτει,
 ὅταν ξὺν οἴκτῳ πλεῖστα συγκράθῃ δίκη.
 σὺ δ' οὖν, λέγων περ ἔνδικ', εὖ τόδ' ἐννόει, 25
 ὅθ' οὐνεκ' οὐδεὶς ξὺν δίκῃ σωθήσεται,
 ὅσοι περ εἰσορῶμεν ἥλιον βροτοί·
 ὅτ' οὖν τὸ Θεῖον ἐν λιταῖς αἰτούμεθα
 νέμειν βροτοῖσιν οἶκτον, αἶδ' ἡμᾶς λιταὶ
 πάντως διδάσκουσ' οἶκτον ἀλληλοῖς νέμειν. 30
 καὶ γὰρ, προφωνῶν ταῦτα, βούλομαι λόγων
 τῶν σῶν, Ἑβραῖε, τοῦνδικον παρηγορεῖν·
 οἷς ἦν ἐπίσπῃ, τήνδε τὴν σεμνὴν ἔδραν
 ψῆφον δικαίαν χρὴ κατ' ἐμπορίου φέρειν.
 ΣΥΛ. εἰς κράτ' ἐμαυτῷ τάργα τὰμαντοῦ πέσοι· 35
 οὗ γὰρ νόμος δίδωσιν αἰτοῦμαι τυχεῖν,
 τῶν συμβολαίων ἐνδίκου τιμήματος.

KING JOHN, ACT 4. SC. 2.

King John. Hubert.

John. How oft the sight of means to do ill deeds,
Makes deeds ill done! Hadst not thou been by,
A fellow by the hand of nature mark'd,
Quoted, and sign'd, to do a deed of shame,
This murder had not come into my mind:
But, taking note of thy abhorr'd aspect,
Finding thee fit for bloody villany,
Apt, liable, to be employ'd in danger,
I faintly broke with thee of Arthur's death;
And thou, to be endeared to a king,
Made it no conscience to destroy a prince.

Hub. My lord,——

John. Hadst thou but shook thy head, or made a pause,
When I spake darkly what I purposed;
Or turn'd an eye of doubt upon my face,
As bid me tell my tale in express words;
Deep shame had struck me dumb, made me break off,
And those thy fears might have wrought fears in me:
But thou didst understand me by my signs,
And didst in signs again parley with sin;
Yea, without stop, didst let thy heart consent,
And, consequently, thy rude hand to act

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. ΟΥΒΕΡΤΟΣ.

ΙΩΑΝ. Ως καιρὸς ἔργων ἡνίκ' ἂν παρῇ κακῶν
 πείθει τὰ πλείστα ῥαδίως κακ' ἔργα δρᾶν·
 ἐμοῦ γὰρ εἰ μὴ πλησίος παρῆσθα σὺ,
 οὔπερ χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι,
 σαφές τε σῆμ', ὅ σ' ἐξέδειξεν εὐτρεπῇ 5
 τολμᾶν ἃ τοῖς τολμῶσιν αἰσχύνην φέρει,
 οὐκ εἰς ἐμὴν φρέν' οὔτος ἦλθεν ἂν φόνος·
 τὸ σὸν δ' ἀπεχθές ὄμμα τηρήσας ἐγὼ,
 ἰδὼν σ' ἄριστον αἵματος ξυνεργάτην,
 καὶ παμπόνηρον, ἐν τε κινδύνοις θρασὺν, 10
 λόγοισι κρυπτοῖς εὐλαβῶς ἡνιξάμην,
 πειρώμενός σου, παιδὸς Ἀρθούρου φόνον·
 καὶ προσφιλῇ σὺ τὸν τυραννεύοντ' ἔχειν
 θέλων, ἀνείλεις παῖδ' ἐκὼν τυραννικόν.

ΟΥΒ. ὦ δέσποτ'—

ΙΩΑΝ. —Εἰ γὰρ εἰσάπαξ τὸ σὸν κᾶρα 15
 ἔσεισας; ἢ τότε ἠπόρησας, ἡνίκα
 ἃ δρᾶν ἔμελλον εἶπον, ἄλλ' οὐκ ἐμφανῶς,
 ἢ πρὸς μ' ἔτεινας ὄμμαθ', ὡς ἀμηχανῶν,
 κᾶμ' ἠξίωσας ἃ ὦλεγον σαφῶς λέγειν,
 ἄφθογγος εὐθύς ἦν ἂν αἰσχύνης ὑπο, 20
 ἀφείς τὰ τῶν πρὶν φροντίδων βουλεύματα,
 τὸ σόν τε δεῖμα δεῖμ' ἐμοὶ παρεῖχεν ἄν.
 σὺ δ' εὖ ξυνῆκας τὰμὰ, νευμάτων δία,
 δι' ὧν σὸν αὖθις ἐξεσήμηνας λόγον· 25
 ἢ μὴν ἀτρέστῳ καρδίᾳ ξυνήνεσας,
 κᾶπειτ' ἔπραξας ἀγρία πρόφρων χερὶ,
 τοῦργον τόδ', οὔπερ τούνομ' ἐξείπειν μόνον

The deed, which both our tongues held vile to name.—
Out of my sight, and never see me more !
My nobles leave me ; and my state is brav'd,
Even at my gates, with ranks of foreign powers ;
Nay, in the body of this fleshly land,
This kingdom, this confine of blood and breath,
Hostility and civil tumult reigns
Between my conscience and my cousin's death.

Hub. Arm you against your other enemies :
I'll make a peace between your soul and you.
Young Arthur is alive : this hand of mine
Is yet a maiden and an innocent hand,
Not painted with the crimson spots of blood.
Within this bosom never enter'd yet
The dreadful motion of a murd'rous thought,
And you have slander'd Nature in my form ;
Which, howsoever rude exteriorly,
Is yet the cover of a fairer mind
Than to be butcher of an innocent child.

[1826.]

KING JOHN, Act 3. Sc. 3.

King John. Hubert.

John. COME hither, Hubert. O my gentle Hubert,
We owe thee much : within this wall of flesh
There is a soul counts thee her creditor,
And with advantage means to pay thy love :
And, my good friend, thy voluntary oath

ἐμή τε γλῶσσα, σή θ' ὁμῶς, ἡσχύνετο.
 ἔρρ', αἰσχροποιέ, μηδὲ προσβλέψης μ' ἔτι·
 πρόμων λέλειμμαι, τῇ πόλει τ' ἐπεγγελαῖ, 30
 πύλαις ἐν αὐταῖς, πολέμια στρατεύματα·
 καὶ μὴν ἐν αὐτῇ σαρκὶ τοῦδε σώματος,
 ἔντοσθε τούτων αἵματός τε καὶ πνοῆς
 ὄρων, τaráσσει πάντ' Ἄρης ἐμφύλιος,
 ἐμοῦ μεταξὺ ξυγγενοῦς τ' ἀλαστόρων. 35

ΟΥΒ. Ἄλλοισιν ἐχθροῖς ἀνθοπλίζεσθαι χρεὼν,
 ἔστω δὲ σὺν σοὶ σαῖσιν εἰρήνη φρεσίν·
 ὁ παῖς ἔτι ζῇ· παρθένος γὰρ ἦδε χεῖρ
 ἔτ' ἐστίν, οὐδὲν, ὣν λέγεις, πράξασά πω,
 οὐδ' ἡμάτῳται φοινίοις σταλάγμασιν· 40
 ἢ τ' αἰσχρομήτις θανασίμων βουλευμάτων
 ὁρμὴ κέαρ τόδ' οὐδαμῶς ὑπῆλθεν, οὔ.
 σὺ δ' ἡδίκηκας, τῷδ' ἐν ἀνδρὶ, τὴν φύσιν,
 ὃς ἀγριωπός εἰμι, τὴν ἔξω φυὴν,
 τρέφω δ' ἔσωθεν ἡμερωτέραν φρέν' ἢ 45
 ὤμαῖσι χερσὶ παῖδα νήπιον κτανεῖν.

ΒΑΣ. ΔΕΥΡ' ἐλθέ, δεῦρ', Οὐβερτε, γενναῖον κάρα·
 ὀφείλομέν σοι, φίλτατ', οὐ σμικρὸν χρέος,
 ψυχὴ δὲ τῇσδε σαρκὸς ἐν περιπτυχαῖς
 ἔνεστιν, ἥτις σῆς ὑπ' εὐνοίας πάλαι
 ξύνοιδεν εὖ παθοῦσα, καὶ μέλλει ποτε 5
 εὖ σ' ἀντιδρῶσα δῖς τόσῃν θέσθαι χάριν.
 κοῦ σῶν ποθ' ὄρκων ὣν ἐκὼν κατώμοσας

Lives in this bosom, dearly cherished.

Give me thy hand. I had a thing to say,—

But I will fit it with some better time.

By heaven, Hubert, I am almost asham'd

To say what good respect I have of thee.

Hub. I am much bounden to your majesty.

John. Good friend, thou hast no cause to say so yet:

But thou shalt have; and creep time ne'er so slow,

Yet it shall come, for me to do thee good.

I had a thing to say;—but let it go:

The sun is in the heaven, and the proud day,

Attended with the pleasures of the world,

Is all too wanton, and too full of gawds,

To give me audience. If the midnight bell

Did, with his iron tongue and brazen mouth,

Sound One unto the drowsy race of night;

If this same were a churchyard where we stand,

And thou possessed with a thousand wrongs;

Or if that surly spirit, melancholy,

Had bak'd thy blood, and made it heavy, thick,

Which, else, runs tickling up and down the veins,

Making that idiot, laughter, keep men's eyes,

And strain their cheeks to idle merriment,

A passion hateful to my purposes;)

μνήμη τέθνηκε, φίλτατ', ἐν δέλτοις δ' ἐμῶν
φρενῶν ἔσαεὶ ζῶσιν, εὖ γεγραμμένοι.

ἄγ' οὖν, πρότεινε δεξίαν ἐμοὶ χέρα. 10

ἦν μὲν τι λέξων· ἀλλὰ ταῦτ' ἀμείνονι
καιρῷ προσάψας ἔξερῷ· σχεδόν τι γὰρ
αἰδῶς ἀπείργει μ', οὐρανὸν μαρτύρομαι,
εἰπὲν ὅσην, Οὐβερτε, σοὶ τιμὴν νέμω.

ΟΥΒ. ἄναξ, ὀφείλω τῶνδ' ἐσοὶ πολλὴν χάριν. 15

ΒΑΣ. οὐπω τόδ', ὦ φίλ', ἐνδίκως ἔχεις φράσαι,
σάφ' ἴσθι δ', ἔξεις· καὶ βράδισθ' ἔρπη χρόνος,
ἥξει ποθ', ἥξει καιρὸς εὖ δρᾶσαί σ' ὅμως.

ἦν μὲν τι λέξων· ταῦτα δ' οὖν προχαιρέτω·
ἦδη γὰρ οὐπίσημος ἡλίου κύκλος 20

φλέγει δι' αἴθραν, ἢ χλιδῶσά θ' ἡμέρα,
κενῶν ἄγουσα τερψέων ὁμήγυριν,

τρυφῶν τε πληρῆς καὶ γλαῖσμάτων, ἔπη
ἀποστυγεῖ τ' ἄμ'· εἰ δέ μοι χαλκόστομος
κώδων σιδηρόγλωσσον ἐκκλάζων ὅπα 25

τοῦ νυκτίου δίαυλον ἀγγέλλοι δρόμου,
εἰ χῶρος οὗτος, οὗ καθέσταμεν, τάφων

εἴη τι χῶμα, καὶ παρασταίης σύ μοι
κέντροισι δηχθεὶς μυρίων ὑβρισμάτων,
εἰ δ' ἡ μελαγχολῶσα δυσφιλὴς θεὸς 30

σὸν αἶμ' ἐπήγνυ, κατίθει νωθὲς, παχύ·
ὃ νῦν ἄνω τε καὶ κάτω σκιρτῶν αἰὲ

κνίζει βροτείου σώματος διαρροῶς,
μῶρόν τ' ἐς ἀνδρῶν ὄμματ' ἐμβάλλει γέλων,
χαύνοις τ' ἐπαίρει χάρμασιν παρηίδας, 35

ἐνάντιόν τι τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν·

Or if that thou could'st see me without eyes,
Hear me without thine ears, and make reply
Without a tongue, using conceit alone,
Without eyes, ears, and harmful sound of words ;
Then, in despite of brooded watchful day,
I would into thy bosom pour my thoughts :
But, ah, I will not :—yet I love thee well ;
And, by my troth, I think, thou lov'st me well.

KING JOHN, ACT 3. SC. 3.*

King John. Hubert.

John. COME hither, Hubert. O my gentle Hubert,
We owe thee much : within this wall of flesh
There is a soul counts thee her creditor,
And with advantage means to pay thy love :
And, my good friend, thy voluntary oath
Lives in this bosom, dearly cherished.
Give me thy hand. I had a thing to say,—
But I will fit it with some better time.
By heaven, Hubert, I am almost asham'd
To say what good respect I have of thee.

Hub. I am much bounden to your majesty.

John. Good friend, thou hast no cause to say so yet :
But thou shalt have ; and creep time ne'er so slow,

* To these Iambics was adjudged the second Porson Prize in 1826. The writer considers himself bound to state, that alterations have been made in them since the prizes were awarded.

εἰ δ' αὖ δύναίό μ' ὀμμάτων ἰδεῖν ἄνευ,
 πηγῆς τ' ἀκοῦσαι τῆς ἀκουούσης ἄτερ,
 γλώσσης τε χωρὶς ἀνταμείψασθαι πάλιν,
 ἔννοιαν ἀσκῶν, τυφλὸς ὢν, ὥτων δίχα, 40
 κακῶν ἀφωνος ῥημάτων, ἐγὼ τότε ἂν
 οὐδέν προτιμῶν ἡμέρας κατασκοπὴν
 παντ' ἂν φράσαιμι τὰμά σοι φρονήματα.
 νῦν δ' οὐ φράσαιμ' ἂν, ἀλλ' ὅμως σ' ἄγαν φιλῶ,
 καὶ δὴ δοκῶ σὲ προσφιλῶς ἔχειν ἐμοί.

 ΙΩΑΝΝΗΣ. ΟΥΒΕΡΤΟΣ.

ΦΕΡ' ἐλθέ δεῦρ', Οὐβερτε. πολλά σοι πάλαι
 τῆς εὐμενείας τῆς πρὶν ἀντοφείλομεν,
 ψυχὴ δὲ, φίλταθ', ἣν τόδ' ἀμπέχει δέμας,
 εὖ μὲν παθοῦς' ἔξοιδεν, εἰς δ' ὑπερβολὴν
 εὖ σ' ἀντιδρῶσα τοῦτ' ἀμείψεται χρέος· 5
 ὄρκων δὲ τῶν σῶν οὐς ἔκων ὁμώμοκας
 κεῖται παρ' ἡμῖν ζῶσα, κοῦ φρούδη χάρις.
 δὸς δὴ χερός μοι πίστιν.—ἔσθ' ὅ σοι λέγειν
 ἔμελλον ἄρτι, φίλτατ', ἀλλὰ κρείσσονι
 καιρῷ μεταῦθις ἐξερῶ προσαρμόσας. 10
 καίτοι σάφ' ἴσθι τοῦτόγ', αἰδοῦμαι λέγειν
 ὥς εὖ φρονῶ σοι καὶ τὸ σὸν στέργω κάρα.

ΟΥ. ὦναξ, χάριν σοι δῆτα μυρίαν ἔχω.

ΙΩ. ἀλλ' οὐδέν ἐστι νῦν μὲν ἀνθ' ὅτου τόδε
 λέγειν σε χρῆν, ἔσται δὲ δευτέρῳ χρόνῳ, 15

v. 38. Vid. Soph. Œd. Tyr. 1386.

v. 42. The introduction into this line of the word κατασκοπὴ has been suggested by Mr. Wordsworth's translation.

Yet it shall come, for me to do thee good.
I had a thing to say ;—but let it go :
The sun is in the heaven, and the proud day,
Attended with the pleasures of the world,
Is all too wanton, and too full of gawds,
To give me audience. If the midnight bell
Did, with his iron tongue and brazen mouth,
Sound One unto the drowsy race of night ;
If this same were a churchyard where we stand,
And thou possessed with a thousand wrongs ;
Or if that surly spirit, melancholy,
Had bak'd thy blood, and made it heavy, thick,
(Which, else, runs tickling up and down the veins,
Making that idiot, laughter, keep men's eyes,
And strain their cheek to idle merriment,
A passion hateful to my purposes ;)
Or if that thou could'st see me without eyes,
Hear me without thine ears, and make reply
Without a tongue, using conceit alone,
Without eyes, ears, and harmful sound of words ;
Then, in despite of brooded watchful day,
I would into thy bosom pour my thoughts :
But, ah, I will not :—yet I love thee well ;
And, by my troth, I think, thou lov'st me well.

ἥξει γὰρ ἡμαρ, καὶ τύχη βραδεῖ ποδὶ,
 ὅτῳ σαφῶς ἔργοισιν εὐνοίαν φανῶ.
 εἶεν. λόγον μὲν σοί τιν' ἤθελον λέγειν.
 καίτοι τὸ σιγαῖν κρεῖσσον, ἐν γὰρ οὐρανῷ
 ἥλιος ἐλαύνει, καὶ χλιδαῖσιν ἡμέρα 20
 φλαυρῶν τε πλήθει τερψέων γαυρουμένη
 ἡμᾶς ἐπωπᾶ, καὶ τόδ' οὐκ ἀνέξεται
 κλύουσα τοῦπος· εἰ δὲ νῦν χαλκόστομος
 ἔκλαζε κώδων νυκτὸς ἐν μέσῳ δρόμῳ,
 εἰ νεκρόδεγμον ἐνθάδ' οὐπὲρ ἔσταμεν 25
 ἦν τυμβόχωστον ἔρκος, ἀναρίθμοις δέ· συ
 κακοῖς ἔκαμνες ἔσχατ' ἔσχατων παθὼν,
 καί σοι μελάγχχολός τις ὠμόφρων κότος
 πεπηγός εἶχεν αἶμα καὶ παχνούμενον,
 ὃ ζεῖν τὰ πλεῖστ' εἶωθε καὶ διαρροαῖς 30
 πηδᾶν ἐλαφρῶς, κουφόνουν τ' ἐν ὄμμασιν
 ἀνῆψε φαιδρότητα, καὶ διαστρόφους
 γέλῳτι τείνει νηπίῳ παρηίδας,
 ὃς τοῖσδε πλεῖστον οἷς ἔχω βουλεύμασιν
 ἐχθρὸς κατέστηκ', εἰ συ χωρὶς ὀμμάτων 35
 ὄρᾶν κατήδης, τὴν δ' ἐμὴν ὥτων ἄνευ
 αὐδὴν ἀκούειν, κάξαμείβεσθαι πάλιν
 φωνὴν ἔχων ἀφθογγον, ἐννοία μόνη
 κλύων ἔμ', εἰσορῶν τε, καὶ προσεννέπων,
 οὐ τὰν ἄνπνος ἡμέρας κατασκοπὴ, 40
 οὐδ' ἡλίου τόδ' ὄμμα μ' ἂν κατέσχεθεν
 τὸ μὴ οὐχ ἅπασάν σοι γεγωνίσκειν φρένα.
 νῦν δ' οὐ λέγοιμ' ἄν.—ἀλλ' ὅμως φιλῶ σ' ἐγὼ,
 καὶ μ', ὥσπερ οἶμαι, καὶ σύ γ' ἐξ ἴσου φιλεῖς.

AS YOU LIKE IT, Act 2. Sc. 3.

Adam. Orlando.

Ad. BUT do not so: I have five hundred crowns,
The thrifty hire I sav'd under your father,
Which I did store, to be my foster-nurse,
When service should in my old limbs lie lame,
And unregarded age in corners thrown:
Take that: and He that doth the ravens feed,
Yea, providently caters for the sparrow,
Be comfort to my age! Here is the gold:
All this I give you. Let me be your servant:
Though I look old, yet I am strong and lusty:
For in my youth I never did apply
Hot and rebellious liquors in my blood;
Nor did not with unbashful forehead woo
The means of weakness and debility;
Therefore my age is as a lusty winter,
Frosty, but kindly. Let me go with you:
I'll do the service of a younger man,
In all your business and necessities.

Or. O good old man: how well in thee appears
The constant service of the antique world,
When service sweat for duty, not for meed!
Thou art not for the fashion of these times,
Where none will sweat, but for promotion;

ΑΔΑΜ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ.

- ΑΔ. ΜΗ δῆτα δράσης ταῦτά γ'—ἀργύρου πάλαι
σμικρόν τι θησαύρισμα φειδώλω βίῳ
ἔσωσα, τοῦ σοῦ πατρὸς οἰκέτης γεγώς,
πολιαῖς τιθηνὸν τοῦθ' ἐτοιμάσας, ἐπεὶ
ἄρθροισι γῆρας χωλοποιὸν ἐμπέσοι, 5
τὸ λαξπάτητον, κακποδὼν βεβλημένον.
σύ νυν δέχου μοι τοῦτο, χῶ καθ' ἡμέραν
στρουθοῖσι καὶ κόραξι πορσύνων τροφήν
κάμοι τροφεὺς γένοιτο τούντεῦθεν βίου.
ἰδού, τόδ' ἐστι,—τοῦτό σοι δίδωμι πᾶν, 10
ξύν σοι δ' ἐκὼν ἐκόντι γ' εἵμι πρόσπολος.
γέρων μὲν εἰμ' ἐς ὄψιν, ἰσχύω δ' ὅμως,
ῥα γὰρ ἀσκῶν ἐν νέᾳ τὸ σωφρονεῖν,
οὐπόποθ' ὑγιὲς αἷμα μαργώντων φλογὶ
ποτῶν ἔφυρον, οὐδ' ἀναισχύντως χλιδὰς 15
θηρῶν νοσωδεῖς ἐξετηκόμην σθένος.
τοιγὰρ τὸ τοῦδε γῆρας ὥς χειμῶν ποτε
ἰσχυρὸς ἦλθε, ψυχρὸν, εὐμενὲς δ' ὅμως.
ἴθ', ἔα μ' ἐπεσθαι, μηδὲ νοσφίσης σέθεν,
ἴθ', ἄντομαί σε.—Πάνθ' ὅσ' ἄν νεανίας 20
δύναιτο, δράσω, σὴν χάριν πονούμενος.
ΟΡ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὥς συ τοῖς πάλαι πρέπεις
θνητοῖς βεβαιότητι γενναίᾳ φρενῶν,
οἱ δεσπότησι γνησίῳ προθυμίᾳ
ἐκαρτέρουν κάμνοντες, οὐ κέρδους χάριν. 25
νῦν δ' ἐν βροτοῖσι τᾶμπαλιν νομίζεται,
κουδεῖς ἀμισθὶ τοῖς πέλας πονεῖν θέλει,

And having that, do choke their service up
Even with the having: it is not so with thee.
But, poor old man! thou prun'st a rotten tree,
That cannot so much as a blossom yield,
In lieu of all thy pains and husbandry.
But come thy ways! we'll go along together;
And ere we have thy youthful wages spent
We'll light upon some settled low content.

Ad. Master, go on; and I will follow thee,
To the last gasp, with truth and loyalty.

TROILUS AND CRESSIDA, Act 3. Sc. 3.

Ulysses. Achilles.

Ul. TIME hath, my Lord, a wallet at his back,
Wherein he puts alms for oblivion,
A great-sized monster of ingrattitudes:
Those scraps are good deeds past; which are devoured
As fast as they are made; forgot as soon
As done. Perseverance, dear my Lord,
Keeps honour bright. To have done, is to hang
Quite out of fashion, like a rusty mail
In monumental mockery. Take the instant way;
For honour travels in a strait so narrow,

μισθὸν δὲ πᾶς τις εὐθέως κεκτημένος
σπουδὴν ἀπεῖπε τὴν πρὶν ὡς τάχος πάλιν.
σοὶ δ' οὐ δέδοκται τοιάδ', ὦ φίλον κᾶρα.

30

ξηρόν γε μέντοι, πρέσβυ, κηπέυων φυτὸν
ματαῖα μοχθεῖς, οὐ σεσηπότες κλάδοι
οὐδ' ἄνθος ἐν φύσουσι τῶν πόνων θέρος.
ἀλλ', εἰ δοκεῖ, φευξούμεθ' εἰς ξένην ὁμοῦ,
καὶ πρὶν τὰ χρήματ' ἐξαναλῶσαι τάδε,
τάχ' ἂν βραχεῖαν ἥσυχόν θ' εὐροίμεθα
τροφὴν ἀλητεύοντε, καὶ παῦλαν πλάνης.

35

ΑΔ. χώρει σὺ, σοὶ δὲ διὰ τέλους ἐφέψομαι,
ἕως ἂν αἰὼν οὔμος ἀντέχη, τέκνον,
πιστῶ προθύμως κάμπέδω φρονήματι.

ΟΔ. ὦΝΑΞ, φέρει πῆραν τιν' ὥμοισιν χρόνος,
ὅπου κομίζει πτωχικὰς Λήθη τροφὰς,
τῇ δυσχαρίστοις χάρισιν ἐξωγκωμένη.
τάδ' ἐκ παλαιῶν κλάσματ' εὖ δεδραμένων
ὁμοῦ πεπραγμέν' ἐστὶ καὶ βεβρωμένα,
πέφυκεν ἄρτι, καὶ λέληθ' αὐθήμερον.
τὸ γοῦν ἔχεσθαι τῶν πεπραγμένων ἀπριξ,
σώζει τὸ καλλιφεγγὲς εὐκλείας φάος,
ὃ δ' αὖτ' ἀπειπὼν, οἰάπερ πανοπλία
μελαμπαγῆς τις, ἐκποδὼν ἐκρήμνατο
ἄρχαιοσέμνω γαυριῶν ἀγάλματι.
ἴθ' ἀρπάσαι, τὸν ἔνθεν ἀρπάσαι στίβον,
εὐδοξία γὰρ ἐν στενοῖς ὁδοιπορεῖ,

5

10

Where but one goes abreast : keep then the path ;
For emulation hath a thousand sons,
That one by one pursue. If you give way,
Or hedge aside from the direct forthright,
Like to an enter'd tide they all rush by,
And lead you hindmost ;—
Or, like a gallant horse fallen in first rank,
Lie there for pavement to the abject rear,
O'errun and trampled on. Then what they do in present,
Though less than yours in past, must o'ertop yours :
For time is like a fashionable host,
That slightly shakes his parting guest by the hand ;
And with his arms outstretch'd, as he would fly,
Grasps-in the comer. Welcome ever smiles,
And farewell goes out sighing. O, let not virtue seek
Remuneration for the thing it was !
For beauty, wit,
High birth, vigour of bone, desert in service,
Love, friendship, charity, are subjects all
To envious and calumniating time.
One touch of nature makes the whole world kin,—
That all, with one consent, praise new-born gawds,
Though they are made and moulded of things past ;

ἴν' οὐ τρέχει τις, μὴ οὐ μονοστιβῆς δραμών.
 κράτει, κράτει σὺ τῆς ὁδοῦ, ζῆλος γὰρ οὖν 15
 τέκνων φυτεύει μυρίων βλαστήματα,
 τούτων δ' ἐφεξῆς πᾶς σέ τις κυνηγετεῖ.
 σοῦ δ' ἐκκλιθέντος ἢ πεσόντος ἐκδρόμου,
 ἐπείσπεσόντι προσφερεῖς κλυδωνίῳ
 ὑπερθέουσι, λοίσθιον λελοιπότες. 20
 καὶ μὴν προκείσει γ' ἐκτάδην, χαμαιπετέες
 λάκτισμα τοῖσιν ἐσχάτην τεταγμένοις,
 ὥς εὐγενής τις ἵππος ἐν πρόμοις πεσὼν,
 πατούμενός τε καὶ κατεσποδημένος.
 τοίγαρ τὰ τούτων ἀρτίως εἰργασμένα 25
 νικᾷν τὰ σοῦ παλαιὰ, καὶ μείζω κύρη,
 πᾶς' ἐστ' ἀνάγκη· προξένου γὰρ εὐτρόπου
 ὀργαῖς ἔοικεν αἰολοστρόφοις χρόνος,
 ὅστις δι' ὑγρᾶς τοὺς μὲν ἐξορμωμένους
 μεθῆκε χειρὸς, τὸν δὲ δὴ νεήλυδα 30
 πτηνοῖς ἔμαρψεν ἀγκάλων πετάσμασιν·
 φαῖδρός γε τοίνυν φροιμιάζεται γέλως,
 τῷ δ' ἐξιόντι θρῆνός ἐσθ' ὁμόστολος.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν ἀρετὴ θηρευσάτω
 τοῦ πρὶν γενέσθαι μίσθον· εὐγένεια γὰρ 35
 ἀλκὴ, φρόνησις, καλλονὴ, προθυμία,
 φιλότης, ἔρως, εὐνοια,—πάνθ' ἀπλῶ λόγῳ,
 χρόνου φθονοῦντος καὶ φιλοψόγου κλύει.
 ἐμφυλίῳ γὰρ ξυγγενὲς κηδέυματι
 φύσις ξυνάπτει πάντας, ὥς ὁμορρόθοις 40
 φήμαις ἐπαινεῖν νεόγον' ἀγλαΐσματα
 καίπερ παλαιοῖς σχήμασιν πεπλασμένα,

βαιῶ δὲ χρυσῶ τὴν χνοάζουσιν κόνιν
 χρυσοῦ προτιμᾶν τοῦ κόνει κεχρωσμένου·
 ξυνών θ' ἕκαστος τὸ ξυνὸν σέβειν ἔφυ. 45
 πρὸς ταῦτα, μὴ, φέριστε, θαυμάσης ἔτι,
 ὁθύνεχ' αἱ νῦν Ἑλλάδος πανηγύρεις
 Αἴαντα προσκυνοῦσι· τῶν γὰρ ἀσμάτων
 φορᾶ πέφυκεν εὐμαρῶς ἀλώσιμον
 βρότειον ὄμμα, τοῖς δ' ἀκινήτοισιν οὔ. 50
 βάξις μὲν ἠπίδημος ἦν πάλαι σέθεν,
 καὶ νῦν ἂν εἴη, καὶ πάλιν γενήσεται,
 εἰ μὴ συ κρύψεις σαυτὸν ἐμψύχῳ τάφῳ,
 σκηναῖς τε τὴν σὴν κληδὸν' ἐσφραγισμένην
 φράξεις, ὃ πολλὰ τῇδ' ἀριστεύσας δορὶ, 55
 στόλους ὃ πράξας ἐν θεοῖς ἐπιφθόνους,
 ὃ πρὸς χερῶν ἀμιλλαν ὀρμήσας Ἄρην.

ΓΡΙΦΙΘΟΣ. ΚΑΘΑΡΙΝΑ.

ΓΡ. ΟΥΚ ἔσθ' ὅπως οὐ τιμιωτάτην φύσιν
 ἱερεὺς ὃδ' ἔσχε, δυσγενὴς περ ὢν, ὅμως.
 ἐκ σπαργάνων γὰρ ἦν μὲν ἐν Μούσαις αἰεὶ,
 τούτων τ' ἀκριβῶς ἤψατ'· ἦν δ' ἄγαν σοφὸς,
 πιθανόν τ' ἐνώμα καὶ μελίγλωσσον στόμα. 5
 τοῖσιν μὲν ἐχθροῖς δυσπροσήγορος, πικρὸς,
 φίλοισι δ' ἡδὺς, ὥσπερ οὐ θέρος ποτέ·

And though he were unsatisfied in getting,
(Which was a sin,) yet in bestowing, Madam,
He was most princely. Ever witness for him
Those twins of learning that he rais'd in you,
Ipswich and Oxford! one of which fell with him,
Unwilling to outlive the good that did it;
The other, though unfinish'd, yet so famous,
So excellent in art, and still so rising,
That Christendom shall ever speak his virtue.
His overthrow heap'd happiness upon him;
For then, and not till then, he felt himself,
And found the blessedness of being little:
And to add greater honours to his age
Than man could give him, he died fearing God.

Kath. After my death I wish no other herald,
No other speaker of my living actions,
To keep mine honour from corruption,
But such an honest chronicler as Griffith.
Whom I most hated living, thou hast made me,
With thy religious truth, and modesty,
Now in his ashes honour. Peace be with him!

εἰ δ' οὖν ἀπλήστως κερδέων ἐφίετο,
 (ταύτῃ γὰρ ἐξήμαρτεν, οὐκ ἄλλως ἐρῶ)
 δοῦναί γε μέντοι καὶ μάλ' ἀφθόνῳ χερὶ 10
 πρόθυμος ἦν, δέσποινα—Μαρτυρεῖ δέ μοι
 τοῦδ' ἔργα τάνδρως, δίπτυχαι Μουσῶν ἔδραι,
 σεμνὴ ξυνωρίς, ὑμῖν ἅς καθείσατο,
 Ἴψοϊκε, καὶ σὺ καλλίπυργ' Ὀξωνία·
 ὦν ἡ μὲν αὐτῷ ξυμμέτρως διώλετο, 15
 οὐ γὰρ λελεῖφθαι τοῦ κτίσαντος ἠθέλε·
 ἡ δ', ἐνδεής περ τοῦ τελεσθῆναί γ' ἔτι,
 ὦδ' ἔστι κλεινὴ, καὶ τέχνημ' ὑπέρσοφον,
 καὶ δὴ τοσοῦτον αὖξεται καθ' ἡμέραν,
 ὥστ' οὐκ ὀλεῖται τοῦνομ', ὑμνήσει δέ νιν 20
 γῇ πᾶσα, τοῦργου τοῦδ' ἀείμνηστου χάριν.
 πεσόντα μὲν νυν πλεῖστ' ἂν ὀλβίσαιμ', ἐπεὶ
 τὸ τηνικ' ἤδη τοῦτο μὲν, χρόνῳ ποτὲ
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ καρδίαν ἐγνώρισε,
 κᾶξευρ' ὅποιον κτῆμα τὸ σμικρὰ φρονεῖν· 25
 μείζω δὲ δὴ τιν', ἡ κατ' ἀνθρώπου δόσιν,
 τιμὴν προσῆψε τήνδ' ὁ γηράσκων χρόνος·
 ἔθνησκέ ἐν αὐτῷ τῷ θανεῖν σέβων Θεόν.

ΚΑ. Εἰ γὰρ θανοῦς εὔροιμι τοιοῦτόν τινα
 κήρυχ', ὃς ἔργα τὰμὰ τοῦ βίου φράσει, 30
 ἀκήρατόν τε δόξαν εὖ περιστελεῖ,
 σοί γ' ἐξ ὁμοίου πιστὸν ἀψευδὲς στόμα.
 Ὄν γὰρ μάλιστα ζῶντ' ἀπήχθαιρον βροτῶν,
 τῶν σῶν ἀληθεύσαντος αἰδοίῳ φρενὶ
 λόγων ἕκατι, κἀνδίκου φρονήματος, 35
 τιμῷ θανόντα τοῦτον—εἰρήνης τύχοι.

ROMEO AND JULIET, ACT 2. SC. 2.

*Romeo. Juliet.**Rom.* HE jests at scars, that never felt a wound.—

But, soft! what light through yonder window breaks!

It is the east, and Juliet is the sun!—

Arise, fair sun, and kill the envious moon,

Who is already sick and pale with grief,

That thou her maid art far more fair than she.

Be not her maid, since she is envious:

Her vestal livery is but sick and green,

And none but fools do wear it. Cast it off.

It is my lady! O! it is my love!

O, that she knew she were!—

She speaks, yet she says nothing. What of that?

Her eye discourses: I will answer it.—

I am too bold! 'tis not to me she speaks:

Two of the fairest stars in all the heaven,

Having some business, do entreat her eyes

To twinkle in their spheres till they return.

What if her eyes were there, they in her head?

The brightness of her cheek would shame those stars,

As daylight doth a lamp: her eye in heaven

Would through the airy region stream so bright,

ΡΩΜΕΩΝ. ΙΟΥΛΙΑ.

ΡΩΜ. ὈΥΛΑΙΣ γελαῖ τις τραυμάτων ἄπειρος ὢν.
 τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ὑψόθεν δόμων
 αὐγὴ διῆξεν; ἥλιου μὲν ἀντολαὶ
 φάος τόδ' ἐστίν, ἥλιος δ' Ἰουλία.
 ἀλλ' εἴ' ἐγείρου καλλιφεγγὲς ἥλιε, 5
 φθονεράν σελήνην φθεῖρε, καὶ γὰρ ἄλγεσι
 τέτηκεν ἤδη πᾶσα καὶ μαραίνεται,
 σοῦ τῆς γε δούλης καλλονῇ νικωμένη.
 μὴ νῦν φθονούσῃ τῇδε δουλεύσης ἔτι
 καὶ παρθένειον ἦν σ' ἐπαμπίσχει στολὴν, 20
 χλωρὰ γὰρ ἐστὶ καὶ σαθρὰ, μόνοι δέ νιν
 μωροὶ φοροῦσιν, ὥς τάχιστ' ἔκδυέ συ.
 δέσποιν' ἐμὴ πέφηνε, καρδίας ἐμῆς
 τὰ φίλταθ' ὥς τόδ' ὠφέλε ξυνειδέναι.
 φωνεῖ τι, φωνεῖ, κούδεν εἶφ' ὅμως· τί μήν; 15
 ὅσων με σαίνει φθέγμ', ἐγὼ δ' ἀμείψομαι.
 τί δῆτ' ἀναιδὴς εἰμ'; ἐμ' οὐ προσεννέπει,
 ἐν οὐρανῷ γὰρ οἷα καλλιστεύεται
 ἄστρω τιν' ἀσχολοῦντε τῆς νεάνιδος
 λίσσεσθον ὄμματ', ἔστ' ἂν ἰκνῆσθον πάλιν, 20
 ἐν τοῖσιν αὐτῶν ἐγκαταυγάζειν κύκλοις.
 τί δ' εἰ μετοικισθέντ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 τὰ μὲν γένοιτο, τὼ δὲ παρθένου κάρᾳ·
 πρὸς δὴ φαεννὴν παρθένου παρηίδα
 μαυροῖτ' ἂν ἄστρα, λαμπὰς ὥς παρ' ἥλιον, 25
 μετάρσιός τ' ὀφθαλμὸς αἰθέρος διὰ
 πέμποι σέλας τηλαυγὲς, ὀρνίθων μέλη

That birds would sing, and think it were not night.—

She, how she leans her cheek upon her hand!—

O, that I were a glove upon that hand,

That I might touch thy cheek!

Jul.

Ah me!

Rom.

She speaks.—

O, speak again, bright angel! for thou art

As glorious to this night, being o'er my head,

As is a winged messenger of heaven

Unto the white-upturned wond'ring eyes

Of mortals, that fall back to gaze on him,

When he bestrides the lazy-pacing clouds,

And sails upon the bosom of the air.

Jul. O Romeo, Romeo! wherefore art thou, Romeo?

Deny thy father, and refuse thy name:

Or, if thou wilt not, be but sworn my love,

And I'll no longer be a Capulet!

[1831.]

AS YOU LIKE IT. ACT 2. SC. 1.

1st Lord. Duke S.

1st Lord. To-day, my lord of Amiens, and myself,

Did steal behind him, as he lay along

Under an oak, whose antique root peeps out

Upon the brook that brawls along this wood:

To the which place a poor sequester'd stag,

That from the hunter's aim had ta'en a hurt,

ἔῶα κινῶν, ὥς σκότου πεφευγότος.
 ἴδ' ὥς παρειὰν εἰς χέρ' ἀγκλίνασ' ἔχει·
 εἴθ' ἦν ἐκείνης δεξιᾶς χειρὶς ἐπι,
 ὅπως ἐκείνης ἠπτόμην παρηίδος.

30

ΙΟΥ. ὦ μοι.

ΡΩΜ. ἐφθέγξατ'· ὦ θεὸς παιδίμη φθέγξαι πάλιν.
 οὔτω γὰρ οὔτω διαπρέπεις ὑπερθέ μου
 ἄγαλμα νυκτίσεμνον, οἷ' ἀπ' οὐρανοῦ
 πτηνὸς βροτοῖσιν ἄγγελος φαντάζεται,
 οἱ δ' ὑπτιάζουσ' ὄμματ' ἐκπαγλούμενοι,
 καὶ τοῦμπαλιν κλίνουσι, καὶ βραδυστόλων
 νεφελῶν ἐφιππεύοντα δέρκονται θεὸν
 πτεροῖσι ναυστολοῦντα κόλπον αἰθέρος.

35

ΙΟΥ. ὦ Ῥωμέων, τί δῆτα Ῥωμέων ἔφυς;
 πατέρα τ' ἀναίνου κώνομ'· εἰ δὲ μὴ θέλεις,
 ὄμνυ φιλήτωρ τῇσδε πιστὸς ἐμμενεῖν,
 καὶ γὰρ δόμων τε καὶ γένους ἐξίσταμαι.

40

ΑΝΑΞ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ΑΝ. Ἔγωγ' ἀνακτι σήμερον ξὺν Ἀμιεῖ
 ὅπισθε τάνδρὸς εἶρπον, ἀρχαίας δρυὸς
 ὑπὸ σκία κλιθέντος, ἧς πολύπτυχος
 προὔκυψε ρίζα ναμάτων κατοψία
 ἃ τῇσδ' ἐπιρρέοντα καχλάζει νάπης.
 οἷ καὶ τάλας τις ἔλαφος, ὃς δίχ' ἐφθάρη
 ταῖσιν κυναγῶν χερσί που βεβλαμμένος,
 ἐπ' ἐκπνοᾶς προσῆλθε θανασίμους βίου·

Did come to languish: and, indeed, my lord,
The wretched animal heav'd forth such groans,
That their discharge did stretch his leathern coat
Almost to bursting; and the big round tears
Cours'd one another down his innocent nose
In piteous chase: and thus the hairy fool,
Much marked of the melancholy Jaques,
Stood on the extremest verge of the swift brook,
Augmenting it with tears.

Duke S.

But what said Jaques?

Did he not moralize this spectacle?

1st Lord. O yes! into a thousand similes.
First, for his weeping in the needless stream.
Poor deer! quoth he, thou mak'st a testament
As worldlings do, giving thy sum of more
To that which had too much. Then, being alone,
Left and abandon'd of his velvet friends:
'Tis right! quoth he; this misery doth part
The flux of company. Anon, a careless herd,
Full of the pasture, jumps along by him,
And never stays to greet him: Ay! quoth Jaques,
Sweep on, you fat and greasy citizens!
'Tis just the fashion. Wherefore do you look
Upon that poor and broken bankrupt there?—
Thus most invectively he pierceth through

καὶ δὴ τοιούσδε θῆρ ὁ δύστηνος γόους
ἤγειρεν, ὦναξ, ὥστε καὶ δέρας σχεδὸν 10
διαρῥαγῆναι δυσπνόοις φυσήμασι.

παχέα δ' ἀπ' ὅσων νηπίου ῥινὸς κάτα
ἐφέσπετ' ἀλλήλοισι δακρύων λίβη,
οἰκτρόν γ' ἰδεῖν διώγμα· χῶδ' ὁ ταρφύθριξ,
νωθρὸν δεδορκῶς, χύπὸ τοῦ πενθήμονος 15
ἐν τῷδ' Ἰάχου πολλὰ τηρηθεῖς, ἄκραις
ὄχθαισι νασμῶν ὠκέων παρίστατο,
δακρυρρόῳ νιν αὐξάνων πλημμυρίδι.

BA. τί δῆτ' Ἰάχης εἶπεν; οὐ σοφὴν τινα
γνώμην ἔλεξε τῇσδε τῆς θεᾶς πέρι; 20

AN. καὶ μυρίοις γ' ἤκαζε ποικίλλων τρόποις.
πρῶτον μὲν, ὦναξ, ὧδε τοῦ τὸ θηρίον
ρεῖθρῳ ἔνδακρῦσαι τὰφθόνῳ καθήψατο·
φεῦ, φεῦ· ταλαίπωρ' ἔλαφε, σὺ δὲ τὴν οὐσίαν
τὴν σὴν παραδιδούς, οἷα σύγγονον βροτοῖς 25
τῷ πρόσθ' ἄγαν ἔχοντι προσνέμεις πλέον.
ἔπειθ' ὁρῶν νιν μοῦνον, ἡρημωμένον,
καὶ τῶν ἐταίρων τῶν ἀβρῶν ἀγείτονα,
ὀρθῶς ἔχει τάδ', εἶπε, τὴν γάρ τοι φίλων
ἐπιρρόην ἐνόσφισ' ἢ δυσπραξία. 30

ἐλάφων δὲ πλῆθος ἔκπλεων βορᾶς ἰδὼν,
εἰκῇ παρασκιρτῶν τε κοῦ προσεννέπον
χαίρειν τὸν οὐτασθέντα, δυστομεῖ τάδε·
ἴτ' ὧ σφριγῶντες πίνονές τε δημόται,
ἴθ'· ὧδε γὰρ νῦν πανταχοῦ νομίζεται 35
τί τόνδε προσδέρκεσθε τὸν πανώλεθρον;
οὕτως ἀγρούς τε καὶ πόλιν καὶ δώματα

The body of the country, city, court,
Yea, and of this life : swearing, that we
Are mere usurpers, tyrants, and what's worse,
To fright the animals, and to kill them up,
In their assign'd and native dwelling-place.

[1832.]

JULIUS CÆSAR. ACT 2. SC. 2.

Calphurnia. Cæsar.

Cal. CÆSAR, I never stood on ceremonies ;
Yet now they fright me. There is one within,
Besides the things that we have heard and seen,
Recounts most horrid sights seen by the watch.
A lioness hath whelped in the streets ;
And graves have yawn'd, and yielded up their dead :
Fierce fiery warriors fight upon the clouds,
In ranks, and squadrons, and right form of war,
Which drizzled blood upon the Capitol :
The noise of battle hurtled in the air,
Horses did neigh, and dying men did groan ;
And ghosts did shriek, and squeal about the streets.

βασίλει' ὀνειδιστῆρσι δεινάζει λόγοις,
 καὶ πρὸς τὸν ἡμῶν τόνδε λαιδορεῖ βίον·
 ἀπλῶς ἐνίσπων δὴ τάδ', ὥς ὑπέρβιοι 40
 μόνον τύραννοι παράνομοί τ' ἐπήλυδες
 καὶ τῶνδε χείρους ἐσμέν, οἳ τὰ θηρία
 φοβοῦντες οὕτω πρέμνοθεν ῥαχίζομεν
 ἐν τοῖσιν αὐτῶν ἐννόμοις οἰκήμασι.

ΚΑΛ. "ΟΥΠΩ ποτ', ὦναξ, δειμάτων ἐπιστροφὴν
 ἔσχον τοιούτων· νῦν γε μὴν φόβος μ' ἔχει.
 τὰ μὲν γὰρ ἡμῖν ἦν ἀκούσαντας μαθεῖν,
 αὐτοὺς τ' ἰδόντας· καινὰ δ' ἀγγείλας ἔχει
 παρῶν τις ἔνδον, οἷα φρικώδη βλέπειν 5
 φρουροὶ κατεῖδον ἐννυχιοὶ φαντάσματα·
 λέαιν' ἀγυῖαις ἐν μέσαις λοχεύεται
 σκύμνους· χανοῦσαι δ' εὐρὺ τυμβήρεις ἔδραι
 νεκροὺς ἀνῆκαν τοὺς κάτω κεκευθότας.
 θοῦροι δ' ἐπ' ἄκροις νέφεσιν αἰχμηταὶ σάγη 10
 ἄνδρες φλογωπῶ, στίφεσιν πυκνούμενοι
 λόχοις τ', ἔχοντες κόσμον εὐτακτον μάχης,
 ὀρμῶσι δῆριν· φονολιβεῖς ὅθεν δρόσοι
 κατεψέκαζον τὴν ἔνερθ' ἀκρόπτολιν·
 ἔφριξε δ' αἰθὴρ ὥς ἀρειφάτῳ κλόνῳ· 15
 παρῆν δ' ἀκούειν ἱππικῶν φρυαγμάτων,
 ἀνδρῶν στεναγμοῦ τ' ἐν φοναῖς πεπτωκότων.
 κλαυθμῷ δὲ κωκυτοῖς τε τρίζουσαι σκιαὶ

O Cæsar! these things are beyond all use ;
And I do fear them !

Cæs. What can be avoided,
Whose end is purpos'd by the mighty gods ?
Yet Cæsar shall go forth : for these predictions
Are to the world in general, as to Cæsar.

Cal. When beggars die, there are no comets seen :
The heavens themselves blaze forth the death of princes.

Cæs. Cowards die many times before their deaths ;
The valiant never taste of death but once.
Of all the wonders that I yet have heard,
It seems to me most strange that men should fear ;
Seeing that death, a necessary end,
Will come, when it will come.

κατεῖχον ἄστυ· ταῦτα δὲ κρείσσω λόγου
Καῖσαρ, πέφηνε, καμέ γ' ἐκπλήσσει φόβῳ.

20

ΚΑΙ. Τί δῆτα φευκτὸν, ᾧ πρὸς ὑψίστων θεῶν
τὸ μοιρόκραντον τέρμ' ἀκινήτως μένει;
ἔξεισι μέντοι Καῖσαρ· ὥς ἴσον βροτοῖς,
τοῖς πᾶσι καμοὶ, τῶνδε θεσφάτων μέτα.

ΚΑΛ. Πτωχῶν μὲν οὔτις ὀλομένων φαντάζεται
ἀστήρ κομήτης· οὐρανὸς δ' αὐτὸς φλέγων
τοῖς κοιράνοις προύφηνεν ὀλέθριον μόρον.

25

ΚΑΙ. Πολλοὺς γε θανάτους οἱ κακόψυχοι βροτῶν
πρὸ τοῦ θανεῖν ἤντλησαν· εὐψυχος δ' ἀνὴρ
ἅπαξ τελευτῆς μορσίμης ἐγέύσατο.

30

τὸ δ' ἄνδρα ταρβεῖν, τοῦθ', ὅσων πύστις πάρα
πάντων δοκεῖ μοι θαυμάτων ὑπέρτατον·
ὥς οὔτι φευκτὸς καιρὸν ἐς πεπρωμένον
πότμος τελευτὴν τὴν ἀναγκαίαν ἄγει.

G R E E K O D E S

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

WELLINGTONUS REGIONEM GALLICUM,
PYRENÆIS MONTIBUS SUBJECTAM, DESPICIENS.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἀελίου πότ' ἄκτις
γᾶς Ἰβαρίας πεδίοις ἐφάνθης,
πάματος φλόγ' ἐκτοπίαν μένος τ' ἐχ-
θρῶν ἀνύσασα.

οὔκετ' ἐν γᾶ νῦν ὑπέροπτα φοιτᾷ
δαΐων ἀνδρῶν δύναμις· τάδ' ἤδη
φροῦδα, κοίμασεν δὲ βοᾶν ὅπλων ἁ-
δεῖα γαλάνα.

καὶ δρόμον παλίντροπον αὖ βέβακεν
κῦμ' ἐπηλύδων· ζύγον αὖθις αἶα
δούλιον πέφευγεν, ἀνάνεμος χεί-
μωνος ἅπαντος.

Τίς δ' ἄρ' οὔτος ἐκ κορυφᾶν ὀρειᾶν
εἰσορᾷ κόραισι πολυπλάνοισι
Γαλλίαν, καὶ πασὶ μεταπρέπων ἥ-
ρωσι γέγαθεν;

εὖ κάρα τόδ' οἶδα τὸ καλλίνικον
καὶ φύαν· πρέπει γὰρ ὄρᾳν ἄριστος
ἀνέρων, ὅσοισι μάχα γελᾷ τι
κυδιάνειρα.

“ Γαλλία, τὸ δ' οὐκέτι νῦν κεκλήσει
τῶν ἀπορθήτων πόλις· ἐμβατεύει
ἀμφίπληξ σὲ τλάμον' Ἄρης, Ἔρις δὲ
ἀεροφοῖτις

οὐράνῳ στήριξε μέσῳ κάρανον· 25
 ἐν δ' ἀέλλαισι στεροπαῖς Ἐνύω
 ὄρνυται, δειναὶ δ' ἅμ' ἀναπλάκητοι
 Κῆρες ἔπονται.

οὐκέθ' ἱππεύων νεφέλαις ἐπ' αἶαν 30
 τάνδ' ἐπενθρώσκει φοβερὸν λελακῶς
 αἶετος· πτήσσει πτέρυγας, τρομεῖ δὲ
 γυῖα, πάρος περ

γᾶς ὑπὲρ ῥιπαῖς ἀνέμων αἴσσω·
 ἄστρον ὥς τὸ Ζεὺς Κρονίδας ἀμόλγῳ
 νυκτὸς ἐκ χεροῖν ἐτίναξ' ἀπ' αἰγλά- 35
 εντος Ὀλύμπῳ.

ἀλλὰ πῶς Ἐλευθερίας τις αἶγλαν
 ἀφθιτον πάγαν τε κατασβέσει' ἄν;
 οὐκ ἀνὴρ οἶός τε· Διὸς νιν αἰὲν
 ὄμματα λεύσσει. 40

εἰ δὲ μάντις εἰμὶ σόφος, μέτεισιν
 ἅ Δίκα χρόνῳ βραδύπους περ οἶσα·
 οὐδὲ γηράσκει νέμεσις Διὸς, σκηπ-
 τὸς τις ἀφυκτος.

οὐ μόνος γὰρ ἔγχος ἔχεις, τύραννε, 45
 καὶ βέλος, τόδ' ἅμμιν ἴσον· τί δ' ἄνδρα
 θνατὸν ἂν φοβοίμεθ', ὅσοις μέγας Ζεὺς
 σύμμαχος ἔσται."

ὥς φατ', οὐδ' ἔρριψε ματὰν τόδ' εὖχος·
 οὓς γὰρ εὐμένεσσι Δίκα προσεῖδεν
 ὄμμασιν, τοῖς εὖρε πόρον θεὸς τε-
 λέςφορος αἰέν.

50

ὥς ὅτ' ἐν πέτρᾳ χίονος τιθάνᾳ
 ἀγέμων Φοῖνιξ κατάχαλκος ἔστα,
 γᾶν ἐπισκοπῶν πολύκαρπον, ἄνπερ
 Ἑριδάνοιο

55

νᾶμα καπεῦον δροσεροῖς ῥεέθροις,
 τοὺς γύας ἄρδει χλοερούς, ἵν' αὖξει
 ἔκγονα κλυτοῖς Ἰτάλοις αἰεὶ ζεί-
 δωρος ἄρουρα.

60

Χαῖρ' Ἰβαρία, τὸ γὰρ εἶ μάκαιρα
 ἐκ κακῶν συθεῖσα μεσῶν, πάλιν τὸ
 ἐγγελαῖς τι δακρυόεν, φυγοῖσα
 δούλιον ἄμαρ.

ἄβρὰ δ' εἰλίσσων χόρος αὖ χορεύει,
 τὸν στέφει χλίδα ῥοδόεσσ'· ἔτ' αὖθις
 ἐντὶ κούφας ἀφροσύνας ἰδεῖν νε-
 ἀνιδος ὥρας.

65

αὖθις Οὕρως ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 παρθένων ὅσσοις τε παναμερεύει,
 εἰσάγων νεοῖσι πόθον, χάριν τε
 ἡμερόεσσαν.

70

v. 54. Φοῖνιξ Hannibal scilicet. Ita Pindarus de Pœnis, Pyth. I.
 138. Vid. Heynium ad locum.

v. 59. Œdip. Tyr. 170.

Ἀλλὰ νῦν ὦρα μένεος σὲ θούρου,
 Γαλλία, μνάσασθαι· ἴδ' ὥς ἐπ' αἶαν
 σὰν κατασκήπτουσα φλέγει Βρετάννων 75
 ἄσπετος ἵλα.

ὥς ὅτ' ἀστραπαῖσι κυκῶν μέγιστον
 οὐρανόν, βροντὰν ἐνοσίχθονα Ζεὺς
 ἐκ χεροῖν ἵησι, δόμον τaráσσων
 μακρὸν Ὀλύμπω, 80

ὥς καταιβατὰς κορυφαῖν ἀπ' ἀκρᾶν
 ὠρνυτο πνοαῖς Ἄρεος καχλάζων
 λαὸς, ἅδε χθὼν κονάβιζ' ὑπερθε
 πόλλα βρέμοισα.

ἀλλ' ἄλις μογήσαθ', ἄλις δὲ νίκας 85
 χρυσέας, ἥρωες, ἐδρέψατ' ἄνθος·
 κάππεσεν σάκτωρ Αἰῖδου, καλῶν ἄ-
 τιμος ἀπάντων.

πῶς ἄρ' ἀσεῦμαι κελαδῶν πεσόντας,
 οὔ θανεῖν νεοῖς καλὸν ἦν· ἀγράπτω 90
 κάσφαλεῖ θεοῦ νομίμῳ ποθεινὸν
 δάκρυον ἔρπει

ὁσσότεγκτον, εἰ πότ' ἄμησε κώραν
 νερτέρων κοπῖς, βιότου πρέποισαν
 ἡρινῶ καιρῶ· τίνα δ' ἄρα θρήνων 95
 ἥσομεν ὥδαν

v. 87. κάππεσεν. Persæ 925.

v. 93. ὁσσότε-γκτον. Idem quod ὀφθαλμότεγκτον, Alcest. v. 184.

νῦν ὅτ' ἐν νεκροῖσι παραγκάλισμα
 ψυχρὸν, ὕστατον πόνον ἐκπόνησεν,
 καὶ σπόδω κεῖται νεότης, Βρετάννων
 φέρτατον ἔρνος. 100

ἀλλὰ κούφα χθὼν ἐπάνω πέσειεν
 ὕμιν, ὦ ἥρωες· ἐγέρσιμον δὲ
 ὕπνον εὖδοιτ' ἐν κονίᾳ ξένα περ
 τηλόθι πάτρας.

εἰ γὰρ, ὡς λέγοντι σοφοί, τις ἐστὶν 105
 χῶρος ἄγλαος μακάρων ἐνερθεν,
 οὐδὲ γὰρ τε κοῦδὲν ἐὼν, ἄφαντος
 ἐν χθονὶ κοίλα

κείσεται τάλας ὁ θανὼν, ἔτ' αὖθις
 ὄλβιον νεμεῖσθε βίον· Χέλυν δὲ 110
 εἴ τις ἀγήτωρ μελέων ἐράνναν
 λῆ ποτ' ἐγείρειν,

ὕμνας ἐν χορδαῖσι κλυταῖσι μέλψει
 ἐγκαθηβῶντας στυγερῶ παρ' Αἴδα,
 “εἰ γὰρ ἐν ζώοισι,” λέγων, “ἔτ', ἦσαν.” 115
 ἔρκος ὀδόντων,

φεῦ· μάταν πέφευγεν ἔπος· φέριστον
 ἄνθος οἶχεται πεσόν· εὖ βέβακεν
 ὕστάταν ὁδὸν νεότης, λιποῖς ἥ-
 βασις ἀδρότητα. 120

IN AUGUSTISSIMUM GALLIÆ REGEM SOLIO
AVITO REDDITUM.

————— Me quoque dicunt
Vatem pastores : sed non ego credulus illis.

ἌΣΥΧΟΝ πέριξ ψοφέων κάχλαζε
οἶδματος γελάσμασι μυρίοισιν
ἀφρὸς ἄχνας πορφυρέας· τὸ δ', αὖρα,
ποντιαῖς αὖρα,

ἄβρὸν ὠρανῶ κελάδημα, πρῆσον
ἱστίου κόλπον βαθύν· εὖ δι' ὑγρὰν,
πορθμὶς εὐπτερος, πλάκα θρῶσκε, Νηρή-
δων ἀκόλουθος,

αἵτινες τέγγουσι δρόσῳ θαλάσσης
τὰν χλιδὰν τᾶς κυανέας ἐθείρας,
ἴσθι Γαλλίας κατάγοισ' ἄνακτ' ἐς
πατρίδα γαῖαν.

Ἐν ζυγοῖς ἔστακεν ἄναξ, πατρώαν
αἶαν ἱμέρρων ἰδέειν· γεγηθὸς
δάκρυον, μήνυμα χαρᾶς ἀνανδον,
ὥς ἐτρόμησε

καλὸν εἶν' ὅσσοις, ὅτε πρῶτον ὄψις
φιλτάτας ἔσαινε πάτρας γέροντα·
φῶς δ' ἐπ' αἰγλάεντι χυθὲν προσώπῳ
εὐθὺς ἔλαμψεν.

v. 18. παιδὸς με σαίνει φθόγγος. Antig. 1214.

“ Ἄρα πατρίδος, χρονία περ, αὐγὰ
 αὖθις ἐμπαίει κραδία συνήθης;
 ἃ πτοῶ ψυχὰν γλυκύπικρος ἄδο-
 νά μοι ἰδόντι

τὰν πάλαι ζαλαῖς ἔριδος δυσόμβροις 25
 γᾶν σαλεύουσαν. Πατρίς, ὧ πονοίσας
 εὐτυχῆς Ἐλευθερίας παλαίστρα,
 χαῖρε μάλ’ αὖθις,

τὴν γὰρ, ὧ μέλημα φρενὸς φίλιστον,
 τευχέων ἄχαλκος ἄγω γλυκεῖαν 30
 εὐδίαν· ὄρφναν κατέδυσκοτείναν
 οὐλῖος ἄστηρ,

ὅσπερ ἀστράπτων ἀπὸ δαδὸς αἴγλαν
 τᾶς φθισιμβρότου στεροπᾶς, ἐπ’ αἶαν
 φοινίαν ὥρουσεν Ἕριν, κύνας δ’ ἔ- 35
 σεισεν ἀφύκτους·

Ζεὺς δ’ ἀπ’ ὠρανῶ χθόνα νῦν ἅπασαν
 χρυσέαις βρέξει νιφάδεσσι πλούτου,
 σὰν δι’ Εἰράνα, χάριν· αὖ βαθεῖα
 τέρψις ὁμιλεῖν 40

ἐντὶν οἰνηρᾶν κυλίκων· ἀρούραις
 εἰν ἀκηράτοις ἀρότους ἀνίει
 Γαῖα, καὶ στάχυν, Ζεφύροιο κινουν-
 τος, ψιθυρίζει.

Ἄλλ' ὅτ' Ἀγγλίας ἀλίκλυστον ἄκτάν, 45
 Ἄλ', αὐγάζεις φλογὶ, χρυσόνωτον
 ἀνίαν ἐπίσχες, ἔπος δὲ τοῦτ' ἄγ-
 γειλον, ὅτ' ἔν μοι

μνάμοσιν δέλτοισι φρενῶν ἔγραψα
 οὔνομ' αἰμίναστον ἐόν· τολοιπὸν 50
 ἔσσεται πάντων ἀγαθῶν ἔρις, φί-
 λα τις ἀμοιβά.

Λοίγιος βέβακε Δίκας μιάστωρ,
 παμμάχοις φραδαῖσι βρύων.—ἴν' ἐσσί,
 Αἶετ', ἐν λαβραῖσι πάλαι θυέλλαις 55
 ἄγεμονεύων;

Ὑβρις ἐξανθοῖσα τοιοῦτον αἰεὶ
 κάρπον οὐ κομιστέον ἐξάμησεν·
 Αἶετ', ἀκταῖσιν φυγὰς ἐν μόναισι
 πολλὰ βεβρυχῶς 60

λυγρὸν ἀντλήσεις βίοτον, πρόσουρος
 αὐτὸς ὦν· σὲ δ' εἶλε Δίκας ἄγρευμα
 οὐχὶ συγχεύσοντα πόλεις, ἀναλκιν,
 ἄμμορον αἰεὶ

τοῦ βροτοφθόρου κράτεος."—κακῶς τὸ 65
 ἱστορεῖς τὸ μέλλον, ἀναξ· γλυκεῖα
 φρόντις οὐκ ἔτ' ἐντί. Πέρα διῆξεν
 ἔκβασιν ἄτας

εὐπετεῖ πηδήματι Κυρνοκέλτας·
 παρβέβακεν Ἀσυχία· πέδον δὲ
 αὖθις ἀστράπτει κατάχαλκον οὐ παι-
 ώνιον αὐγάν.

70

Ὡς ποτ' εὐρρέϊος παρὰ νᾶμα Δίρκας
 χρυσοπήληκα στάχυν ἐξάνηκεν
 αἶα, γᾶς λόχευμα φίλας, ὃ δ' αἰθήρ
 δουριτίνακτος

75

οὐλίον μέμνηνε, πάρος περ ἄβρᾶ
 ἄτρεμ' ἐν ποίᾳ ψοφέων· ὅπλων δὲ
 πύρφορος τηλαυγὲς ἐκίδνατ' αἶγλα
 θυμοραϊστέων.

80

Τὴν μακραίων τις βίοτος, γεραιὲ,
 ταῦθ' ὀρῶντι πάματ' ἄελπτ' ἐφάνθη·
 ἧ ῥ' ἀδήριτον σθένος ἐντ' Ἀνάγκας,
 ἧ ῥ' ἀδάμαστον.

Ὀλβιος γὰρ ἦσθα τὸ πρίν· πάλαι σοὶ
 ἀλγέων ἄγευστος ἔλαμψεν αἰὼν
 εὐδίας δρέποντι φέριστον ἄνθος
 Ἀσυχίας τε.

85

Ὡς ἄρ' ὥφελεν τόδε δαρὸν ἔμμεν·
 ἃ γὰρ ἵμερος δυσέρως ἔπεισε
 σκάπτων ἀμφέπειν σε, τάλας, ἐπ' αὐτῷ
 γήραος οὐδῶ.

90

Τὼς χαρὰ κακόν τε βροτοῖς κυκλοῦνται
 πᾶσιν, οἳ Ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.
 Οὐχὶ δὴν τ' ἀνθρώπιν'· ἀμαυρὸν ὥς σκι-
 ᾶς ὄναρ ἔπτα.

95

Πρὸς τὰδ' ὦν τύραννος ἄγαν χλιδάτω
 ὕψι χερσὶν ῥαβδονομῶν.—τοιαύταν
 πρᾶξιν εὖ βεβῶσαν ἰδὼν τις οἶν πρὸς
 θυμὸν ἂν εἴποι,

100

“Πᾶ ποχ' Ἄλιος φαέθων, βρότεια
 πάντ' ἐπισκοπῶν φλογὶ, πᾶ κέραυνοι
 Ζηνὸς ἄγρυπνοι, τὰδ' ὀρῶντες εἰ κρύπ-
 τουσιν ἔκηλοι;”

Νήπιος, τί ταῦτα μάταν γεγωνεῖς;
 οὐ γὰρ ὑπνώσσει Νέμεσις· τάχ', οἶδα,
 εἴπερ ἐμμὶ μάντις ἰδρὶς, τυράννου
 εἰς δέμας ὀργαὶ

105

δύσμαχοι σκῆψουσι Διός. Βαρεῖαν
 ἄψοφον τιθεῖσα βάσιν προσέρπει,
 κοῦ μάλ' ὑστέρω ποδὶ, τοῦ θεοῦ με-
 τάδρομος Ἄτα.

110

NAPOLEON IN INSULAM SANCTÆ HELENÆ
ABLEGATUS.

εἰ δὲ δὴ τιν' ἄν-

δρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμα-

σαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ κατα-

πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη· κόρῳ δ' ἔλεν ἄταν.

Olymp. i.

ἌΡ' ὑπερκόπων Διόθεν κυλίσθη
ἐκ θρόνων Ἀωσφόρος; ἄρα ῥιπαῖς
πράν ποχ' ἱππεύων ἀνέμων πέδονδε
κάππεσεν ὧδε

πτώματ' οὐκ ἀνάσχετα; ποῖον ἄλμα
κοῦ μάταν ἐνήλατο σῶ καράνῳ
σκηπτὸς, εὐθυνοσ βαρὺς, ἐκ θεοῦ δει-
νὸς τις ἀλάστωρ;

Ὡς ἄρ' ἐψεύσθης φρενός· ἀλλ' ἔφησθα
δουλίᾳ ζεύγλα δαμάσειν βιασθὲν
ὅσσον ἐσπέραις φλέγει, ὅσσον αὖγαις
φοῖβος ἐώαις.

τοῖον ἔκριψας λόγον· ὀβρίμων δὲ
ἀνέρων κάχλαζε δάφοινος ἵλα
ἐκ τεοῦ κελεύσματος· ἐν δ' ἄρ' αὐτὸς
σκαπτὸν ἐνώμας

μάργον ἰθύνων στρατόν· ὥς δὲ λαβραῖς
αἰθέρ' ἀγκινεῖ πτερύγεσσιν, ὑγρὸν
ἄετος τέμνων ἄφαρ οἶμον ὦρα-
νῶ διὰ μέσσω·

τὼς ἔβα κυλινδόμενον πνοαῖσιν
 Ἄρεος κῦμα πτολέμου· τύ δ' ἔστης
 γαῖαν ὡς πέρσων, θολερᾶς νέμων οἴ-
 ακα θυέλλας.

εὖθι δ' ἦν ὅπλων στόνος· ἦν δὲ δεινὸς 25
 οὐλίας βρομὸς νιφάδος, κτύπῳ δὲ
 αἱματηφόρῳ τρομέουσα γῆθεν
 χθὼν σεσάλευτο.

Ἀλλὰ σαῖν χεροῖν ἀέκοντος ἄρδην 30
 πύρπνοον χρόνῳ βέλος ἐξεπλήχθη·
 εἰς δ' ἀναγκαίαν, δολόμητις οὔσ', ἄρ-
 κυν σε θεοῖο,

ἅ πάλαι σαίνουσ', Ἀπάτα παρᾶγε·
 τὸν δ' ὑπερθορεῖν μεμαῶτα γαίας
 ἐσχάτας τὸ πρῖν κορύφας, τοσῶν δὲ 35
 κοίρανον ἀνδρῶν,

νῦν ἐν ἀγκάλαισι μέγαν σε μικραῖς
 νοσφὶ βαστάσει περίκλυστος ἄκτα,
 χάρμα σοῖσι δυσμενέσιν, κατηφεί-
 ην δὲ σοὶ αὐτῷ. 40

οὐδ' ἄνευ θεῶν τοῦ τόδε γῆρας ἀντλεῖς
 ἐν σκότοις ἀνώνυμον· εἰ γὰρ Ἄρης
 θοῦρος ἐν μάχῃ σ' ἀπόλεσσ' ἀριστεύ-
 σαντα, τάχ' ἂν τις

ἄλλος ἀστραπᾶν, βροτὸς ὢν, κραδαίνειν 45
 πυρφόρων θέλει κράτος· ἀλλὰ τίς κεν
 αἰπὺν ἱμέρροι πόρον ὠρανοῖο
 ποσσὶ κιχάνειν,

εἶτα δ' ὑψόθεν τόδε τανταλωθεὶς
 πτῶμα καππεσεῖν χαμαί;—Ἄρ' ἐν αἴας 50
 ἐσχάτῳ μύχῳ κραδίαν σ' ἀμύσσει
 φροντὶς, ὅτ' ἄλλοι,

εἴ τις ἐκ φρενῶν ἀρεταῖς μεμαλῶς
 εὖ δίκας δρέψῃ κορύφας, ἄνακτες
 εὐκλεῇ ζῶσιν βίοτον· χέει δὲ 55
 ἀμφὶ θανόντας

χῶμα σήματος γλαφυροῦ, βαρεῖαν
 ἀδόναν, πατρὶς φιλία· τὸ δ' αὐτὸς
 κείσεαι θυμὸν κατέδων, κακῶς δὲ
 νᾶσον ἀτερπῇ 60

τῇλε φρουρήσεις ἀέκων.—Ἄφωνα
 τοῦτο σημαίνει, θεόθεν βροτοῖσιν
 οἶον ἐξαμᾶ θέρος ὕβρις, οὐ κο-
 μιστέον ἄταν.

πρὸς τὰδ' οὖν καθύβρισον· ἄξενον δὲ 65
 βᾶθι πρὸς κλύδωνα, τοῖον δὲ κόμπον
 δὸς φέρειν πνοαῖσιν· “Ἐγὼ ποτ' αἴας
 ἀγεμόνευον.”

Ἀλλ' ὅτ' ἦονας πατάγῳ βρεμοίσας
 οἶδματος κλονεῖ μέγα κῦμα, ποία 70
 γᾶρυς οὖν ὀχήσεται ἐν πτεροῖς λα-
 βροῖσι θυέλλας

τῶν βεβακότων ὑπὸ γᾶν ἀώρως
 ἐκ σέθεν; ποῖος κέλαδος βοάσει
 ὥσιν, οὐ παιώνιος, ἐν τέοις ἄκλ- 75
 ητος, ἀφυκτος;

πῶς ἄρ' ὄμμασιν ποτε σοῖσιν ὕπνος
 μείλιχον λήθης δρόσον ἀμφιχεύσει;
 εἰ δ' ὅμως ὑπὲρ κεφαλᾶς αἶξει
 ὕπνος αὐπνος,

80

αἵματος χυτοῦ Νέμεσις βαρείαις
 ἀπτέροις ῥιπαῖσιν αἰεὶ σ' ἐλάσσει
 καρδίαν· ποίαν δ' ἄρ' ἀνάστασιν στή-
 ση στυγεροῖο

ἐξ ὕπνοι', ὁμήγυριν εὖτ' ἂν ἄστρον
 νυκτέρων κατασβέσῃ ἀλίου φῶς·
 οὐδὲ παμονᾶν χρόνος, εὐμαρὴς ἄλ-
 λους, ἀποπαύσει.

85

Ἄρα λώϊον σκοπέλω λατρεύειν
 τῷδ' ἀποξένῳ δοκέεις ἀμαυραῖς
 ἐλπίσιν ποτώμενος, ἢ κελαινὰν
 γαῖαν ὑπελθεῖν

90

ὥσπερ οἱ μοῖραν θανάτου λαχόντες
 σῆς ὑφ' ὕβρεως, ὅτ', ἀέλλαν ὥς, πρὰν
 εἶδομες σ' ὀρμῶνθ' ὑπερηφάνως νί-
 κην ἀλαλάξαι;

95

Τοῖς χλοηφόρον τάφον, εὖ θανοῦσιν,
 ἀδὺ κλάϊστρον κατέχευεν αἶα·
 ἔνθα παρθένοι φθιμένοισι μιλικ-
 τήρια, τέκνα

100

εἶαρος, χρύσειον κρόκον, ἥδ' ἑλάνθον
 ἄνθος ἔρσηεν, μαλακόν τ' ἄνηθον
 εὐμενεῖς στρώσουσι πέριξ· ῥόδων δ' εὐ-
 ὠδεσιν ἤρι

πορφυραῖς βρέξει νιφάδεσσιν αἴθηρ. 105
 Οὐδὲ τὼς ψυχρὰ σποδία λυθέντων
 ὀστέων κεῖνοι 'ν χθονὸς ἀγκάλησι
 νήγρετον αἰεὶ

ὑπνον εὖδουσιν πολύδακρυ· ἀλλὰ
 ποικιλείμονας μακάρων παρ' ἑδρας 110
 ἔνθα τηλαυγὴς ἐπιδέδρομεν θε-
 ὄσσυτος αἴγλα,

ἔνθα δ' οὐ λευκὰ νίφας, οὐ δύσομβρα
 πίνυται βέλη, βίοτον νέμονται
 ἄφθιτον· χαίροντες ὅτι κλέος σφῶν 115
 οὐποτ' ὀλεῖται.

τοῖς μὲν οὖν τοιαῦτα μέλει· τὸ δ' αἰσχυρῶς
 ὀκχέεις ζωὴν στυγεράν, θανὼν δὲ
 οὔτε πομπίμου πιτύλου φιλᾶν κύρ-
 σεις ἀπὸ χειρῶν, 120

οὔτ', ἐς ὑστάταν χάριν, εὖ φίλος σὲ
 παῖς περιστελεῖ νέκρον, ἐν δὲ κρυφθεὶς
 κείσεαι ξένᾳ κονίᾳ γόων ἄ-
 μοιρος, ἄκλαυτος.

IN OBITUM
ILLUSTRISS. PRINCIPISSÆ CAROLETTÆ AUGUSTÆ,
GEORGII WALLIÆ PRINCIPIS
FILIÆ.

ΜΑΤΕΡ ἡρώων, ἱερὰ Βρέταννι,
εἴ ποκ' ἐρρώγασιν ἀκήρατοί τιν
δακρύων παγαὶ, πάρα νῦν ἀφειδὲς
νᾶμα κατεΐβειν

ἀλγέων· οὐ κλεινοτέρας γὰρ ἄλλας 5
ἀμφὶ κωκύσεις θυγατρὸς, χεοῖσα
μνάμονος τὰ δῶρα πόθω νεόκτισ-
τον περὶ τύμβον.

φεῦ τεῖν, τάλαινα Πάτρα, σφαλείσων 10
ἐλπίδων χαύνω τέλος· τί δὴ τιν
λείπεται διοτρεφῶν ἀκραιφνὲς
σπέρμα τυράννων,

ἐξ ὅτεῦ φύτλαν κεν ἔχοις τελείαν,
γνησίαν, αὐτόχθονα; τίς φανεῖται 15
σῶν τροφεὺς παίδων; τάχα βάρβαρόν τευ
θρέμμ' ὑπέραυχον,

πνεῦμα σῶ ποκ' αἰθέρος οὐ πεπωκὼς,
δεσπότης ἄγνωστος ἐπικρατήσῃ,
οὐ τι τεῦ μέλημα τρέφων, τεόν τ' οὐκ 20
ὄλβον ἀέξων.

φεῦ μάλ' αὖ τιν, νυμφί' ἄννυμφ', ἀνελπι,
φεῦ μονωθέντων λεχέων, ἀτέκνω θ'
ἐστίας· πῶς χῆρος ἄπαις θ' ὁμοῦ κε-
κλημένος ἔτλης;

ἀντὶ δὲ φθόγγων ἱεροῖς συναύλων
 χάρμασιν, δριμεῖά τις ἀψόφητός τ'
 ἀμφὶ τυ ψυχρὸν νέφος ἄγ' ἀνία·

25

Ἄ δὲ γυναικῶν

φιλτάτα 'κεῖτ' ἐν λοχίαις ἀνάγκαις,
 πνεῦμ' ἀπορρήξασα τόκῳ ματαίοις
 ἄλγεσιν· ψυχὰν δὲ νεοδρόπῳ βλασ-

30

τήματι μάτηρ

οὐχ ὅπως ἔδωκε, φίλον δὲ καὐτὰ
 ὤλεσεν δώρημα· μάκαρ δ' ἂν εἴης,
 εἴ τις ἦν ἔμπνους ἔτι τᾶς καμεύσης

35

ἔκγονος εἰκων,

σᾶς τύχας κοινωνὸς, ὅτεῦ πρόσωπον,
 ὥς γραφέως μίμημ', ἂν ἰδὼν, γλυκείας
 ἀντιδοίης δεξάμενος πυκνὸν τέκ-

μαρ φιλότατος.

40

μνᾶστις ὧν τις νῦν ὑποδῦσ' ἔχει τυ,
 πένθιμος μὲν, ἱμερόεσσα δ', ὄλβω
 τῷ πάλαι, κοῖος θεόθεν πέφηνε

μείλιχος αἰὼν,

εὔτ' ἀμοιβηδὶς ποκ' Ἔρως καθ' ἄβρων
 ὀππάτων στάσδων πόθον, αἰμύλοις τε
 θάλπεσιν φλέγων κραδίαν, γάμῳ κού-

45

φοισι κάτεσχε

σύζυγας δεσμοῖς, ἔτρεφεν τ' αὔτῳ
 ἄδονᾶν. Εὐδαιμονίας τόχ' ὕμνας
 οὔρος εὔ προύπεμψε—νέω δ' ὑπ' ἄλγευς

50

χάρμα δαμάσθεν

ὄλλυται θνατοῖσιν, ὅταν γε νεύσῃ
 Κῆνος, ὃς τό γ' ἄμμι δοκεῖν ἄκαιρον
 εἰς ἀνέλπιστον μετάγειν ἐλαφρῶς
 χρήσιμον οἶδεν. 55

καὶ τάχ', ὧ ποθεινοτάτα, τὶς οἶκτος
 δαιμόνων σ', οὕτως ἀμίαντον εὔσαν,
 εἰς ἔδραν ἀτασθαλίας μεριμνᾷν τ'
 ἄμμορον ἄγεν. 60

τᾷς τεκεύσης δ' ἦν ἐλεός τις, οὐ γὰρ
 ἤθελον νεογνὸν ἀπόσπασαί τευ
 παῖδα, σὺν δ' ἔζευξαν ἴσῳ τέκνον καὶ
 μάτερα πότμῳ.

εἰ δέ τιν δεινὸν τόγε δεινὸν ἦεν,
 οὐ κε τόνδ' ἄγνὸν γόον, οὐδ' ἔχρηζον
 ἀφθονον, πικρὰν χάριν, ὁππάτων πλημ-
 μυρίδ' ἐρύκειν. 65

ἀλλ' (οἶῳ θανοῖσα μόρῳ) τί πάμπαν
 ὤλεσας; λαμπρὸν στεφάνωμα πλούτῳ,
 καὶ, βροτοῖς φροῦδον σέβας, ἀδρανῇ τυ-
 ραννίδος αἶγλαν. 70

ἄσυχοις δ' οὐ σ' ἐν μακάρων ἔδραισιν
 ἀμέναν τείροντ' ἔτι δυσπάλαιστοι
 φρόντιδες, τᾷς μὲν σφαλερᾷς μέριμνα
 δύσλυτος ἀρχᾷς, 75

ἃ τε συγκυκῶσα κράτος στενόντων
 ἐθνέων, χαλκᾷ πολέμῳ θύελλα,
 ἃ Στάσις τ', ἀλλαλοφόνων βρότῳ διψ-
 ῶσα πολίτων. 80

αἶδε δ' ἐν χρυσέοις θαλάμοις τυράννων
 παννυχίσδοισαι, θορυβοῦσιν ὕπνω
 δραπέτα θέλγητρον· ἅπαν δὲ δὴ τυ
 πῆμα λέλαθεν.

μήκετ' ἄταν, μήκετ' ἀμαχάνω μοι
 καρδίας στενάγματα—μήτ' ἔρασδε,
 ὥσπερ εἰς ἀνέξοδον ἔργμα τύμβω,
 πένθιμον ὄμμα

κάββαλοί τις, ἔνθα μάταια λάμπων,
 πορφυροστρώτῳ τε χλιδᾷ φαεννός,
 φεῦ· νεκρὸς ψυχρὸν Θανάτῳ παραγκά-
 λισμα καθεύδει.

ἄλλ' ἄνω πρὸς κυάνεον τραπέσθω
 αἰθέρ'· ἐνθένδ' ἅ μακαρίτις ἄμμας,
 δύσπονον γένος, φιλότατί πως οἰκ-
 τέρμονι λεύσσει.

Χαῖρέ μοι, χαῖρ', ὦ τριπόθατ', ἐν ἁμοῖς
 στάθεσιν ζάσεις, φθιμένα περ, ἁμοῖς τ'
 ἐμμενεῖ τᾶν σᾶν ἀρετᾶν ἔναυλος
 οὔασιν αὐδά.

φιλτάτα γὰρ ἦσθά ποκ', ἐν ζοοῖσιν
 εὔσα, φιλτάτα δ' ἔτι καὶ θανοῖσα,
 κοῦ παρ' ἄμμιν σὰν ὁ μέγιστος αἰὼν
 μνᾶσθιν ὀλέσσει.

REGINÆ EPICEDIUM.

ὦς, ἐπεὶ πόντος λιγέων ἀητᾶν
 ἀσπέτοις κόλποισιν ἐδέξαθ' ὄρμαν,
 κύματ' ἐκ βύθων δνοφερῶν ἀερθέντ'
 οὔποτε λήγει

ἄλλοτ' ἄλλ' ὀρινόμενα πνοαῖσι
 τῶς ἐπ' Ἀγγλία πολύκλαυτον οἶδμα
 πημάτων κορύσσεται· ἐκ δ' ἔγειρον
 ἄλλο τρίχαλον

νῦν περὶ πρωρὰν πατρίδος καχλάζει·
 ἡνίδ', ὥς ὄλβος βασιλέων παχυνθεὶς
 ἐκβολὰν πρόπρυμνα φέρει, μέσαις τ' ἐ-
 πόντισε δίναις.

ἦ δι' αἰῶνος θαλεροῖς ἰϋγμοῖς
 βόσκεται κέαρ· τόδε δ' εἰ θανόντων
 δυστυχὲς γέρας, φιλίας φρενὸς στέ-
 ναγμ' ἐπὶ τύμβῳ,

κεῖνος οὐ ζαλωτὸς, ὃς οὐκ ἐν Αἰῖδα
 κειμέναν τιμᾶ δακρύοις ἀνασσαν,
 οὐδὲ πενθεῖ σβεννύμενον δικαίας
 ἄλιον ἀρχᾶς,

καὶ τὸ κεδνὸν σωφροσύνας ἄωτον
 ἀγρίαις πνοαῖσι δαμέν.—στένω σέ
 κᾶμὲ τᾶς τύχας—ἀρετᾶς βέβαιον
 ἔρκος ὄλωλεν!

ἀμμι δ' ἀξία τις ἄρ' ἦσθ' ὀδυρμῶν· 25
 σοὶ διὰ φρενῶν ἄλοκας βαθείας
 δῶκε καρποῦσθαι σύνεσις, γλυκύς τε
 ματέρος ἔγνωσ

ὥς καλὸς χρηστοῖσι πόνος τέτυκται·
 εὐγενὲς φάος τι τέκνων ἀνέσχες 30
 δώμασιν, τροφαῖς τ' ἀρετᾶς τελείαις
 ἐξεπόνασας·

οἶ σε νῦν πικροῖς δακρύοις, τροφεῖα
 στυγνὰ πληροῦντες, φθιμέναν ποθοῦσιν.
 τίς δέ σοι κείνων χάριν ἀντιτίσει, 35
 οἶ' ἐτέλεσσας

δειλὸν ἀμφέπουσα πόσιν, γεραιὸν,
 ὥς νοσεῖ, νοσοῦντα ; δύα σύνοικος, 40
 ὥς ὅμως ζαλωτὸς ἄρ' ἦσθ', ἀναξ, ὁ-
μοφρόνος εὐνᾶς! *ἐν δὲ φίλῳ παρευντῶν
 ἐβήημεν ζαλωτὸν
 40
 ὁμόφρονος εὐνᾶς
 Ριι. Ω. ιιι. β.*

καὶ φέρεις τι πλεῖον ἴσως, βαρείας
 συμφορᾶς ἄγευστος, ἔχεις δὲ δῶρον
 ἄθλιον θεῶν, στυγεροῦ φίλων πέν-
 θους ἀπέχεσθαι.

εἶεν· ὥς σοὶ τέρψις, ἀναξ, ἔτ' ἔσται— 45
 ἀλλ' ἐκεῖ· τὸ δ', ὦ βασιλῆς, μάκαιρα
 κάρτα νῦν κεκλήσεαι· ἧ καλὸς σ' ἐν
 γήραϊ πότμος

ἥρπασεν, λευκάς τε φίλα κονία
 κάββαλεν χαίτας· βιότου τε πόρσω 50
 ἦκα σᾶς ἀρχᾶς θάνατος γεραιὰν
 ἔσβεσεν αἴγλαν.

ὥς νέφους τὸ δαιδάλεον πέτασμα
 μείλιχον ῥέθος κατέκρυψε μάνας,
 πρῶνά τ' οὐρείον κρυερὰ πέριξ με-
 λαίνεται ὄρφνα.

55

ἧ τάφων σ' ἔχουσι λαχαὶ παλαιῶν
 τιμίαν, μετ' ὠγυγίων τυράννων·
 ἐνθ' Ἀμηλίαν θανάτου κακὴ παρ-
 αμπέχει ἀχλὺς

60

σχετλίαν, τὰν ὠμοδρόπων πάροιθεν
 μοῖρ' αἴστωσεν νομίμων.—σὲ δ', ἀγνὰ
 ὀλβίαν νάσων θύγατερ, πετραίας
 παστάδος ἔνδον

νήδυμος λάθα κατέχει, Βρετάννων
 ἐλπίδα φρουδάν· πατρὶς ὦ παθοῦσα,
 ὥς τρισὶν πλαγαῖς μαλερός σε Μοίρας
 σκαπτὸς ἐλαύνει!

65

ἀλλὰ γὰρ γόων ἀκόρεστον ὄρμᾶν
 οὐκ ἔᾱ τάνθρώπιν'· ἐπεὶ χρόνος μὲν
 εὐμαρὴς θεὸς, ταχέων δ' ἀητᾶν
 αἰθέρος ἀγναῖς

70

ἄλλοτ' ἄλλοῖται πνοαὶ ἐν πτυχαῖσιν·
 καὶ τὰ τᾶς ἄτας κραδίαις ὕπουλα
 τραύματ' ἰᾶσθαι φιλέει δύα με-
 τάδρομος ἐλπίς.

75

οὐλίον μέμνηνε βία θυέλλας
 πυρπνόοις ζαλαῖσι βρύουσ'· ἔσαῦτις
 ἁλίου φῶς ἀργινόεν, γελᾷ τ' ἄν-
 άνεμος αἰθήρ.

80

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ.

ΠΟΤΝΙ', ἃ Μούσας ἱεράς ἔτικτες
 Ζηνὸς εὐφρανθεῖσα λέχει μεγίστου,
 καὶ τὸ τᾶς ἥβας δροσερὸν τεοῖς κόλ-
 ποισιν ἄωτον

ἡδύμοις σῶζεις ἔτι, λίσσομαί σε,
 δαιμόνων ἔδρας προλιπούσα, δῶμα
 ἔρχε' ἄμὸν, Μναμοσύνα· σύ μὲν μοι,
 εἴ ποτ' ἔδωκας

5

χρυσέαν τὰν σὰν κατέχειν ἀοιδῶ
 ῥάβδον, ἧ σε χάρματα πάντες ἴσμεν
 ζωπυρεῖν τεθνάκοτα, καὶ χρόνον πά-
 ροντ' ἀφανίζειν,

10

νῦν ἐμοὶ χαρίζεο κεῖνο δῶρον
 ἄνθεσιν πυκασθὲν, ὅπως ἔτ' αὖθις
 πορφυροῦ γάνους φρενὶ γεύσομα· νε-
 ἀνιδος ὥρας.

15

ἀλγέων οὐδεὶς ἀποκλᾶρος, ὃς ζῇ·
 χάδύ τοι μεσαμερινὸν μετ' ὄμβρον
 δειέλοισ ὀρᾷν νεφέεσσ' ἐραννὰν
 Ἴριδος αἴγλαν.

20

φεῦ· βραχεῖα τέρψις· ὅμως δ' ἀλάστων
 θέλγεται τὸ τραχὺ βίου μεριμνᾶν·
 ὥς γὰρ ἐκφαίνεις σὺ, θεὰ, (φλογὸς μί-
 μημ' ἐπὶ τύμβῳ)

ἡμένοις ἐν γήραϊ σὸν πρόσωπον, 25
 αἶψ' ἀνηβῶμεν, κραδίαισι δ', ὥς πρὶν,
 μειδιῶντων αὖθις ἐπιστρατεύει
 ἐσμὸς Ἑρώτων.

πῶς γὰρ, εἰ μή ποι Θάνατός μ' ἀπάξει,
 λάσομαι σᾶς, ὦ Ῥοδοκλεῖα, μορφᾶς, 30
 μειλίχων πῶς σῶν ἔτι νῦν ἐναύλων
 οὔασι μύθων,

καὶ σαγηνεύσας φιλότατος, ὥς σὺ
 φιλτάτα κἀγὼ παρὰ τὰν παλαιὰν
 ἄμπελον λέσχᾳ κατεδύσαμεν παν- 35
 ὕστατον ἡμαρ;

σεμνὸς εἴη χῶρος· ἔσω κατ' αὐτὸν
 ἀδέως ἀηδόνες εὐστόμασαν,
 ὕδατός τε νᾶμ' ἰοειδέος δι-
 ἐδραμεν ἄλσος· 40

κάββαλεν δ' αὔρα παριοῦσ' ἄωτον
 ἀνθέων ἀπ' εἰαρινῶν, ἐγὼ δὲ
 μύρσινον νύμφας στέφανον κόμαις πλέ-
 ξας ἐπέθηκα·

ἅ δ' ἔλεξε δακρυόεν γελῶσα,
 “τὸ ῥόδον μαραίνεται· ἄμμε δ' Αἴδου
 ὕπνος εὐνάζει σκίοεις, τάφῳ δὲ
 κείμεθ' ἀνοίκτως·

ἀλλὰ μέμνασ' ἀμετέρων ἐρώτων.”
 μνάσομαι, κόρα τριπόθατε· τούτοις 50
 ζάσεαι σὺ στάθεσιν, ἔς τ' ἂν ἄγνόν
 φέγγος ὀρῶμαι·

μνάσομαι· τί μήν; ἐν ὀνείρασιν γὰρ
 νυκτὸς εὐφραίνεις μὲ μονούμενόν σου,
 καὶ περιπτύσσων χέρα, χεῖλεσίν τε 55
 χεῖλεα μίσγων,

καίπερ οὐκ ἔχων, ἔτ' ἔχειν σε δόξω.—
 ἦ μεγασθενὴς τις ἄρ' εἶ, θεάων
 φερτάτα, τᾶς οὐδ' ὁ μέγιστος αἰῶν
 οὐράνιον φῶς, 60

οὐδὲ λάθα πανδαμάτωρ ἄμαυροῖ·
 ἀλλὰ μαχανᾶν γενέτειρα πασᾶν,
 μείλιχός τ' ἄει σοφίας τιθάνα
 ἔπλεο, δαῖμον.

καὶ σὺ φωνὰν κἀνεμόεν φρόναμα, 65
 καὶ παλαιῶν ἀμιθέων διδάσκεις
 τὸν πόνον κλέος τ'· ἀπὸ πασσάλου τε
 ποικιλόγαρυν

Δωρίαν φόρμιγγα λάβοντι φαίνεις
 θεῖον ὕμνον ἀμφιλαφῇ τε τόλμαν, 70
 τῶν τ' ἔτων ἀποιχομένων ὀπάζεις
 ἱερὸν ὄλβον.

ὦ ἐμᾶς τύραννε φρενὸς, σὺ πλεκτὸν,
 δὲν φέρω, Μούσας στέφανον δέχου μοι,
 χῶς δι' ἀτλάτων πέλαγος κακῶν ἄ- 75
 βυσσον ἄλῳμαι,

εὐμένης ἔλθοις, γλυκερᾶς φέρουσα
 αἰόλαν σὺν σοὶ νεότατος ὥραν,
 ἔλκεσιν δὲ θελξίνο' ἀσχέτοισι
 φίλτρ' ἐπίπασσε. 80

ἄδύ τοι, τέκνωμα πόνων, ἀκούειν
 κληδόν' εὐδοξον· πεφιλαμέναν τε
 ἄδὺ φόρμιγγος καναχὰν δέχεσθαι
 ἡμεροφώνου·

ἄδιον δ' ἀμοῖς ψιθύρισμ' ἐν ὣσιν 85
 ἄψοφον σᾶς, ἀθάνατ', Ἀφροδίτας
 ὥς πόθον στάζεις, βιότου γαλάναν.
 Ἥ μέγα θνατοῖς

δῶρον ἐκ θεῶν Μναμοσύνα, καὶ Ἑλπίς·
 γεῦσιν ἃ μὲν ἐσσεμένων ἔδωκε, 90
 ἃ δὲ, νικῶσ', οἰχόμεν' αὖθις εἰς τὸ
 φῶς ἐκάλεσσε.

v. 81. τέκνωμα.

—— τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
 οφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Æsch. Fragm.

v. 91. νικῶσ'. Absolute.

ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ. Hom.

ΩΚΕΑΝΟΣ Ο ΥΠΕΡΒΟΡΕΟΣ.

ΣΑΜΕΡΟΝ μὲν χρὴ, κιθάρα, σ' ἐγείρειν,
 ἱερὰ βροτοῖς ἀρετᾶν προφᾶτα,
 ὄφρα σὺν Μούσαισιν ἐραννὸν ὕμνων
 οὔρον ἀέξης,

καλλίνικον, ναυτιλίας ἀποινα· 5
 ἄξιος γὰρ οὗτος ἄωτος ἀνδρῶν
 ἀλκίμων, ὃς ἔσχατ' ἐνήλυθ' εἴσω
 τέρματα πόντου,

τάν τ' ἐμὰν πάτραν προσέθηκε φάμα
 χρυσέα.—τῶνδ' οὔτ' ἐφόβησαν ἦτορ 10
 κυμάτων ῥιπαί, τά τε πρὶν κέλευθ' ἄ-
 γνωτα θαλάσσας,

οὐ βέλη δυσχείμερ', ἀνάλιόν τε
 ἄμαρ, οὔτ' εἰ τηλεπόρων ἀπ' ἀντρῶν
 συλλέγων μένος Βορέας θυελλᾶν 15
 ἄρμα δίωξε.

χαῖρέ μοι, Βρεταννί· τεῶν πέφανται
 ἔκγονος Νίκα πολέων· φιλῶ σε,
 δουλίας δέσποιν' ἄλος, ἰζάνεις ὥς
 κύμασι μέσσοις 20

τιμίου κλεεννὸν ἄγαλμα πλούτου·
 σοῦ γ' ἀκούει μὲν Φύσις, ἃ δὲ σεμνὸν
 βένθος ἐξέφανεν, ἀναίματόν τ' ἔ-
 δωκε θρίαμβον,

οὐ μὲν ἀκλέ'· ἀμετέρων γὰρ ἄλλους 25
 φερτέρους οὐ φαμι πεπλεύκεναί πω
 πορφυροῦν οἶδμ'· οὐδὲ γλυκύν τιν' Ἀργοῦς
 εἰ πόθον Ἥρα

ναὸς ἔνδαι ἀμιθέοισιν, ὥς ἂν 30
 κῶας, Αἰαίαν τε κόραν λάβοιεν,
 ἐκ νέφων δ' αὖτ' εὐχομένοις σφιν ἀντά-
 ῦσε πατὴρ Ζεὺς

αἰσίῳ βροντᾶν ὀτόβῳ.—τί δ' ὕμιν 35
 πατριώται, συμμαχικὸν τότε ἦλθε;
 τίς κατ' εὐρεΐας προέηκεν ὄρνις
 νῶθ' ἄλος; οὐ γὰρ

θαύμασιν πεποίθοτες ἦτ' ἀοιδῶν
 ποικιλῶδοῖς, οὔτε κεραύνιον πῦρ
 ἥστραπεν πλεύσουσιν· ἀλαθινὰ μὲν
 τᾶς Σοφίας ἴς 40

ἄργυροῦν ἄφηκε σέλας δι' ὄρφναν
 φανθέν· ἐκ γὰρ τοῦ νιφόεντος Ἄρκτου
 ἀρτίως ἔλαμψε λόγος, (κλύοντας δ'
 ἔλλαβε θάμβος)

πάντοθεν δέσμ' ὥς λέλυται παλαιοῦ 45
 χείματος κρυστάλλιν', ἐλευθέρῳ τε,
 χιλιῶν ἔτων ζυγὸν ἐκβάλων, ὥς
 ῥεύματι πόντος

v. 27. Ἀργοῦς. Cf. Pyth. IV. 327.

v. 43. ἀρτίως. Cf. Œd. Tyr. 473.

ναυσὶν εἶη πλώσιμος· ἐν δ' ἀπάντων
 ἥμερος στάθεσσι τάχ' ὤρτο· καὶ σῶν,
 Ἀγγλία, ναυτᾶν θρασέως ἔβα κάλ-
 λιστος ἄωτος

50

πρωτόπλους· οὐ γὰρ φιλιοῖς τιν' ἄλλον
 Μοῦσα φωνάσει μέλεσι· σφαλέντα
 κρυπτέτω σιγᾶς νέφος· οἱ δ' ἅμ' ἀγνᾶ
 εἶαρος ὥρα

55

ἀργύφας ναῶν ὀθόνας ἔτειναν
 πρὸς ζυγόν· δοίαι δ' ἔσαν· ἅ δ' ἐκάστα
 πόντον ἱππεύουσα δι' ἁλμυρώδη
 αἰὲν ἐς Ἄρκτον

60

τὰν κέλευθον ἀργαλέαν ἐρευνᾶ,
 εἴ τιν' εὖροι που πόρον, ἐνθ' ἀπείροις
 κυμάτεσσι ζωσάμενος προπάσαν
 Ὠκεανὸς γᾶν

ἐγκυκλοῖ· τᾶ γὰρ βραχὺν οἶμον εἶναι
 ἐλπίς ἦν πρὸς τὰν πολύχρυσον Ἰνδῶν
 γαῖαν, αὖθις τ' αὖ παλίνορσον ἔξειν
 ναύτιλον αὖραις

65

πομπίμοις ὕπαι Ζεφύρου γίγαντος
 νωτίσαι δράμημα· λέγειν ἅπαντα
 οὐχ οἷός τ' εἶμ', ὅσσ' ἐφάνη Φύσεως φαν-
 τάσματα. πῶς γὰρ

70

ἄρξομ' ἄδων; ἄρ' ὑπὸ σῶν λεπάδνων
 αἰόλων, Χεῖμ', ὥς δνοφερᾶς θαλάσσας
 σφίγγεται στέρν'; ἢ θερινοῖς λυθείσων
 θάλπεσι πετρᾶν

75

συνδρόμων κινηθμὸν ἔπεστιν ὑμνεῖν ;
 ἄρα τὸν φθίνοντα κατ' ἄμαρ αἰεὶ
 ἄλιον, χῶς λευγαλέοις πρὸς αὐγὰν
 ὄμμασι λεύσσον 80

ὑστάταν δὴ δᾶρον ; ἐπῆλθε γὰρ νύξ
 οὐκ ἔχουσ' ἀὼ δροσερὰν, αἰεὶ δὲ
 ἀστέρων τὰν μαρμαρυγὰν ἀτειρῇ,
 τᾶς τε Σελάνας

ἀργυροῦν ὄχημα· πεδάρσιοί τε 85
 λαμπάδες, φλογώδε' ἀγάλματ' Ἄρκτου,
 ἀστραπὰς στίλβουσιν ἀναρίθμους, πάντ'
 αἰθέρα δίναις

δαιδάλαις σκιρτηδὸν ἐπιτρεχούσαι.
 χαῖρε, ναύτα, χαῖρε· τίς ἄλλος, ἢ σὺ, 90
 τὸν πόλον κίχασ' ἀδαμάντινον γᾶς ;
 ἄρα βοηθὸν

ἄνδρασιν μάγνητά τις εἶδεν ἄλλος
 τᾶς παλαιᾶς λαθόμενον κελεύθου,
 κοῦ κυβερνατῆρι δι' οἷδμα πόντου 95
 σύμμαχον ὄντα ;

φροῦδα ταῦτ' ; οὐ τὰν Σοφίαν· τυράννων
 ἄλλοτ' ἄλλ' ἐφαιμερίων τὰ φέγγη
 φαίνεται, καῦθις σκοτίαις δαμέντα
 οἴχεται αὕτως· 100

v. 86. λαμπάδες. Cf. Choeph. 588.

v. 87. ἀστραπὰς. Cf. Orest. 473.

ἔργα δ' εὐτόλμων ἀρετᾶν ἄριστα
οὐ τι κοιμᾷ λαθοσύνας ὁμίχλα,
χρυσέα δέ νιν, διάδημ' ὅπως, παρ-
αμπέχει αἶγλα.

ἡνίδ' οὐ φίλων θάνατοι τέκνων, οὐ
ματέρων δακρύματα· τίμιον δὲ
ἄμμιν Εἰράνα χαρίεσσα τοῦτ' ἔ-
στασε τροπαῖον. 105

δεύτερον πλησίστιος οὔρος ἤχεϊ·
ἄδ' οὐ φοινικάνθεμον εἶαρ ἀκμὰν
νῦν ἔχει· νῦν αὖθις ἀνάριθμον γέ-
λασμα θαλάσσης 110

ναυτίλους καλεῖ· καθύπερθε μόχθου
θυμὸς ἔστω· λειπόμενον δ' ἄεθλον,
ναύτα, τολμαρῶς τέλεσον, θεὸς δὲ
σύμμαχος εἴη. 115

v. 113. καθύπερθε μόχθου.—

μόχθου καθύπερθε νεᾶνις

ἦτορ ἔχοισα

Pyth. IX. 55-6.

PYRAMIDES ÆGYPTIACÆ.

ἹΕΡΑΣ ἀγάλματα σεμνὰ γαίας,
 ἄσυχτοι νεκρῶν θάλαμοι, μελάθρον
 οὐρανοῦ βλέποντες αἰεὶ, παλαιῶν
 ἔργα τυράννων,

εἶπατ' —(ἐν γὰρ ὑμετέροις μυχοῖσιν
 ἔστιν, ὥς πρὶν, οὐρανία τις αὐδὰ,
 μειλίχου λόγον σοφίας βροτοῖς ἅ-
 πασιν αἰεῖδεν)

εἶπαθ' ὥς οὐδὲν διαδήματ', οὐδὲν
 γίγνεται σκήπτρων κλέος· ὥς ἅπαντας
 λυγρὸν ἀρπάζει σκότος, εὐφρόνη τ' ἅ-
 ζηλος, ἀτέρμων.

ἴσμεν ὥς βροτοῖσι θανεῖν πέπρωται.
 πᾶ τέχνα, πᾶ δ' ἱμερόεν βέβακε
 κάλλος ἀνθρώπων; τὸν ἀτέρμον' ὕπνον
 εὐδομες ἐν γᾶ

δυστυχεῖς, ἐφάμεριοι, πτερωτῶν
 φάσμι ὄνειράτων, ὁπότεν σκιαῖσιν
 ἀθλίαις ἔλθῃ κεκαλυμμένος δυσ-
 ἐκφυγος Αἴδας.

οὐδὲ γὰρ σεμνὰν κεφαλὰν ἀνακτος
 χρήμασιν πω πειθόμενος μεθῆκε
 Ταρτάρου κευθμών· ὁ δ' ἐν ἀδοναῖς νε-
 ἀνιδος ὥρας

δύσποτμος μέγα φρονέει, τρέφει τε 25
 ἐλπίδων φαῦλον θράσος, ἥδ' ἐ ποσσὶν
 μακρὰ βαίνει, κυάνεον τε θείοις
 ὄμμασι λεύσσει,

σχέτλιος· φθίνει τάδε πάντα, νύξ γὰρ 30
 εἶλεν· ὦ σοφαὶ φρένες, ὦ γελοῖαι
 φροντίδες, πόνοι τε· τυραννίκας ἔν-
 τοσθε τιάρας

ἰσδάνει, πικρόν τι γελῶν, ὁ λυγρὸς
 νερτέρων ἄναξ, Θάνατος· βραχεῖαν δ'
 ἄδονὰν χαριζόμενος, κακοῖς γέ- 35
 γηθε δόλοισι·

αἶψα δ' ὥρμασεν, κρυφίῳ τε κέντρῳ
 ἄσθενές τεῖχος τόδε χρυσοφεγγές
 φεῦ διάρρηξεν· τί δὲ τίς, τί δ' οὔτις;
 νύξ, ὅλοή νύξ 40

εἶλε τὸν πρὶν λαμπρότατον, τὸν ἀρχᾶς
 ἀγλαὰν ἔχοντα χάριν, τὸν αἰὲν
 ἥδ' ἅπαξ εὐδαίμονα, τὸν πανάρχων
 ποιμένα λαῶν.

v. 31. ———For within the hollow crown
 That rounds the mortal temples of a king
 Holds Death his court; and there the urchin sits
 Scoffing his state, and grinning at his pomp;
 Allowing him a breath, a little scene
 To monarchize, be feared, and kill with looks.

.....

———and humoured thus,
 Comes at the last, and with a little pin
 Bores through his castle walls.....

Shakspeare, *Richard II.*

εὐθὺ δ' ἐν δόμοισιν ὄρωρε πικρὸν 45
οὐλίου γόου νέφος· ἐν δὲ δουπεῖ
ὥς μάταν κτύπημα χερῶν· πίτνει δ' ἄ-
μύγματα χαίτας

ἰμέρω· λευκὸν δὲ δέμας θανόντος 50
σᾶμα λευκὸν ἐνδέχεται, τυράννων
ὀστέων ἀγανὸν ἔδος, νεκρῶν πε-
λώριον ἔρκος.

ταῦτα μὲν νεκρῶν γέρας ἔστ'·—ἐγὼ δὲ
εἰσορῶν δῶ μαρμάρεον, παλαιῶν 55
μνάμαθ' ἡρώων, μύχατ' ἐν σκοτεινᾷ
κείμενα νυκτὶ,

Ψάμμι, σᾶς ἀρχᾶς ἔτι σῶν τε τιμῶν
μνάσομαι· κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς
Ψάμμι, σὰν ψυχὰν ἐνὶ νηνέμοις προσ- 60
φθέγξομαι ὄρφναις.

ἐλθὲ, κικλήσκω σε·—μένεις ἄκλαυστος
μαρμάρῳ πιεζόμενος, δόμον τε
λάϊνον ναίεις·—κροκύβαπτον ἐλθ' εὐ-
μαρὶν αἰείρων,

σκῆπτρον ἐν χεῖρεσσι λαβὼν, τιάρας 65
λαμπρὸν ἐκ κρατὸς φάλαρον πιφαύσκων·
ἐλθ', ἀναξ·—σύ μ' οὐκ αἶεις·—βέβακας,
Ψάμμι, καὶ ἐν γᾶς

ἀγκάλαις εὐδεις ἔτι, τυμβόχωστον δ'
ἔργμα πέτραις αἰδίοις καλύπτει 70
σῶμα τοῦ κατοικομένου, δύσοδμον
σώμα, τυράννου.

σοὶ δὲ τί χραισμεῖ τάδ' ; ὁδοιπόρος τις
 τὸν τεὸν σταθήσεται ἀμφὶ τύμβον,
 ὁστέων ψυχρὰν σποδιὰν λυθέντων
 ποσσὶ πατάσσων·

75

ὅς σ' ἀγακλειτοῖς ποτε μουσοποιῶν
 χείρεσιν γεγραμμένον ἐν πελώροις
 μνάματος μυχοῖς, ἀπίοισι δείξει
 θαῦμα Βρεταννοῖς.

80

ἦ μακάρ συ, τρὶς μάκαρ.—ἀλλ' ἔμοιγε
 μηδαμῶς εἴη τόδε σεμνὸν ἄχθος,
 μηδαμῶς ἢ χθὼν ὑποκειμένῳ βα-
 ρεῖα γένοιτο.

τυτθὸς εἴη μοι τάφος· ἐν βαθείᾳ
 κείσομαι βήσσα· μαλακὸς δι' αὐτᾶς
 ἀδὺ φωνάσει Ζέφυρος, καλῇ τ' ἀ-
 εἰ κυπαρίσσῳ

85

μυρσῖνα τε τηλεθόωσα παγὰ
 εὖσκιον δεύσει τόπον.—ἐνθα πολλὰν
 λευκόπεπλος Μναμοσύνα τάφῳ δάφ-
 ναν ἐπιθήσει·

90

πολλάκις δ' ὀδυρομένα ποτέλθοι
 σᾶμα τοῦμὸν ἅ τριφίλατος Αἴγλα,
 Χαῖρε, φωνεῦσ' ἀσυχίως, τέρεν τε
 δάκρυ χέοισα.

95

τίς χάρις, τίς, πυραμίδων ; ἐμοῦ γὰρ
 μνάσεται σύ· στάθουσιν ἐν τεοῖσιν
 ἔσσομαι· φεῦ στάθουσιν ἐν τεοῖσιν
 ἔσσομαι, Αἶγλα.

100

[1823.]

IN OBITUM

VIRI ADMODUM REVERENDI DOCTISSIMIQUE

THOMÆ FANSHAWE MIDDLETON,
 EPISCOPI CALCUTTENSIS.

ΝΑΜΑΤΩΝ πάτερ βαθύπλουτε Γάγγα,
 χαῖρε, χαῖρ' ἐμοί· σὺ μὲν ἐς θάλασσαν,
 ἄμέρας λαχὼν ἀτέλευτον αὐγὰν
 εὐρῶρον ἰεῖς

κυμάτων κλύδωνα· βλέπων δ' ἐς εὐρὺ
 ὥραν ὦ μέλαθρον αἰεὶ ποτ' αὔρας
 γαρύεις ἀγαλλόμενος μέγαν πο-
 λύρροθον ὕμνον.

5

ἦ μάκαρ σύ· Θεσπεσίᾳ γὰρ αὐδᾷ
 τὸν Θεὸν τὸν αἰὲν ἀλαθέ· αἰὲν
 εὖ σέβεις· παῖδες δὲ τεοὶ κακᾷ κε-
 κρυμμένοι ὄρφνα

10

κεῖνται· ἐν δ' αἶνόν δέος, ἐν δ' ὄνειδος
 βάρβαρον, μῦθοί τε κενοὶ πέτονται·
 ἔνθα γὰρ λαῶν φρέν' ἀναλίοις πτυ-
 χαῖσι καλύπτει

15

ὁ Σκότος, πυκνὸν νέφος ἀμπετάσσας,
οὐδὲ Φῶς, Θεοῦ τόδε τερπνὸν ἄνθος,
σπαργανωθὲν ἐκ νεφελᾶν καλοῦς βέ-
βακε ποτ' ἀγρούς. 20

ποσσάκισ, φεῦ, ποσσάκισ αἵματηρὰς
ἄλιος βλέπει θυσίας·—τίς ὄχλος
ἔρχεται;—πυρὰν γὰρ ὄρημι κήδει-
όν τε χορείαν

παρθένων, πεπλώματά θ' ἀβρόπηνα, 25
χρυσίου θ' ἀγνὸν σέλας, ἄργυρόν τε,
βάρβαρον χλίδαμα· μάλ' ἐκφοβεῖται
δῖα Σελάνα

λαμπάδων ὀρῶσα φάος. πάρεστιν
ἅ κόρα· σιγῶσα δίκαν χιμαίρας 30
κεῖται ἐν τείχει ξυλίνῳ μάταιον
δάκρυ χέοισα.

φεῦ Νεαλλίνα· χλοερὸν γὰρ ἄνθος,
δωμάτων ἄγαλμα, κακῶς ὄλωλεν·
αὐτόχειρ ὄλωλ'· ἱερέων δὲ τέχναι 35
οὔ ποτ' ἀκραντοί.

v. 22. τίς ὄχλος]

Oh sight of grief! the wives of Arvalan,
Young Azia, young Nealliny, are seen;
Their widow robes of white,
With gold and jewels bright,
Each like an Eastern queen. . . . &c.

See Southey's *Curse of Kehama*,
Canto i. *The Funeral*.

οἶον ἅ δειλαιοτάτα προβαίνει
οἶμον· ἅ λυγρὰ Παδάλωνος αὐλὰ
νηλεῶς χαίνει, κυανόφρυσιν δ' ὑπ'
ὄμμασι λεύσσει 40

πικρὸν ὁ στυγνὸς βασιλεύς· παρ' οὐδὲν
αὐχένος ξανθὸν πλόκαμον, παρ' οὐδὲν
χρύσειον λιτῶν μέλος οἱ κακοὶ τί-
θεντι γέροντες·

τυμπάνων ἄχεϊ κέλαδος, συναχεῖ 45
κύμβαλ'· ἅ δὲ χαῖρε—λέγοισα, χαῖρε—
λείπεται, χεῖλος δ' ἀπαλὸν πυρὸς δι-
έδραμεν ὁρμά.

ταῦτα παρβέβακεν ἀπ' ὀμμάτων· εὖ
παρβέβακε· νῦν δὲ τίς αὐτίκ' ἦνθεν 50
τίς στόνος, τίς; ἄρ' αἶεις; ἐν αὖρα
τὰν ἀτέραμνον

ἀρμάτων βροντὰν αἶω, καὶ ἀνδρῶν
μυρίων μικτὸν θόρυβον, καὶ ἵππων
θουρίων φρυάγματ'. ἴδ', ὥς πόλιν κυ- 55
λίνδεται ἄμφι

ἐκρέον δόμων ἄπο καὶ ναπάων
κῦμα φωτῶν, ματέρες ἠδὲ παῖδες,
παρθένοι τε πυρσοφόροι· μέσος δ' ὁ
μυριόκρανος 60

v. 50. νῦν δὲ τίς αὐτίκ' ἦνθεν]

Now bring ye forth the chariot of the God!

Bring him abroad,

That through the swarming city he may ride. . . . &c.

See Southey's *Curse of Kehama*,
Canto xiv. *Jaga-naut*.

Ἕδρος ὀρθὸς ἥνιοχεῖ, καὶ ὑψοῦ
 ἰσδάνων, ἄφαντον ὄραμα, βάκτρον
 χρυσέα τείνει χερὶ, λαΐνῳ τε.

χείλει σαίρει.

ἄξονος δ' ὑπ' ἀργαλέου βρύουσι
 φοῖνιοι παντᾶ σταγόνες, καὶ ἀχεῖ
 ὀστέων δεινὸν πατάγημα· φεῦ, δι'
 αἶμα φόνον τε

65

έρχεται Θεοῦ ζυγὸν, οὐδὲ δειλῶν
 παύεται βροτῶν ὀλολυγμός, οἱ νῦν
 ἀθλίῳ πηδήματι τὸν φίλον ζη-
 τοῦσιν ὄλεθρον.

70

ἀμφὶ δὲ στερῖν τάχ' ὄρωρε φωνά·
 Ἄρχεθ' ὕμνων, ἄρχετε· ποικίλοις γὰρ
 ἐντὶν ἐν δίφροις ὁ Θεός· τὸν αἰμό-
 φυρτον ἄνακτα

75

χρὴ σέβειν. ἰὼ, σέβομεν, στεναγμὸν
 εὔ στένοντες Θεσπέσιον, χορῶ τε
 συγκυκλοῦντες τὸ στεφανηφόρον πε-
 λώριον ἄρμα.—

80

ἦν ἄρ', ἦν ᾧ ταῦτα μέμαλ'· ὄρωρεν,
 Ἀλβίον, σῶν ἐκ σκοπέλων ὁ σωτήρ·
 ὥς ἴδ', ὥς ἔφριξεν ἰδὼν· τότε, αὖθις
 ἐκ νεφελάων

ποσσὶ λευκοῖς Εὐνομία βέβακεν,
 καὶ κασιγνάτα Δίκα, ἐκπρεπής τε
 ἦνθεν Εἰράνα, Θέμιτος θύγατρεις
 ὀλβοδότειραι.

85

φεῦ, βραχεῖα τέρψις· ὁ γὰρ τὰ δῶρα
 προσφέρων κάλλιστα πατήρ ὄλωλεν· 90
 κεῖται ἐν νεκροῖσι νεκρός·—θανεῖν βρο-
 τοῖσι πέπρωται

πᾶσιν, εὔ τόδ' οἶδα· καλῶν γε μέντοι
 καὶ γαθῶν ἔργ' εἰν Ἀΐδα δόμοισιν
 ὕστερον ζῶντι, καὶ εἰς ἔτος τάχ' 95
 ἄλλο φύοντι.

εὔ πάθοις, ἄνερ φίλε, κὰν νεκροῖσιν
 εὔ πάθοις αἰεὶ· πεφιλαμένος γὰρ
 ἦς ποκ' ἐν ζωῖς· πεφιλαμένος νῦν
 ἔσσεαι ἐν γᾶ· 100

ἔσσεαι· τί πλήν; ὅσιόν γε τύμβον
 εὐθέως δαιδάλλομεν, ἐν δὲ τύμβῳ
 τὰν τεὰν αἶναν γράφομεν, πόθον τε,
 ὦ μακαρῖτα.

ἐνθάδ', εἶδος μαρμάρεον, μάταιον 105
 Ἰνδία στένει γόον, αἱ δὲ βᾶσσαι
 δειέλοις φύλλων ψιθυρίσμασιν τὰν
 πένθιμον αὐδὰν

ἀδέως θρυλλοῦσιν· ὁ δ' ἐπτάφωνος
 ὑδάτων πατήρ βραδὺς ἐς θάλασσαν 110
 κυμάτων χέει ῥόον· ἀσύχῳ κλαί-
 ουσα παρ' ὄχθα,

v. 92. All heads must come
 To the cold tomb.
 Only the actions of the just
 Smell sweet and blossom in the dust.

Shirley.

μορσίμοις ἄμαχανέοιςα λύπαις,
 ἰσδάνει κόρα τις, ἐπὶ ῥεέθροις
 ὀμμάτων πήξασα φάος, καλὰς πλέξ- 115
 ασ' ἐνὶ κόλπῳ

ὠλένας·—τοσόνδε γέρας θανόντι
 ἅ πατρίς δίδωσιν, αἰεὶ δ' ἐπ' αὐτῷ
 λευκόπαχυς Μναμοσύνα δακρύσει.
 τίμιος ἔζη, 120

εὖ δὲ τέθνακας· πολὺν γὰρ ὄντα
 λαμβάνει σκότος, βιότου τε πόρῳ.
 εὐχομαι τοιόνδε βίον, τάφον τοι-
 όνδε λάχοιμι.

ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας—νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.

Æsch. Pers. v. 408.

ἮΝΙΔ' ὥς ἔρρηξε δι' ὠρανὸν φῶς
 ἄμβροτον, διόσδοτον· ἄρ' ἐφάνθη
 ἐκ νεφῶν Ἀώσφορος; ἀγλαὰς δι'
 Ἑλλάδος ἀκτὰς

ταλόθεν νάσους τε φλέγει, βαθύν τε 5
 κόλπον Αἰγαίας ἁλός· ἧ θεῶν τις,
 ἧ θεᾶν· οἶδ', οἶδα τέρας, καλὸν γέ-
 γηθα πρόσωπον

εἰσιδὼν Ἐλευθερίας· θεάων
 φιλτάτα, τίν' οὐ τὸ γελεῦσ' ἰαίνεις;
 χαῖρ' ἐμοὶ, χαῖρ' αὖθι, τὸ γὰρ, δίκαν ῥοδ-
 ωπίδος Ἀοῦς,

10

ὠρέων ἀφ' Ἑλλάδος ἀσπέτοισιν
 ὀππάτων γελάσμασιν εὖ σκέδασσας
 ἀχλὺν ἃ λαμπρὰν πάρος ἀλίῳ κατ-
 έσβεσεν αἶγλαν.

15

Ἑλλὰς, ἀδείαν γενέτειρα Μοῖσαν,
 εὐθρόνων ἔδος Χαρίτων, στένω σε,
 φεῦ στένω· λυγρόν τι πέριξ ἔχει σε
 δίκτυον Ἄτας.

20

ἦ μάταν σὸν εὖχος ὄλωλεν, εἰ νῦν
 δούλιον σαίνεις ζύγον, ἔν τε δεσμοῖς
 ἡμένα τρομεῖς ὀλοόφρονος μαστ-
 ῖγα τυράννω.

ἦ μάταν τοῖς πρόσθε χρόνοις φερίστων
 θάλλες ἡρώων τε σοφῶν τε μάτηρ,
 ὥστε τ' ἐν μικροῖς μάλ' ἀριπρεπῆς ἄστ-
 ροισι Σελάνα,

25

ἔφλεγες, γαίας μέγ' ἄγαλμα, χώραν
 φερτάτα, τεοὶ δ' ἀνέλαμπον ἀνδρὲς
 ἐν μάχαις ἐσλοὶ δορὶ, καὶ ἐορταῖς
 τέκτονες ὕμνων.

30

v. 22. Σαίνειν, Blandiendo avertere conari. Vid. Blomf. ad
 Æsch. Sept. c. Theb. v. 378.

ἦν τάδ', ἦν· πᾶ δ' ἔντι; πέφευγε πάντα·
 φῶς τεὸν στυγνὰ τις ἔκρυψεν ὄρφνα,
 ἐν τεοῖσι δώμασιν εὐλύροι σιγ- 35
 ῶντι χόρειαι·

πᾶ γὰρ οἱ πρόσθεν μελιγάρυες; πᾶ
 αἱ πρὶν ἡρώων χερές; ἠνεμοῦντα
 πᾶ σοφῶν φρονήματα; δούλιον πάντ'
 ᾄμαρ ἀφείλε· 40

ρίμφα νῦν κώμας διὰ σὰς βιβῶντι
 θουρίοις Φόνος τε Φόβος τε ποσσὶ,
 λοιγία συνωρίς, Ἔρις τε, δύσθε-
 ὅς τις ἀλάστωρ·

τίς γὰρ ἐκ Χίω βρόμος; οὐκ ἀκούω 45
 χαλκέων ὅπλων κτύπον; οὐκ ἀτέκνων
 ματέρων ὅξυν γόον, ὀρφάνων τ' αἰ-
 ἄγματα παίδων;

οὐλίαις θήγει Θάνατος χέρεσσιν
 ἴα φοινάεντα· ποτῆξεν ὅσσοις 50
 δακρύων πλήρες νέφος, ὀρθόθριξ τε
 δεῖμά μ' ὑπῆλθε

δυσθέατ' ἰδόντα θεάματ'· οἴμοι,
 κατθάνει παῖς ματρὸς ἐν ἀγκάλησιν,
 ἄνδρα τὸν φιλεῦντα φίλαν τε νύμφαν
 νύξ μία κρύπτει.

v. 45. Χίω. Alluditur ad cædem illam immanissimam in insulâ Chio a Turcis perpetrata.

ἢ σὺ τοῦτ' ἔργον, Σαράκην', ἔδρασας
 δύσθεον, δυσώνυμον,—οὔ τι χαίρων·
 πάνθ' ὁρᾷ τὸ Πατρὸς αὔπνον ὄμμα,
 πάντα κατορθοῖ. 60

ἡνίδ' ὥς ἔνοπλος ἀνήλαθ' Ἑλλὰς,
 ᾧ μένει χαίροισα· τρομεῖτ', ἀναγνα
 βαρβάρων ἔθνη, βλέπεθ' ὥς δι' αἶθραν
 αἰθαλόεσσαν

πυρφλέγει Νίκας ἀρίδηλος ἀστήρ· 65
 ὥς Σάμος ναυσίστονον εἶδεν ὕβριν,
 εἶδε νωτίσδοντα παλίσσυτον δράμ-
 ημα τύραννον.

παντόθεν δι' ὦρεα μακρὰ γαίας 70
 χαλκέα σάλπιγγος ἔκλαγξε φῶνα,
 παντόθεν γνάθοις κύνες ἀγρίοις λυσ-
 σῶντι Κυδοιμῶ.

ἔκλυον κλαγγὰν Σαλαμῖνος ἀκταὶ,
 ἔκλυον μύχοι σκιόεντες Οἶτας,
 δεύτερόν τ' ἐν Θερμοπύλαις τροπαῖον 75
 στᾶσαν Ἀχαιοί.

σεῦσθε νῦν μάχαν ἔπι, σεῦσθ' Ἀθαναι,
 ρίπτε δύσφαμον, Λακεδαῖμον, ὕπνον,
 εἴθε τιν μέλποι τις ἐλευθέραν Τυρ-
 ταῖος ἀοιδάν. 80

v. 66. Σάμος. Alluditur ad navalem victoriam haud ita pridem prope insulam Samum a Græcis reportatam.

v. 75. Θερμοπύλαις. Jam biennium est ex quo Turcæ ad Thermopylas a Græcis profligati sunt.

σεῦσθε, μὴ φοβεῖσθε· τέλος προπάντων
 Μοῖρα δὴ κακοῖσι· καλῶν δὲ τιμὰν
 οὐκ ἔῃ θανεῖν, στεφάνωμ' ὑφαίνοισ'
 ἄφθιτον ὕμνων,

Μοῖσα· πῶς εὕδοντι δ', ὅσοιπερ ἑσλοὶ 85
 κάππεσον πάτρας ὑπὲρ ἵπποχάρμαις
 ἐν κλόνοις; εὕδοντι μάλ' εὕδιον μάλ'
 ἄδυμον ὕπνον,

εἶαρ ἀκροθίνιά τ' ἀνθεμώδη
 ἐκ φίλων χέει προπάροιθε κόλπων, 90
 δειέλοις τ' αἰὲν πολύκλαυτον ἄρδει
 τύμβον ἑέρσαις,

ἔσπερά τ' ἀκρᾶ παριῶν κέλευθον
 δοχμίαν, φωνεῖ τάδ' ὁδοιπόρων τις,
 Χαίρετ' ἑσλοὶ, χαίρετ'· ἐπ' ὀστέοις κού- 95
 φα κόνις εἴη.—

σεῦσθέ νυν· πᾶ γὰρ δέος; οὐ σφαλεῖσθε,
 οὐ μὰ τὰν Δίκαν, προγόνων τε νίκας,
 οὐ μὰ τὰν Ἑλευθερίαν· σκίας τῶν
 πρὶν περὶ πάτρας 100

εὔ τεθνακότων ἑσορῶ· ποτ' αὖρας
 ἀγλαὰν σείοντι κόμαν, αἰεὶ τε
 τέκνα προσγελεῦντες, ἀπ' ὀμμάτων στάσ-
 δοντι θοὸν πῦρ.

τίς δέ πως, τίς ἄμβροσίᾳ ποτᾶται 105
 ἄμφέπων λύραν χερὶ, φαιδίμας τε
 τηλεθῶν δάφνα τρίχας; ἄρ' αἰδὼν
 ἥρπασεν Ἄδης

τὸν γλυκὺν, τὸν ἱμερόεντ'; ἐσαιὲν
 εὐμελὴς εὐδὲι χελύς; οὐδ' αὖπνᾶ σ' 110
 ἥτορος φρονήματ' ἔσωσεν, οὐ φων-
 ᾶντα σοφοῖσι

σᾶς βέλη ψυχᾶς, πτερύγων ἀέλλας
 ἀσπέτων θοώτερα; χαῖρε, Μοῖσαν
 ἔξοχον στόμ'· ἥ θέλεις εἰσιδεῖν ἐ- 115
 λεύθερον ἄμαρ

Ἑλλάδος, σκῆπτρόν τε παλαιόν· οἵμοι,
 οὐ τόδ' ἦν πεπρωμένον· ἀλλὰ κεδνοῖς
 ἐν πόνοις τέθνακας, αἰεὶ τέ σ' ἀγνᾶς
 ἄνθεσι μολπᾶς 120

παρθένοι στέψοντι κόροι τ' Ἀχαιῶν,
 τοῖς πάλαι κλεινοῖς ἴσον· εἰ δὲ πρίν τι,
 θνατὸς ὢν, παρήλιτες, ἐξαλείψει
 δάκρυσιν Ἑλλάς

μνᾶμ' αἰρῶντοῖς.—τί γόων ὄνειαρ; 125
 νῦν γὰρ αὖ μάχας ἐς ἀγῶν' Ἀχαιοὺς
 φιλτάτα καλεῖ πατρίς· ἥ καλὰν σάλ-
 πιγγος ἐνιπᾶν,

v. 107. αἰδὼν. Deplendum admodum Baron. de Byron. Cum ante Vatis illustrissimi interitum scriptum fuerit hoc carmen, hæc, permittente Vice-Cancellario, postea addita sunt.

ἀνέρων τ' ὀμφὰν αἶω, πόδων τε
 ἵππικῶν κρότον πολύν· ἧ φαεννάς 130
 Ἑλλάδος βλέπω στίχας, ἧ βλέπω στίλ-
 βοντα δι' αὖρας

ταλόθεν σαμεῖα, κέαρ δ' ἔσωθεν
 ἄλλεται βλέποντι· τί μήν; τὸ μέλλον
 ὑψόθεν κραίνει Θεός· Ἑλπίδος δ' ἦν 135
 ἀδὺ γέλασμα

πίστον ἧ, τάχ' αὖ μεγαλώνυμός τιν,
 Ἑλλάς, ἐν φάει καθαρῷ πρόσωπον
 ἐκφανεῖ Νίκα, τάχα τιν πτέρων θο-
 αῖσιν ἀμίλλαις, 140

εὐδίαν στάσδοισα, γελεῦσ' ἔραννόν,
 ὠρανῶ παῖς Ἀσυχία ποθέρψει,
 ἃ φίλα τ' Ἑλευθερία, θρόνῳ χαίρ-
 οῖσα παλαιῶ.

ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ.

Thucyd.

ΤΙΣ ποθ' ἃ δαίμων παρὰ τύμβον αἰῆς
 τοῦ καλῶς τεθνακότος ἰσδάνοισα;
 ἃ σποδὸν φρουρεῦσα κλέους σκιάν τιν'
 ἀμφικαλύπτει,
 ἄφθιτον τάφῳ σέβας; οὐ βροτῶν τις 5
 τὰν θεάν ποτ' εἴσιδεν, ἀλλὰ θυμῷ
 πολλάκις νιν ἥσθετο μείλιχον γε-
 γωνέμεν αὐδὰν

ἀσύχω δι' αἰθέρος· “ Εὐδέτω σεῦ,
 εὐδέτω ψυχὰ μεγάλα· ποτ' ὄχθον,
 ὅττις ὦν, τυῖδ' ἐνθὲ, τάφον δ', ὀδίτα,
 μὴ παροδεύσης.” 10

καὶ φιλεῖ τοι ποττὸ γεώλοφόν τις
 δῶρ' ἄγειν φιλόφρον'· αἰὲ γὰρ Ἀὼς
 εἰσορῇ περιστεφὲς ἀνθέων ἄ- 15
 γαλμα, πότοσδον

ἦρος· ἅ δὲ τεκνολέτειρ' ἀηδῶν
 ἰσδάνει πω πλασίον ἐν κλάδοισι,
 πάννυχον δ' ὕμνεῦσα πόθον χέει θελ-
 ξίφρονα μολπάν. 20

ἦ μάταν, ἦρως, τάδε σοί· τάφος γὰρ
 οὐκ ἔχει ψυχὰν σέθεν· οὐ τέθνακε
 καρδίας σπινθήρ, τό τε πῦρ ἔτ' ἔμπνουν,
 ἀθανάτα φλόξ

σταθέων· εὐδὲι χθόνος ἀγκάλαισι 25
 πτώμά σευ, γὰρ κ' οὐδὲν ἔόν·—κλέος δὲ
 οὐποθ' εὐδὲι, χ' ἅ χάρις ἐκ παλαιῶν
 ζῇ πάλιν ἔργων.

πᾶ γὰρ ἀνδρείας κλέος, ἦ τίς ὁδμὰ
 πραγμάτων καλλιστεφάνων, τί δ' εὖχος 30
 ἀνδρὸς εὖ τεθνακότος, εἰ σὺν αὐτῷ,
 ἀνίκα πίπτει,

πάντα συντέθνακε; τὸ δ' οὐποτ' ἔσται
 χρυσέα γὰρ, ἄμβροτος, ὠρανῷ παῖς,
 ἄλλεται Φάμα πτερύγεσσιν, αἰθέ- 35
 ρος διὰ μέσσω,

ὑψόθεν φέροισα κλέος· τάφος δὲ
 κείσεται γᾶ πᾶσα· τὸ δ' οὔνομ' αἰὲς
 ζῇ πάλιν βροτῶν ὀάροισιν, οὐδ' ἄ-
 μείλιχος αἰὼν 40

τὰν χάριν σβέσσει ποτά· φαίνεται μοι
 ἔμμεν ἡρώων τόδ' ἄριστον εὖχος·
 ἔντι δ' οὐ κρέσσον τι γέρας πόνων, οὐκ
 ἄλλο καράνοις

εὐθαλέστερον στεφάνωμα δόξας· 45
 ἧ βροτοῖς τις ἴμερος ἐμπέφυκε·
 μνᾶμ' ἔχειν ἀειθαλές, ἀφθιτον μά-
 νυμα διαίτας,

θυμὸς ἰμέρρει· τί δὲ φίλτερόν πω 50
 ἐντὶν ἀνδρὸς στάθεσιν; ἐκ τάφω γὰρ
 τᾶν φρενῶν αὐδᾶ φύσις, ἐν σποδῷ ζῇ
 πῦρ ἀδάμαστον.—

ναυτίλῳ σκληρὸν κέαρ· ἄτρομος φρὴν
 ἀνδρὸς αἰχματᾶ· τὸ δ' αὔπνον αἰὲς
 σταθέων φρόνημα πόθον φλέγει μέσ- 55
 σαις ἐν ἀέλλαις,

ἐν μάχῃ βαρυστόνῳ· ἔλπεται γὰρ
 οὐχ ὅλως φῶς λειψέμεν, ἀλλὰ πότμῳ
 ἔμπαλιν ζῆν ὕστερον· ἔλπεται γὰρ
 γᾶν ποτ' ἔσεσθαι 60

v. 50. ἐκ τάφω]

E'en from the tomb the voice of Nature cries ;
 E'en in our ashes live their wonted fires.

παῖσαν αὐτοῦ τύμβον· ὃ καὶ τελέσσει
 ἅ βροτῶν φιλοφροσύνᾳ· τέθνακεν,
 οὐ φάος βλέψει πάλιν· οὐ ξίφος δει-
 ναῖς ἐν ἀμίλλαις

ὥς τοπρὰν σείσει ποτὰ κοίρανος χεῖρ· 65
 ἀλλὰ δόξα, καὶ κλέος ἔσσεταί σφιν
 ἄμβροτον, πανόλβιον· ἐν πέδῳ γὰρ
 αἵματος Ἄχῳ

τοῦνομ' αὐτοῦ πολλάκις ἐξεγέρσει,
 δήριος ξύνθημα· μάχας δ' ὑπερθε 70
 κοῦφον ἱππεύσει δέμας, ὠρανῶ πνο-
 αῖσιν ἔφεδρον.

ναμάτων πατήρ ὁ παλαιὸς, ἀμπὶ
 στέρνα γαίας Ὠκεανὸς πετασθεῖς,
 κυμάτων ῥόθοισι πολυπλανήτοις 75
 πόλλ' ἐπικλύσδει

ἀνέρων μναμεῖα· τί βέλτερον τοῦδ',
 ὕπνον, οὐκ ἐγέρσιμον ὕπνον εὔδειν,
 πατρίδος ποτ' αἰγιαλῶ; τί μήν; πλέ-
 ον τι καταρρεῖ 80

τοῖς καλῶς τεθνακόσιν· οὐ θάλασσα,
 οὐδὲ γὰρ σφι τέρμα κλέους· ὅς' αὔρα
 ποντιάς πνέοισ', ὅσα κυμάτων ἐπ-
 ἔδραμεν ἄχνα,

v. 71. "Peace to the souls of the heroes! their deeds were great in fight. Let them ride around me on clouds. Let them shew their features of war." Ossian's *Fingal*.

v. 83. "Far as the breeze can bear, the billows scam." *Corsair*.

ἄτε πλαγχθεῖς εἷσιν αἰεὶ κελεύθους, 85
 παντόθεν τετυγμένος ἐντὶ τύμβος,
 παντόθεν τι μνᾶμα· κλέος δὲ λάμπει,
 τῶν ἔτ' ἐόντων

ὀππάτεσσιν δαλὸς ἐόν· γέγαθε,
 ναυτίλῳ γέγαθε κέαρ, πεσόντων 90
 ἀνέρων κλύοντι σέβας· δι' ἀξέ-
 νοιο θαλάσσης

μνᾶμα κήνων στᾶθος ἐπιφλέγει νιν
 δυσχίμους πειρῶντα πόρους· θάλασσα δ'
 οὐκ ἔπος, πλὴν κῆνο “ Προσωτέρω τεί- 95
 νωμεν” ἀκούει.

ὄλβιοι μάλ' εἰσιν, ὅσοι περ εὖρον,
 ὄντες ἐν φάει, κλέος· ἀλλὰ κῆνος,
 ὃς κάλῳς, πάτρας ὑπὲρ ὕστατον δούς
 αἶμα, τέθνακεν 100

ἐν πέδῳ, μακάρτατος· ἄδυμον γὰρ,
 μαλθακὸν, γᾶς ἀγκάθεν, ὕπνον εὕδει,
 μῶνος ᾧ σὺν κύδει· καὶ πέριξ πέ-
 πλωμα γαλάνας

ἀμπέχει νιν, χ' Ἀσυχία παρ' ὄχθον 105
 ἰσδάνοισα· καὶ ποτινίσσεταιί τις,
 ἀψόφοις ἔρπων ποσὶν, ὄππατος φι-
 λόφρονος ἔρσαν

εἰς τάφον στάξων· προσιὼν δ' ὁδίτας
 στὰς ὁρῇ τὸ γράμμα, τὸ χεῖρ φίλα τις 110
 γράψεν· “ Ἡρωος σποδὸς ἄδε—δόξα
 παντόθεν αὐτοῦ.”

DELPHI.

Φοιβήϊος ἔνθα γὰ, μεσόμφαλος ἐστία, παραχορευομένῳ τρίποδι μαν-
 τεύματα κραίνει. Eur. Ion.

ὦ θεῶν γὰρ μάτερ, ὅλωλας· οἴμοι,
 οὔ ποτ' ἀνστάσεις κορυφὰν, τιθάνῃ
 δαιμόνων; οὐκ αὖθις ἐλευθερώσει
 ὠρανόθεν σε
 δεξία νικάφορος; ἦ φιλεῖς γὰρ 5
 ὄμφαλον, τὸν πρὶν πεφιλαμένον σοι,
 Φοῖβε, Πυθοῦς κοίρανε; φεῦ· βέβακεν
 αἶαν ἐπ' ἄλλαν
 λαμπρὸς ἀστήρ Ἑλλάδος· οὐκέτ' ἄντρον
 ἀμφέπει μαντήϊον, ἃ δ' ἐρήμαις 10
 ἐν νάπαις ναίοισα μόνα λαλεῖ τι
 πένθιμον Ἀχῶ.
 ἀλλὰ μὰν δῶ κλεινὸν ἐκεῖ, σέβας τε
 ἔσχες οὐκ ἀνώνυμον· ἀνὶκ' ἔθνη
 ἔτρεμον γὰρ Ἑλλάδα, φαιδίμα θάλ- 15
 λουσιν ἐν ἁβᾶ,

v. 112. Ex Epitaphio celeberrimo adumbratum :
 “ Hic cinis—ubique fama.”

ἔτρεμεν θάλασσα· σὺ δ' ἐν θρόνοισιν
 ἰσδάνων, ἄφαντος ἄναξ, βαρεῖαν
 θεσφάτων βροντὰν ἐπὶ κοιράνων κα-
 ρήατ' ἔλαυνες, 20

τεῦ δ' ὑπ' ὄμφας ἐγρομένα θύελλα
 Ἄρεος γᾶν ἔφλεγεν· αἶ τε νᾶσοι
 ταλόθεν, Μήδων τε τυραννίδες μαν-
 τεύματ' ἐθάμβευν.

ἦ ῥὰ λαμπρὸς ἦς τότε· πῶς κλέος σὸν, 25
 Χρυσότοξ', ὑμνάσομες; ἄλλ' ὄλωλε
 σκᾶπτον, οὐδ' ἔτ' ἐντίν· ὅμως δὲ χώρας
 ἱερὸν εἶδος,

ὥς τόπριν, ζῆ σαμέρον· οὐ γὰρ Αἰὼν
 ὥρεος κάρανα, φύσιν τε θείαν 30
 Πυθίων ἐβλαψε λόφων· βλέπεις γὰρ
 αἰὲν ἐς εὐρὺν

ὠρανὸν, σεμνὰ χιόνος τιθάνα·
 ζῆ δὲ δάφνας μυριόφυλλον ἔρνος,
 φίλτατον Φοῖβω στέφος· οὐδ' ἄϋπνος 35
 ἐν σπιλάδεσσι

Κασταλὶς κράνα μινύθει· τρέχει δὲ
 χρυσόφεγγῆς ἄλιος ἐς θάλασσαν,
 εἰσορῶν ἀκτῖσι πανυστάταις τὰν
 Δελφίδα πέτραν. 40

φεῦ· τὸ πρόσθε κλεινὸν, ὅταν βλέπωμες,
 ἄπτεται θυμῷ γλυκερῶς· σεβίζειν
 λῶ σε, Παρνασῷ κορυφά· τί γάρ; σὰν
 δειράδα θείαν

εἰσορῶντι, μναμοσύναν ἐγείρει 45
 φρὴν ἐμά· καὶ πολλάκις ἐμπίτνει μοι,
 ὕπνον ὅττι νήγρετον ἅ θανοῖσα
 Πιερὶς εὐδαι,

ένθα πρὶν σὺν ἀγροτέραισι Νύμφαις
 εὐπτέρους ἔστασε χόρους· λύραι τε 50
 ἐν κλάδοις αἱ ποικιλογάρυες παρ
 νᾶμα κρέμανται

ἄψοφοι, πλὴν αἱ ποτα παρπνέοισα
 φθόγγον αὖρα κάββαλεν· ἀλλὰ τηνεῖ
 ἐντὶν (οὐκ ὄναρ τόδ') ὑπ' ἁλσέων τι 55
 πνεῦμα θεοῖο

τῷ πάλαι· πάροιθε δ' ἄρ' ὀππάτων μεῦ
 τῷ χρόνῳ βεβακότος ἐξεγείρει
 ὄψιν οὐκ ἄδηλον· ὄρημ', ὄρημ' ἀ-
 νάκτορα Φοίβῳ 60

κάλλει στίλβοντα· πέριξ δὲ λάμπει
 ἐθνέων ἀνάριθμα δῶρα, λάμπει
 χρυσότευκτ' ἀγάλματα, μυρίων χλί-
 δαμα τυράννων.

ἀλλὰ τίς μ' ἀγρεῖ τρόμος; ὥς μ' ὑπῆλθε 65
 δεῖμα πάντως θεσπέσιον· βλέπω γὰρ
 παρθένον, τὰν Πυθιάδ', ἣ βλέπω στάσ-
 δοισαν ἀπ' ὅσων

ὦρανῳ πῦρ ἀθάνατον· δίκαν τε
 Μαινάδων ῥίπτοισα κόμαν ποτ' αὖρας 70
 ἔνθεον θάσσει τρίποδ'· ἧ κλύω (θαμ-
 βεῦντι δ' ἀκουαί,)

δεινὰ, δεῖν' αὐδῶσαν· ἐγείρεται δὴ
 μαινόλα θυμῷ θεὸν ἐκπνέοισα,
 σταθέων τ' ἔρρηξεν ἀπ' ἐμπύρων δι- 75
 όσδοτος όμφα.

παρβέβακεν·—ἀλλότε δ' αὖ με σαίνει
 σεμνὰ Νίκας φάσματ'· ὄρωρε παντᾶ
 οὔλιον πῦρ Ἄρεος, ἀμπὶ ναὸν
 μυρίος ὀρμᾶ 80

βαρβάρων ὄμιλος· ὕπερθε χάρμας
 ἐν σθένει φοιτᾶ θεός, (εὔ γὰρ οἶδα
 ἀστραπαῖς φαιδρὸν δέμας,) ἐκ χερῶν τε-
 θραυσμένα Μήδων

τόξ' ὀρῶ ριφθέντα, κέαρ δὲ χαίρει, 85
 εἰσιδόντι παλλόμενον δι' αὖρας
 Ἑλλάδος κλεινὸν δορὺ, δαΐων τε
 φοίνιον αἶμα

ἐμπρεπον λόγχαισιν· ἰώ· πέφευγε
 βάρβαρος· Φοῖβός τε, δόμους φυλάσσων, 90
 ἐς φυγὰν ἔτρεψεν ἀελλάδων ἄψ-
 ορρόν ἐφ' ἵππων.

φεῦ· χέρες ταὶ πρίν ποτα καλλίνικοι,
 Ἑλλάς, οὐκέτ' εἰσί· σὺ δ', αἴτ' Ὀλύμπῳ
 χρύσειον ναίεις δόμον, αἶτε σὰν γε- 95
 νέθλιον ἄκτάν

ἀμφέπεις σὺν Δηλιάδεσσι κώραις,
 ἀλλὰ μέμνασ', αἴ ποτα κατέρωτα,
 Φοῖβ' ἄναξ, σᾶς Ἑλλάδος· ὄμφαλον μαν-
 τήϊον ἐνθὼν 100

ἀμβόα “ Νικάσετε ”· τεῦ γὰρ αὐδὰ,
 ἐμπνέοισ' ἐν στάθεσι πῦρ, ἐγέρσει
 αὖθις Ἑλλάνων ἀρετὰν παρ' Εὐρώ-
 τας ῥέεθροις,

ἄν τ' Ἀθανᾶς ἄλσεα· φεῦ· μάταν δὴ,
 Μοῖσ', ἄκραντα γαρύομες· βέβακε
 Λοξίας, σκιᾶς ὄναρ· οὐποτ' αὖθις
 γᾶν ἐλελίξει 105

θεσφάτοις ἅ θεσπιέπεια πέτρα·—
 ζῆ δ' ἐν ὠρανῶ Θεὸς, ὅσπερ αἰὲν 110
 εἰσορῆ γας ἔθνεα· Κῆνος ὑψοῦ
 ἄγεμονεύει

δήριος, καὶ τόξον, ὑπερκόπων τε
 δουράτων θραύει σθένος·—Ἄρ' ἐρᾷ τις
 πατρίδος, τᾶς ματέρος; ὠρανῶ τ' ἐ- 115
 λεύθερον αὖθις

πνεῦμ' ἄγειν ἰμέρρεται; εἰς ἄμιλλαν
 ἐξίτω, τὸν Κοιρανέονθ' ὑπερθεν
 εὔ σέβων· Νίκα Θεόθεν φανεῖ γε-
 λῶσα προσῶπον. 120

Sanctius his animal——

Deerat adhuc, et quod dominari in cætera posset;
Natus homo est. Ovid.

ὦ ΠΑΝΩ γένεθλον, ὅθ' ὑψίπυργον
αἰθέρ' ἐστήριξε Θεὸς, προῆκε δ'
ἀστέρων ὁμάγυριν ἐμφανεῖς ἐ-
λισσέμεν αὐγὰς,

πᾶ τότ' ἦσθ', ἄνθρωπε; σὺ δ' ὀππάτεσσι 5
γᾶς θέμεθλον εἰσίδες;—ἦ ρὰ Κήνω
Πνεῦμα μᾶκος ἀμπέτασαν πτέρων ἐφ-
έσδετο μούνον

ὑδάτων ἐπ' ἀκροτάτων, διαί τε
ἦξε λαμπρὸν ἅ βασίλῃσι αὐδὰ, 10
“ Φῶς γενέσθω”· καὶ τότ' ἄρ' ἄλιος ζω-
θάλμιον αἶγλαν

ἀμφλέγων ἐξήλυθεν· ἐκ δ' ὄρουσε
γᾶς ἔδος περίρρυτον, ἐν τ' ἀρούραις
κάρπιμον σπέρμ' ἀγρονόμων ἔβοσκειν 15
ἔθνεα θήρων.

ἦν δὲ καλὰ πάντ' ἐσορῆν· τό δ' ἄκρον
οὐκέτ' ἦν ἔργων στεφάνωμ'· ἐπεὶ φρὴν
οὔτις, οὐ ψυχὰ τι σοφώτερον πνέ-
οισα κατέστα, 20

ἄτε κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος,
 ἀμφέποι γᾶς σκᾶπτα· Θεὸς δὲ γένναν
 ἀνέρων ἔκτισσε, τυραννίκῳ χλι-
 δάματι λαμπρὰν,

δαιμόνων εἴκασμα· φρέσιν τ' ἀνήφθη 25
 ναμάτων φῶς αἰθερίων ἀπορῥῶξ,
 ὄφρα γιγνώσκοι τ' ἀρετὰν, νόον τ' ἐς
 ὠρανὸν αἶροι.

τεῦ χάριν, Θεῷ τέκος, ἡρίνα χθὼν
 αὔξεται βλαστήμασιν, οὐδὲ μάλων 30
 εὐβότων φθίνει γένος· ἐν πέδῳ τ' ἐ-
 λεύθερα βαίνων

αἰθέρος μέλαθρον ἐς αἰπὺ λεύσσεις·
 καὶ σὲ τὸν κραίνοντα σέβειν διδάσκεις
 οὐρίθρεπτα θήρια· τίς κεν ἡΰχει 35
 θούριον ἵππον

ὀχμάσειν βρέμοντα; σὺ δ' οὐχὶ βροντὰν
 αὐχένος, δεινὰν περ ἐοῖσαν, οὐδὲ
 πύρπνοον φύσαμα δέδοικας· ἄνι-
 ον δὲ τινάσσων 40

ὀρνύεις νιν Ἄρεος ἐν κλόνοισι,
 καὶ δίφρων ἀελλοπόδων ἀμίλλαις
 Ἄλφεδὸν παρ' εὐρὺ ρέοντ'· αἰεὶ τ' ἄ-
 πειρα θαλάσσης

νῶθ' ὑπ' αὐρᾶν κραιπνοφόρων διάσσεις· 45
 καὶ μύχον ποτ' ἐσχατόεντ' ἐρευνᾶς
 ταυρόκρανον Ὠκεανὸν, λινοπτέ-
 ροισι κελεύθοις.

τὴν Πατὴρ κρυπτὰν σοφίας δίδωσιν
οἶμον εὐρεῖν· πολλάκι γὰρ μεταλλάξ
ἀστέρων κυκλώματα, πολλάκις θεί-
αισιν ἀοιδαῖς

50

ἐμμανὴς εἰς ὠρανὸν ὧκ' ἰάλλεις
ὄμμα φαιδρόν· ἀμφιλαφῇ δὲ μῆτιν
ᾧπασεν βουλάν τε Δίκην πάρεδρον
ἐν πραπίδεςσιν,

55

ἄτ' ἀναξι σύντροφος εὖ κυβερνᾷ
χεῖρα τὰν σκαπτοῦχον· ἐρεῖν δὲ πῶς χρή,
πῶς πόθ', οἷαν ἀμβροσίῳ ἔδωκε
ματέρα μύθων

60

γλῶσσαν; ἃ χάρις φιλόφρων ὀπαδεῖ,
κάπὶ χεῖλεος μειλιχόεσσα Πειθῶ,
ἃ βροτῶν θέλγει φρένας, ἱερῶν κλα-
ῖσιν ἐρώτων.

αἱ δὲ μοὶ θέμις σὲ καλεῖν ἀρωγόν,
Μοῖσα, πρεσβίστα Σοφίας ἀδέλφα,
ἄλλον αἶνον, ἄλλον ὑπέρτερον πει-
ράσομεθ' ὑμνεῖν·

65

οὐ γὰρ αἰῶν' ἀμέτερον καλύψει
κῶμα λάθας νήγρετον· ἐν τε κάποις
ὄλλυται φύτων γάνος, εὖτε δ' ὥρᾱν
κύκλος ἐγείρει

70

v. 51. "The Poet's eye," &c.

v. 57. "By me kings rule and princes decree justice." *Prov.* viii. 15.

v. 64. *Pind. Pyth.* ix.

v. 66. Cf. *Par. Amiss.* lib. vii. "Urania—Wisdom thy sister."

ἦρ ἔραννόν, ὕστερον αὖτε θάλλει—
 ἦ, Βρετάννων ἔρκος, ὅλως τέθνακας;
 οὐ μὰ πῦρ ἀκήρατον, ἀνέρων ἔν- 75
 τοσθεν ἀνάσσει·

ἄμμες—οὐ σὲ κλαύσομες· αἱ δὲ λεπτὸν
 ὀππάτεσσι δάκρυον ἐγκατίσδοι,
 οὐκ ἄχος τόδ', ἀλλὰ πόθος, γλυκεῖα 80
 μναμοσύνα τεῦ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

ἈΦΘΙΤΑΝ γὰρ Πυραμιδῶν, τὸ σεμνὸν
 ὥς ὄναρ βέβακας, ἅπαξ βέβακας·
 προπρὸ δ' ὀφθαλμῶν ἔτι, καὶ φρανός μεν,
 ἀγλαῖαν σᾶν

αὖθις ἀντέλλει τρομερά τις ἀκτὺς, 5
 τέρπομαί τε δακρυόεν μεριμνῶν
 σὰς τύχας, Πρεσβίστα, κροτῶ τε φόρμιγγ'
 αἴλινον ὕμνων.

ὥς σε γὰρ λαλῶ, φθιμένων ἀνάκτων
 φαίνεται σκιάσματα, καὶ πάρεστιν 10
 ὁ χρόνος πᾶς μυριετής· Θεῶ δ' ἰν-
 δάλλεται ἔργα.

v. 74. Βρετάννων ἔρκος. Illustrissimus Fredericus, Dux Eboracensis.

v. 76. μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνάσσων. Æsch. Agam. 75.

ἦνί! λυγρὰν ἐκ νεφέων χάλαζαν
καὶ βαρὺν πέμπει σκότον, ἐγγελάξαις
ἄστραπῶντος ἐξ ὀρανῶ τυράννων 15
ἀφραδίαισιν.

ἦνί! τᾶς ἀμαιμακέτω θαλάσσης
ἔρραγεν τέραμνα, Θεῶ τε φύλοις
στρῶσε χεῖρ ἱππηλασίαν σάλων μεσ-
σαγὺς ἐρεμνῶν· 20

λάμπεται θ' ὑπώπια νύκτα πᾶσαν
ἥύτε στάλα φλογός! ἐν δὲ φῦζαν
δαίσις ἴησι, κακὰν τ' οἷζύν·
ἀλλ' ὁ διώκων

ἐμφόβοις σάλπιγξι καὶ ἵπποχάρμαις 25
ἀνδράσιν ταρασσεται· οὐασὶν μοι
ποντιᾶν πάφλασμα ῥοὰν ὄρωρε
ὀλλυμένων τε

κύμασιν παλιρροθίοις ἰυγά·
ἄρμάτων ἐρείπια, καὶ χαλίνων, 30
κειμένας τ' ἄχνα κόρυθας, καὶ εὐρὺν
λοιγὸν ὄρημι!

ἄλλοτ' αὖ ταχύπτερον ἀμπὶ θυμὸν
Ἑλλάδος νεανίδος ἱλαδὸν μοι
ἵσταται φαντάσματα· καὶ γὰρ ὧδε 35
Πιερίδων τις

χειραγώγησ' ἱμερόενθ' Ὀμηρον·
καὶ τεοῖς κατεῖδ' ἐρατοῖσι κάποις
ἀνθεμοῦντος Ἥλυσίῳ ῥοδῶνας,
καὶ μέγαν ὄλβον. 40

ἀλλά μοι μὰν κῆρ φθινύθει, καὶ ὄμμα
δακρύσιν βαρύνεται εἰσορῶντι
οἷά σ' ἔβλαψεν χρόνος, οἷα νεῖκος,
οἷα τυραννὶς,

μᾶτερ ἄμμων, Ἀερία· τὸ γὰρ, τὸ
εὐλύρων οἴμῳς ἐφράδασσας ὕμνων
πρᾶτον, ἄγνᾶς τ' εὐνομίας, τὸ πρᾶτον
ἄστε' ἔδειμας 45

αἰθαλοῦντα μαρμαρόεντι φέγγει
πνεῦσέ θ' ἄβρῳς ὠκεανῖτις αὖρα
κίόνων δι' ἡλιβάτων—γέλαξε
χρυσέος αἰθήρ. 50

οὐ γὰρ ἦς οὕτως, ὅθ' ὁ λευκόπεπλος
παγκρατῆς Σέσωστρις ἀναξ ἀνάκτων
Μέμφιος σείσει θρόνον, ἔκ τε Θαβὰν
στράψε παλαιάν. 55

ὦ πόποι! τί τερπνοτάταισιν αὐγαῖς
ἄλιος γέγαθεν ὅπα σιδαρᾶς
καρδίαν νύξ Δωλοσυνᾶς ἀτέρμων
ἱφι πιάζει; 60

οὔτις ἂν λεύσσοι τι μακάρτερόν τευ·
ὀλβία χθὼν, ἀννεφελᾶν ὑπ' αἰγλᾶν
εἰσαεὶ τέθηλας, ἄνομβρον ἀνθεῖ
ἄμβροτον εἶαρ·

v. 45. Ἀερίας ἀπὸ γᾶς

Εἷτις ἐστὶ κηδεμών. Æschyli *Supplices*.

ἀδὺ σῶν ἄρωμα ῥόδων ἄησιν· 65

ἀδὺ βασσάων ἀνὰ μυρσινῶνας

ὄρνυται φθόγγος λιγύς ὕδατων σῶν
ἀργυροφεγγῶν·

ἀδύ τ' ἐν νάπαισιν ἐῷα θρυλλεῖ

φθέγματ' ὀρνίθων, δυσέρως τ' ἀηδῶν 70

τὰν σελαναίαν ὑπὸ νύκτα γᾶρυν

ἐξανίησι

χρυσέαν· χῶ λῶτος, ἐραννὸν ἄνθος,

ναμάτων ὑπερθε κάρα φαεννὸν

ἀνσχέθει σῶν κυανέων, κομάων 75

πουλὺ γέλασμα

ἀμπετῶν ἀκτῖσι μεσαμβριναῖσιν

ῶρανῶ· Νεῖλός τε δοτὴρ ἐάων

πιόνων γυᾶν ἐπινίσσεται· ρεῖ δ'

ἄμπεδον οἶνος, 80

ρεῖ τ' ἔλαιον, ρεῖ γάλα· τρυγόνων τε

ποικιλοπτέρων ἐρόεις πανᾶμαρ

ἀσυχοῖς δαφνᾶν ὄαρος κλάδοισι

κωτίλα φωνεῖ.

φεῦ μάταν βλάστει ῥόδα, κὰν βαθείαις 85

εὐστομεῖ γλυκὺς ξυλόχοισιν ὄρνις·

τίς τανῦν Ἐλευθερίας ἰδήσει

ἡρινὸν ἄνθος;

τίς πάλιν γλῶσσαν Σοφίας ἀκούσει;

κρύπτεται μὲν ἄλιος, ὄρνυταί τε, 90

οὐχὶ δ', ὥς πρὰν, Μέμνονος ἀμπὶ χορδαῖς

αἰθερίον φῶς

αὖθι κινάσει μέλος. ἀλλ' ἐτός μοι
τάκεται φράν· οὔ ποτ' ὅλοι' ἄν, ἔσται
ὠρανουχαὶ Πυραμίδες γαλανὰν
ἄερος αὖραν

95

ἀτρέμας σχίσδοντι· τεὸς μὲν αἰῶν
ἰσοδαίμων σφῶν ἔσεται τελευτᾶ,
καὶ τεᾶ σφός· ὀλλυμένων γὰρ, ἅ χθὼν
ἐξαπολεῖται!

[1829.

ΝΗΣΩΝ, ΑΙΓΑΙΗ ΟΣΑΙ ΕΙΝ ΑΛΙ ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙ.

ΤΙΣ με, τίς κούφαις πτερύγεσσιν ὕμνων
τᾶλ' ἐπ' ἀκτὰν Λεσβίδ' ἀναρπάσει; τίς
χρυσέαν φόρμιγγ' ἀπὸ πασσάλω, σὸν
Αἰολὶ Σαπφοῖ

θαῦμα δὴν ἄφθογον ἔρημον ἀρεῖ;
φεῦ, πόθεν τεαὶ χάριτες, πόθεν μοι
φίλτρα καὶ πνεῦμ' ἱμέροεν ποθέρποι;
οἷ' ἐλέλυσδες

5

πράν ποκ' ἀμβρότοισι χέρεσσι χορδάν·
οἷα δηξίθυμον ἄχος τρέφοισα
πένθιμον θρῆνον μελιγαρύων ἔ-
λειβες ἐρώτων.

10

τεῦ κλύων φίλαυλος ἔπαλλε δελφίν,
θαύμασαν δρυμοί θ' ἄλαιοί τε πρῶνες,
ἅ δὲ θρηνάτειρα πανάμερος σί-
γασεν ἀηδὼν

15

πενθέων οἴκτῳ σέθεν· ἐν δὲ κήλοισ
θέλγεθ' ὑμνατῆρ ὁ σιδαροχάρμας,
βαρβίτω τ' ἔπεςχεν ἀρηΐῳ θε-

όσσυτον ὀρμάν.

20

ἦν τάδ', ἦν· Ἐλευθερίας ὀπαδὸς
ῶχετ' Αἰγαία χελύς· οὐκέθ' Ἑλλὰς
ἦσιν ἱππεύοισα δι' ὑδάτων νά-

σοισιν ἀνάσσει.

ἄλλ' ὅμως ἦρ ἄμβροτον, ἄλιός τε
μειδιᾷ τηνεὶ καθαρώτερόν τι,
ἄδ' ἄν αὐρῶν ψιθύρισμα, χρυσῶν
ἄδ' ἄν πνέοντι

25

ἀνθέμων ποικίλμαθ', ἀλιρρύτων τε
πορφυρᾶς χέον βοτρυᾶς κατ' ὄχθων
ἀμπέλου στίλβει γάνος· ἄν δὲ μύρτων
εὖσκιον ἄλσος

30

παρθένων χοροστασίαι πρέποντι,
πάλλεται ἔν κόμησι ῥόδον ποτ' αὖρας,
πάλλεται τόξευμα μελαμφαῶν ἀσ-

35

τράπτον ἀπ' ὄσσω.

v. 17.

—— κῆλα δὲ καὶ
δαιμόνων θέλγει φρένας.

Pind. *Pyth.* i. 21.

v. 18. Et te sonantem plenius aureo,

Alcæe, plectro dura navis,

Dura fugæ mala, dura belli.

Horat.

Κυμάτων γένεθλα, τί πρᾶτον ὑμῶν
ἄσομαι, τί δ' ὕστατ' ; ἄπειρα δ' ἔστε,
στέμμασιν δαιδάλλετ' ἀναρίθμοις κρυσ-
τάλλινον οἶδμα.

40

ἄφθίτων τεχνᾶν Πάτερ, ἧ λέλοιπας
γᾶν τεᾶν, Ἄφαιστε ; πελώριον σῶν
ἀκμόνων σιγᾶ μένος· οὐκέτ' ἐκ γᾶς
πῦρ ἀδάμαστον

ἀσπέτοις ἐρευγόμενον θυέλλαις
κάππεδον κυλίνδεται.—Ἥριπές τυ,
γηγενὲς πύλωμα Ῥόδου ; θεῶ γὰρ
εἵκελον ἔστας

45

ὑψίπουν βῆμ', ὑψικάρανον εἶδος,
κυμάτων ταλέσκοπον, αἶ δ' ἔνερθεν
ἀμβλέποισαι νᾶες ὑπερφυᾶ τεχ-
νάματ' ἐθαμβεῦν.

50

Τηϊῶν τίς μοι μελέων προφατὰν
κιρνάτω κρατῆρα Σάμου· κατ' οὔρον
Μοῖσ' ἱεὶ πλασίστιον· ἠνίδ' ὥς ἔ-
λαμψε δι' αἶθραν

55

μαρμαροῦν Πάρου σέλας—ὦ φαεννῶν
Κυκλάδων ἀνασσα, μάκαιρα Δῆλος,
χαῖρε, χαῖρ'· αἰέν σ' ἐφίλασε Φοῖβος,
Ἄρτεμις αἰέν,

60

v. 53. ἐγκιρνάτω τίς μιν γλυκὺν
κώμου προφάταν.

Pind. *Nem.* ix. 119.

Fill high the bowl of Samian wine !
It made Anacreon's song divine. Byron.

σαῖς γὰρ εἰν ὄχθησι τάλαινα Λατῶ
 δυστόκων ἄμπνευσε πόνων· πέριξ μιν
 χεῦσε δάφνα φύλλα, κατηρεφής θ' ὕ-
 περθε τερείνας

ὠλένας φοῖνιξ βάλε· φῶς δ' ἔραννόν 65
 ὥς ἔβλεψ', ὥς ἄμβροσίοις προσώποις
 τέκνα προσγέλασεν, ἀμαχάνω τ' ὁ-
 ρέγματι χειρῶν

θέλγε ματρῶον κέαρ—Ἄ τίς ἀχῶ
 τυμπάνων ποτῆξε μ' ; ἰδοῦ πέδονδε 70
 Ναξίῳ κατ' ὄρεος εὐμαρεῖ σκιρ-
 τήματι πίπτει

κισσοχαῖτ' ἄναξ Βρόμιος, καὶ εὐοῖ
 Μαινάδες τὸν Εὐΐον ἀμβοῶσιν,
 εὐίοις βοάμασιν ἀντιπλήξ βακ- 75
 χεύεται ἀκτά.

ρίπτε νῦν κώμου νόμον, Ὀρφέως δὲ
 ἔνθεον στάθεσσιν ἔγειρε φωνάν·
 ἔκλυον Θρακῶν ἱερᾶν παρ' ἀκτᾶν
 ἔκλυον ὀμφάν 80

v. 61. Cf. Callimachi Hymn. in Del. et Eurip. Hecub. 457.

v. 72. ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
 ἐκ θιάσων δρομαίων
 πέσῃ πεδόσε.

Eurip. Bac. 135.

v. 79. Alluditor ad mysteria in insulis Samothracia et Imbro celebrata, ubi dii Cabiri.

σεμνὰ σέμν' αὐδῶσαν—Ἐκας βεβαλοῖ,
 δεῦρ', ὅς εὐδαίμων, πραπίδεςσιν ἀγναῖς
 δρέψαι ἀρρήτων τελετᾶν ἄωτον
 ὀλβοδοτειρῶν.—

Ἄ μάται' ὀνειράτ'· ἀτὰρ τίς ἀνὴρ 85
 ταλόθεν νάσου κατ' ἐρημίαν ; ἦ
 τρίσμακαρ κῆνός γε, τρισολβία τὸ
 νᾶσε πέφυκας.

ἡνίδ' ὀππάτεσσι τί φάσμι' ὄρωνεν ;
 ἡνὶ χρυσαῖς λαμπάσιν ἐμπρέπει Τίς 90
 χαλκόπους, πυρωπὸς, ὑπέρταται μοι-
 ρᾶς τε καὶ Ἄϊδου

ἐν χεροῖν κλαίδες· ὄρημ' ὄρημι
 παμφαῆς Πατρὸς σέβας, Ἰρίσιν τε
 τὸν Θρόνον στίλβοντα· κλύω κλύω σάλ- 95
 πιγγος αὐτὰν

ἄσχετον—τρέμ' ὦρανὸς, ἔτρεμ' αἰθὴρ
 καὶ θάλασσα συντεταραγμένα, γᾶ δ'
 ἐρράγη βροντῇσι διαμπερές—φεῦ
 δεῖν' ἐσιδέσθαι 100

δεῖν' ἀκούειν ταῦτα· προχαιρέτω. Πᾶν
 ἔσσεται γὰρ, ἔσσεται, εὔτε θνατοῖς
 λάμψεται τὸ κύριον ὑψόθεν τε-
 λέσφορον ἄμαρ.

v. 82. εὐδαίμων pro μεμνημένος. Vid. Eurip. Bac. 73.

ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων.

v. 85. Vid. Apocal. i. 9—18.

v. 93. Ib. iv. 2, 3.

v. 96. Ib. xi. 15, 19.

ILISSI LAUS.

Πα ποκ' ὠκέες ζαθέας οἶστοι
φροντίδος τεθρόν' ἀνάρπασάν με ;
πᾶ δίκαν κύκνω δι' ἔρημον αἶθρας
νήχομαι οἶμον,

πιστὸς εὐκήλοισι πτερύγων ἀμίλλαις; 5
Ἑλλάδ', ἧ δ' ὄψτανον ἄνολβον Ἑλλάδ',
ὕψοθεν ποδῶν ὑπένερθ' ὄρημι,
κῆκ ῥαδινῶν μευ

ὅππᾶτων στάσδει γάνος, οὐκ ἄναυδον,
δακρύων, ἧκ' εἰβόμενον, πόθος τε
τᾶς πάροιθ' εὐδαιμονίας φίλον με
θυμὸν ἔδηξεν.

Φεῦ βίω κυλινδομέναις ἐν ὥραις
 ἄλλοκ' ἄλλ' ἀνάριθμος ἄμμιν αἰὼν
 τὰν πρὶν ἐξάλλαξε φύσιν—τὸ δ' οὔπω, 15
 Ἀθανάτα χθὼν,

δαιδαλᾶν ἄτερ χαρίτων λέλειψαι,
κῆτι κόλποις ἄδυμος ἐννυχέων
ἰσδάνει κούφως Ζέφυρος τεοῖσι,
καὶ ψιθυρίσδει

20

πένθιμόν τί πως ψιθύρισμ' ἐν ἄκροις
ὥρεσιν λυγρὰ πίτυς, ἀλίῳ τε
χρυσοφεγγοῦς λαμπετόωσιν ἀκτί-
νεσσιν ἔτ' ὄχθαι

ναμάτων εὐδείελαι, ὥς βρυόντων 25
 πιδάκων σκιρτήμασι γαυριῶνται,
 μυρίοις φθόγγοισιν ἄβρῶς καχλάσδοντ'
 ἀκαμάτοισιν.

Εἶπατ', εἶπατ', ὕμνιν ἐπεὶ γέρας τόδ' 30
 ἐντὶ, παῖδες Ὀκεανοῖο, Νύμφαι,
 τῶν καλῶν τῶν ἀενάων τί τ' ἔξοχ'
 ὕμνιν ἀκούει

ὑδάτων πλεῖστον πεφιλαμένον; τί τ'
 ἔξοχ' (οὐ γὰρ πάντα γ' ἔφυν οἷός τε)
 χρῆν ἐμᾶν δαιδαλλέμεν ἀμβρότοις πτυ- 35
 χαῖσιν ἀοιδᾶν;

Ἄλλος ὦν Πίσαν τε, πολύξενόν τε
 Ἄλφεῳ λέξει πόρον, ἵππικόν τε
 δωδεκάγναμπτον τέμενος, ταχεῖάν τ'
 ἰσχύος ἀκμάν· 40

ἄλλος Εὐρώταν· Ἀχελῶον ἄλλος,
 Ἴναχόν τ' ὕμνοις ἐνέπεν θελάσει·
 ἄλλος, αὐχὴμ' Ἀρκαδίας παλαιὸν,
 λειριόεντα

χρυσέαις Λάδων' ἀμάθοις κλείξει· 45
 ἐνθάδ', ἔστ' ὅκ', αἰγιβότας χορειᾶν
 Πὰν νέως ἀμπαυόμενος λοετρὰ
 ψύχρ' ἐφίλασεν.—

v. 39. Pind. *Pyth.* v. 44.

v. 44. *Sandy Ladon's lillied banks.*

Milton, Arcades.

Εἶεν· ἀλλ' ἔγωνγα πέποιθα μή τιν'
 ἄλλον ἀξιώτερον ὄντ' ἀέξεν, 50
 ὀλβίαν ὅσσοι ποταμοὶ ῥέοντ' ἀν'
 Ἑλλάδος αἶαν,

ἢ τὸ νᾶμ' ἐπώνυμον ἀμπ' Ἀθάνας
 ἱερὰς σπείραισιν ὃ ποικίλαισιν,
 οἷος ἐν θάμνοισι δράκων μεσαμβρι- 55
 νοῖς, ἐλέλικτο·

Χαῖρε, χαῖρ', Ἴλισσε, τεόν με θυμὸς
 αἶνον ὀτρύνει φάμεν—ἅ τε Μοῖσα,
 ναὸν ἅ τεαῖσιν ἔχοισ' ἐπ' ὄχθαις,
 μναμοσύνας μοι 60

ἀμπετάσδει μειδιόωσ' ἔσοπτρον,
 κῶππάτεσσι, τερπνοτέραν φαεννᾶς
 ἀμέρας, νύκτ' ἀμπιβαλοῖσα, σεμνῶν
 φάσματ' ὀνείρων

ποικιλοστόλων παράγει· σαφῶς τυ, 65
 Γαῖ', ἔδοξα, Κέκροπι, προσβλέπεσθαι,
 καί τί θερμὸν οὔασιν ἐν μέσοις βομβ-
 εῦντι μέλισσαι,

v. 53. *Labitur anfractu riparum incurvus . . . Ilissus.*

Statius, *Theb.* iv. 52.

v. 59. Cf. Pausan. i. 19.

v. 61. While thus *Remembrance* borrows Banquo's *glass*.

Byron.

v. 63. *O night, more pleasing than the brightest day,*

When Fancy gives what absence takes away.

Pope.

ἡρινὼς αἰ λείμακας ἀμπ' Ὑμήττω
 ἀνθεμεῦντος βοσκόμεναι δρέποντι, 70
 ἔνθεν Ἰλίσσω σπιλάδων ὕπαι κρυστ-
 ἄλλινον ὕδωρ

τάκεται κατειβόμενον, καμόντων
 ἀδὺ κλαΐστρον γλεφάρων· τέως τ' ὁ
 γαγενῆς τέττιξ (τὸ μάταν πατρῶον 75
 εὖχος Ἀθανᾶν).

μυρσινοῖς ἐφесδόμενος κλάδοισι,
 κωτίλαν κρέκει λιγυαχέ' ὀμφάν,
 ὕδατός τ' ἀμειβόμενος λάλοις κρου-
 νοῖσιν ἐρίσδει. 80

Τίς δέ, τίς κρημνοῖς κέεται παρ' ὕγροῖς
 τοὺς πόδας γυμνός, περὶ δ' ἀμπέχει νιν
 ἀγκάλαις τήνα πλάτανος. Θεόν τιν'
 ὥς ἐσορῶν, ὥς,

Σώκρατές, σ' ἀγάσδομαι.—αἶκε Μοῖσα 85
 κυρίαν ἔνειμέ τις ἱλαός μοι
 γλῶσσαν!—οὐ μικκὸν τὰ κλεεννὰ λάψετ'
 ἔργματ' αἰοιδόν.

v. 82. Cf. Plat. *Phædr.* sect. 5, et seqq.

ΣΩΚΡ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσον ἴωμεν.

ΦΑΙΔΡ. εἰς καιρὸν ἀνυπόδητος ὦν ἔτυχον· σὺ μὲν γὰρ
 δὴ αἰεί. κ. τ. έ.

v. 87. Pind. *Ol.* i. 129.

ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

ἄλλον ὦν Σοφὸν παρίημι,—σιγῇ
 τῷ Λυκείῳ μῶνον ἔρημον ἄλσος, 90
 ἃ πάλαι σιγῇ—στονόεσσαν εἰ μὴ
 Ἀχόος αὐδὰν

ἐκκαλεῖ νωθρὸς ποταμὸς, πεσοισᾶν
 ὄκκα μιν σταλᾶν κορυφαὶ βραδύνοντ',
 ἱερῶν τ' ἐρείπια κειμέν' οἷς ἐν 95
 ῥεύμασιν αὐτῶς.—

στελλέμεν δέ μ' ἴστια χρῇ—τὰ πόρσω
 πάντ' ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ὕμνω
 γαρύεν—τί δ'; αἶνον ἐπεὶ φέρει τὰ
 πολλὰ Σιωπά. 100

v. 89. *Aristotelem*, scholam in *Lyceo* prope ab *Ilisso* habentem.

v. 91. Fields that cool *Ilissus* laves . . .
 How do your tuneful Echoes languish,
 Mute but to the voice of *Anguish*!
 Gray, *Progr. of Poesy*, ii. 3.

v. 98. Cf. *Pind. Isthm.* i. 85—90.

Πάντα δ' ἐξειπεῖν ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος.
 ἢ μὰν πολλὰκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

GRANTA
ILLUSTRISSIMO REGI GULIELMO QUARTO
GRATULATUR,
QUOD IN SOLIUM BRITANNIÆ SUCCESSERIT.

ΝΥΝ ἄρ' εὐφαιμεῖν πρέπον· αἰσίῳ νῦν
οὔρος ὧδ' ἴτω πιτύλῳ· θελοντῆς
ἄγγελος Μοισᾶν καὶ ἐτήτυμος πάρ-
ειμι προφάτης.

Σάμερον μὰν γάρ σ' ἐκέλευσεν ἄγνὰ
Πιερίς, Γράντα, στόματ' ἐξεγείρεν
τῶν φίλων τὰ φίλτατ' ὅς' ἐντὶ παίδων·
σάμερον ἔχρην

5

κῆμὲ γλῶσσαν τάνδε νεακόνητον
θηγάναισι προσπελάσαντα, φωνᾶς
ὄξε' ὕμνω τ' ἐξερύεν μελιφθόγ-
γοιο βέλεμνα.

10

Ὀλβία, σὲ δὴ μακαρίσδομες, σὺν
ὀλβίοις γαθεῦσα πρέποισά τ' υἱοῖς
Γᾶ Βρετάννων· λαμπρὸν ἐγών σ' ἔπαινον
φθέγξομαι· οὐ γὰρ

15

ψευδέων οὐ πά τις ἔχει μ' ἐλέγχεν—
ἐσλά τοι μῶμος λάχε· κοῦ δύναιτ' ἂν
τὰν χολὰν κακαγορίας Ἄναξ βί-
ηφιν ἐπίσχεν—

20

v. 2. πίτυλος.—συστροφὴ τῆς χειρὸς ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. Hesych.

v. 19. — “What king so strong

“Can tie the gall up in the slanderous tongue.”

Shaksp. *Measure for Measure*.

νῦν δ' ἀλαθείας βάσανον λόγοισι
 προστιθεῖς, οὐ φαμι Βρεταννίας γᾶν
 φερτέραν τιν' Ἀέλιόν ποκ' ἀκτί-
 νεσσιν ἰαίνειν

(τῶν γε μὰν νῦν) ἀμφότερ', ἢ πολίτας 25
 οἷσι τίκτεν πιστοτέρους ἀναξιν,
 ἢ ῥα μᾶλλον συμφρονέοντα οἷς Ἄν-
 ακτα πολίταις.

τῷ λόγῳ μάρτυρ δ' ὁ ΤΡΙΤΟΣ τὸ σεμνὸν
 τῶρατὸν κλύων ὄνυμ' ἄρτι—καὶ Τὸ 30
 τῷ θρόνῳ, ΤΕΤΑΡΤΕ, μέρους ἐλάσσο-
 νός γε πατρώω,

οὐκ ἐλάσσοнос δὲ πόθῳ πὰρ ἀμῶν
 φεῦ! τυχῶν—τεοὶ ᾗτι μένοντ' ἔρωτες
 καρδιᾶν σφραγίδι γεγραμμένοι· τὸ δ'
 αἴλινον ἤδη, 35

αἴλινον, γόους τε, κενούς τ' ὀδυρμούς
 ἅ νέα κοίμασε χαρά. φιλεῦντι δ'
 αἱ πικραὶ βροτῶν ὀδύναί, δαμασθεῖ-
 σαι ποτὶ τερπνῶν 40

κρεσσόνων, ἀμναμοσύναν γλυκεῖαν
 εὐρέμεν.—τὼς ἄμμι τέθνακε πένθος,
 κοῦ νέφος δαρὸν σκιάσαι Βρεταννίδ'
 αἶαν ἔμελλε.

τοῖον ἄν σφι σταῖσε κάρα, τοίαν τε 45
 σπέρματος ῥίζην ἔχον, ὃ φθίνοντος
 οὐ καταισχύνειν ἀρετὰς κασιγνή-
 τοιο ἔοικε.

τῶνεκ' εὖτ' ἄλλοισιν Ἄναξιν ἔθνῶν 50
 ἔσμός ὑβριστῆς στάσιος κυδοιμὸν
 τλάσεν ἔμφυλον θέμεν, εὖτ' ἔδους πάτρ-
 ας τε Τύραννοι

ἄτεροι ἔκπίπτοντι, τεὰν, Κράτιστε,
 Ἀλβιὼν σέβει κεφαλάν. τεὰν τε 55
 φιλτάταν κλεινάν τε δάμαρτ' ἑοῖο
 Ἄνδρὸς ἄγαλμα.

Ἀγγλίας Ἕρκος δῖθρονον, βέβαιον
 ναυτίλων ἔρεισμα, δι' ἀλμυρωδῶν
 ἀγρίας βενθῶν ἀλὸς ἱερὸν τα- 60
 λέσκοπον ἄστρον,

χαίρετ' ἐν χαίρουσιν· ἐπεὶ δι' Ὑμῶν
 μυρίοι δρέποντι καλῶν ὄνειαρ,
 χάρμα δ' ἄλλοισιν τιθέμεν μέγιστον
 Κοιρανέοντι

χάρμα—καὶ γὰρ οὐ Βασιλῆα χαίταις 65
 ἔμπρεπον χρυσοῦν στεφάνωμα δηλοῖ,
 οὐ τὸ χειρὶ σκᾶπτον ἀμαχάνῳ τις
 ἀμφεπει, οὐδὲ

v. 49. Alluditur ad intestinas terræ continentis tunc temporis commotiones.

v. 60. “The *Star of Brunswick* smiles serene,
 And gilds the horrors of the deep.”

Gray.

πορφυροῦν στολμῶν σέλας—Ἀτρεκῆς μὰν
 Ἀτρεκῆς κῆνος βασιλεὺς, ὃς ἀρχὰν 70
 γνησίᾳ νωμῶν φρανὶ, δαμόταισιν
 ὄλβον ἀέξει.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΕ, σαῖς δὲ Θεὸς μερίμναις
 ἀσφαλῆς μήδοιτό τ' ἐπίτροπος, Τίν τ'
 ἰλάως παριστάμενος δίκαιος 75
 σύμμαχος εἶη.

Τρὶς μάκαρ καὶ τετράκις, ὃς Θεὸν περ,
 κίον' ἀστραβῇ τ' ἄμαχόν τε, χαλκοῦν
 πύργον, ἄρρηκτον σάκος, ἐν σάλῳ τ' ἀ-
 τειρέα πέτραν 80

εὐσεβεῖ. Θεὸν Τὸ δ', Ἄναξ, συνεργὸν
 παρλαβὼν, Δίκαν τε Θέμιν τ' ἄριστον
 Δαιμόνων γέρας ταμίευε, σὺν ταῖς δ'
 Ἀσυχίαν τὰν

αὐτάδελφον Εὐνομίας ὀπαδὸν, 85
 εὐζυγον συνωρίδ', ἔχοις ἐτοίμους
 ἀγλαῶ θρόνῳ παρέδρους. ἐπεὶ τοι-
 ἄδε τυράννους

εὐθρόνους ἔσωσεν ὁμιλία, καὶ
 εὐθρόνους σώσει—Τεὸν ᾧδ' αἰοιδαῖς 90
 οὔνυμ' ἄψαντες, Τεὸν ᾧδε καρδί-
 αῖσι Βρέταννοι,

v. 83. Cf. Psalm lxxii.

“ Give the King thy judgments, O God.” *et seq.*

Cf. etiam Psalm xxxi. 3, 4.

v. 85. αὐτάδελφον. Cf. Orph. *Hymn.* 42.

μακρὸν αἰτήσουσι πανόλβιον τε
 Τὴν βίον, κῆχθρῶν ἀδόλως, ἀπάντων
 ἄμμορον κακῶν, καλὰ δ' αὖ καλοῖσιν 95
 ἐσπόμεν'. Ἄμμες
 τᾶς Μαθήσεως τέκνα, τᾶς παλαιᾶς
 ἔκγονοι Γράντας, τριφίλατα Καμῶ
 τῷ πατρὸς καπεύματα, Τὴν τὰδ' οὐκ ὦ-
 νητέα Μοισᾶν 100
 εἶρομες στέφη ζαθεᾶν· τὰδ' ὦν Τὺ
 (σμικρὰ μὰν, ἀλλ' οἷ' ἔχομες) δέκευ Τὺ
 πρευμενῶς. χάρις μεγάλα θάμ' ἐν μικ-
 κοῖσί περ ἐντίν.

Quid dedicatum poscit Apollinem
 Vates? Hor. Od.

ΚΛΥΘΙ μου, κλυθ'· εἴτε σ', Ἀναξιφόρμιγξ,
 εἴτε σ', Ἀγῆτορ μελέων, καλοῖμι·
 Ὀρθόμαντι, Λατογενὰς, Θεῶν ὑπ-
 ἔρτατ', Ἀγυιεῦ·
 κλυθι—σὸν γὰρ οὔνυμ' ὁ σὸς προφάτης, 5
 πολλάκ' ὥς τις μάτερα νάπιος παῖς
 νάπια φρονῶν, καλέει· Τὺ γάρ μοι,
 οἷ' ἀτίταλλεν

v. 99. καπεύματα.—Aristoph. *Aves*, 1100.

“χάριτων κηπεύματα,” “*res à gratiis cultas.*”

v. 6. Musam “*matrem suam*” appellat Pindarus, *Nem.* iii. *ibidemque* de “*lacte carminis*” loquitur.

ἄν γονὰν μάτηρ, γλυκερᾶς ἀοιδῆς
 χεῖλεσιν γλάγος πέλασας, Τὺ Μοισᾶν 10
 νέκταρ εὐφώνων, μέλιτός τ' ἔερσαν
 ἄμβροσίοιο.

κλῦθι, σὸς γάρ εἰμι· σὸς ὦν τὸ λοιπὸν,
 ὅσπον ἦ, βίω τελέοιμι· καί σε
 αἰὲν εἴη μοι θέμις ἴλαον λιτ- 15
 αῖσι σεβίζειν.

τᾶλε, τᾶλ' εὐπτερος ὠκὺς ὄρνις,
 αἰετὸς, χνόας πτερύγων διώκει,
 ναυστολῶν πλάκ' ὑψιβαθεῖαν αἰθέρ-
 ος διὰ κόλπῳ 20

ὀππάτων πόρρωθεν—ὁμοῖα Κῆνος
 Μάντις, οὐκ Θήβας, ὃ περίσσ' ἀπάντων
 μαντέων ἄναξ, κατ' ἀπείρατον δῶ
 ἔπτατ' Ὀλύμπῳ

Πίνδαρος, θαητὸς ὅπως μετ' ἄλλων 25
 ἀστέρων Ἀωσφόρος, εὖτ' ἐγείρει
 μυρίαν ὁμάγυριν ἄγετὰς ἐν
 νυκτὸς ἀμολγῶ.

Τῷδε τίς δὴ, τίς, φρανὸς ἧς ἀμαρτῶν,
 τλάσσετ' ἀντερισδέμεν;—οὐκ ἔγωνγα, 30
 οὐτόσον μέμηνα—Τὺ δ' ἀλλὰ κῆμοι,
 Φοῖβε, βραχεῖαν

(ὥς ματαῖος ἤλπισα) φεῦ! βραχεῖαν
 μοῖραν εὐκλείας πορίσαιο. ἄλις μοι,
 τοῦτ' ἄλις· μὴ Τὺ φθονέης, ἐπεὶ τοι 35
 μικκύλον αἰτῶ,

μικκύλον, καίπερ φίλον.—ἄλλα δ' ἄλλοις
 τῶν καλῶν μέμαλεν· ὁ μὰν ἄβυσσον
 ἐν δόμοις πλοῦτον κατέχειν, ὁ δ' αἴγλαν
 μαρμαρόεσσαν 40

ἀργύρω, χλιδάν τ' ἔραται ταπήτων·
 μακρὸν εὖχονται βίον, ἐν δὲ τέκνων
 εὐγενῇ σποράν ἕτεροι.—τί δ' ἐσλῶν
 τῶνδ' ἔ γ' ὄνειαρ

τὶν, φίλα φράν, ἐντί; τὺ δ' αὖτε δόξας 45
 τᾶς ἀγηράω στεφάνους ἄρεσθαι,
 τῷ τ' ἀειμνήστω κτέανον κλέους ἐν
 ἀνδρασιν εὖχου.

ἀδὺ γὰρ ψυχρὸν Ζεφύρων ἄημα,
 ἀδὺ κῆκ σίμβλων μέλι, παρθένω μάλ'
 ἀδὺ φωνεύσης ὅπ' ἀκούεμεν, μάλ'
 ἀδὺ φίλαμα 50

(ἄ! τὸ πᾶν ὡς ἀμβροσίας πότοσδον,
 ὡς ἔρωτος!) γευσάμενον δρέπεσθαι
 χειλέων—ὅμως δὲ, παθῶν τις οἶδ', ἔτ'
 ἀδίον ἄλλο 55

παῖδα, τὸν Μοισαῖσιν ἐράσμιον παῖδ'
 ἀμμένει, τὸ κληδόν' ἔχειν ἀμεμπτον,
 ἀψεγῇ τ' ὕμνων ἔνεκ'.—Αἴκ' ἐμοὶ τοί-
 αδε ποτέρποι 60

v. 42. εὖχονται. Constructio eadem quæ apud Pind. *Nem.* viii. 63.
 χρυσὸν εὖχονται, πεδίον δ' ἔτεροι
 ἀπέραντον.

v. 42. ἐν δέ. Vid. Elms. ad *Æd. Tyr.* 27.

αἶσα! πῶς δ' ἔσται τόδ' ; ἅπαν λέλογχε
τὸν κακόγλωσσον φθόνον· οὐ βέλεμνα
δηξίθυμ' Ἀλεξίκακος παρών μοι
Φοῖβος ἐρύκοι.

ὦδε χρυσέας βιότῳ γαλάνας 65
γεύσομαι πανόλβιος· ὦδ', ὅκ' ἤδη
ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσαιμ' ἄν, οὐκ ἄν-
ώνυμος ἐν γᾶ

κείσομαι.—παροιχομένων γὰρ ἀνδρῶν
οὐ τι δαρά μναμοσύνα πέφυκε· 70
Νύμφιον ποθεῦσα κατ' ὀππάτων τις
δάκρυα Νύμφα,

ἢ τάχ' ἄν τις τεκνολέτειρα μάτηρ,
ἐς βραχὺ στάζοι· νέος ἴμερος δ' αὖ
τᾷδε, τᾷδ' ἄλλ' ἐν μεγάροισι τέκνα 75
τὰν πρὶν ἀνίαν

ἐξάλειψ' —ὃν δ' αὖτ' ἐφίλασε Φοῖβος,
ζῆ, θανών περ, αἰδίδω τε τύμβῳ
μῶνος ἐν βροτοῖς ἔλαχ', ἐν τε καρδί-
αισι τέθαλεν. 80

τοῖος εἶη μοι μόρος εὖτ' ἀοιδῆς
γῆρας ἄν παύσαι μ' ἄπο· καὶ ποτελσῶν
ἀσύχα βάσει θάνατος σκοτεινὸν
εἰς Ἀΐδαο

v. 65. Anacreon, *Od.* xxxix.v. 67. Eurip. *Medea*, 649.

- δῶμα κοιμίζοι μ', ἵν' ἐγέρσιμον δὴν
 ὕπνον ὑπνώσω.—τόκ' ἄγαλμα τύμβῳ,
 δακρύων τῶν Κυπρίδος ἐκφυτευθὲν
 τᾶς ἀνεμώνας
 ἄνθος, εὐοδμόν τ' Ἴον, ἅ τε κισσὸς
 βλαστάνοι, χά τηλεθόωσα δάφνα·
 φυλλάδες τ' ἐν τοῖς ὑακίνθιναι, τὸ
 πένθιμον αἰ αἰ
 βαμβάλοιτ'—Αἰ αἰ στονοέσσ' ἀηδῶν,
 ὥς Ἴτυν νεωστὶ θανόντα πικροῖς
 ἐν γόοις Ἴτυν ἐλελίζεται, παν-
 ἄθλιος ὄρνις
 διπλόον χέοιτ' ἀδίδακτον ὕμνον,
 παρ τάφῳ λαθοῖσ'· ἵν' ὁδοιπόρος τις
 τῷ νέῳ τὰ πρωτότοκ' εἰαρός μοι
 λείρια πάσσοι
 ἢ ῥόδον παρερχόμενος· ποθῶν τε,
 δάκρυ, (φεῦ! πόθῳ τι τέκμαρ ματαῖον)
 ὥς ποτιβλέψει τόδε μνᾶμ', ἀπ' ὅσων
 ἔνδροσον εἶβοι·
 “ΟΥΤΟΣ εὖ Φοίβῳ πεφιλαμένος παῖς
 ζῇ πόκ', εὖ Μοισαῖσι· θανὼν, μέλημα
 ἶσον ᾧδ' εὐδαι Χαρίτων, καὶ οὐ Νύμ-
 φαισιν ἀπεχθήσ.”

v. 87. Bion. *Idyll.* i. 67.

v. 93. Vide Valck. ad Mosch. *Epitaph. Bionis*, v. 7.

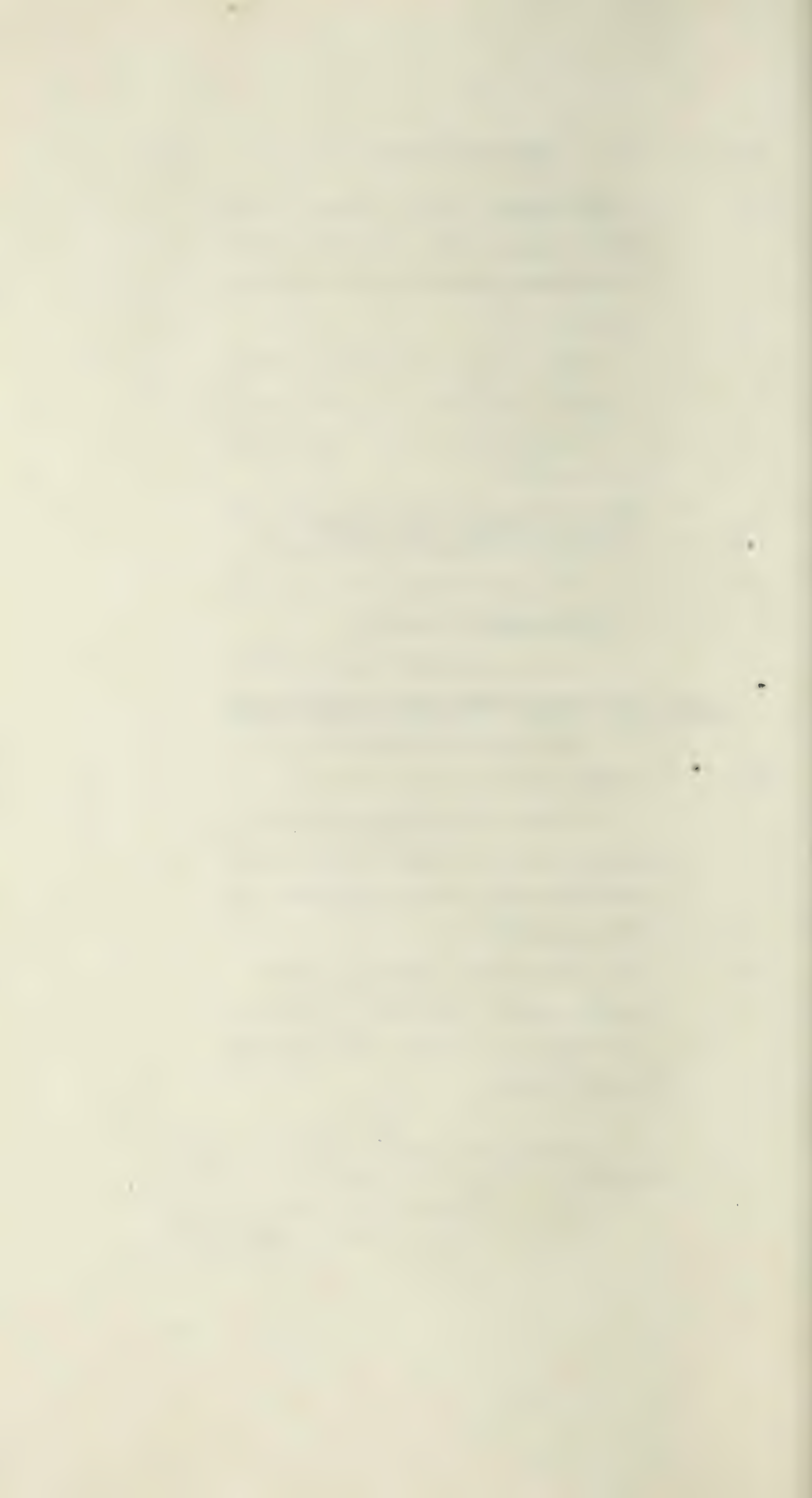
Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον αἰ αἰ
 Βάμβαλε σοῖς πετάλοισι.

v. 107. Theocr. i. 141.

L A T I N O D E S

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

GERMANIA LIPSIAE VINDICATA.

QUALEM in reductis tigrida saltibus
 Venator urget plurimus Indicam,
 Clamore latratuque cæcos
 Exagitans silvæ recessus ;

Mox illa, apertam prospiciens viam, 5
 Effræna fertur per juvenum manus,—
 Per tela, per rivos, et ipso
 Strata pedum fruticeta pulsu :

Tales catervæ prælia Gallicæ
 Gessere ; testis sanguine decolor 10
 Albisque, vicinæque turres,
 Quas rapido prope plangit amne.

Ter inde Gallus prosilit impetu
 Frustra, ter idem pallet ut obvias
 Cernit cohortes, ter recurrens 15
 Sollicito latet urbe vultu.

“ Ergo peractum est ? ibimus, ibimus,
 Quod fors malorum cunque minabitur
 Tentemus,” exclamat ; “ triumphum
 Vel fugere hinc potuisse credam.” 20

Eheu ! futuri mens male provida,
 Instans periculum dum cavet, invenit ;
 Imbresque devitans viator
 Fulmineo cadit ictus igne.

Ultro sinistra Gallus avi petit 25
 Periculosæ mœnia Lipsiæ,
 Arcesque turritas salutans
 Ipse suam properat ruinam.

Non sic quiesces—te Tanais premit,
 Rhenique potor, te gravis Austria, 30
 Te, siqua gens litus pererrat
 Ulterius propiusve Balthis.

Quid semper audax in vetitum ruis?
 Quid tu serenum solem aquilonibus
 Mutare festinas, et agros, 35
 Quos vitrea Liger ambit unda.

Fastidiosi deseris ingenî?
 Nil te choreæ, nil citharæ juvant,
 Vitisque projectum sub umbra
 Purpureo bibere ore nectar? 40

Nunc danda ventis ista. Necessitas
 Quodcunque retro est carcere comprimit,
 Non lenis infectum precanti
 Reddere quod semel hora vexit.

At vox tubarum est missa,—phalangibus 45
 Cerno phalanges oppositas rapi,
 Signisque respondere signa, et
 Fulmina fulminibus laccessi.

v. 32. Mare Suevicum sive Sinus Codanus *Balthis* vocatur apud
 Casimirum Sarbievium. Lib. iv, 8, 15.

Illos, suorum vulnera civium
Umbræque, et ægris Patria fletibus, 50
Ad ausa pugnantes, ad ausa
Magna ciet, stimulatque vires.

Hos, prisca gentis gloria, et imminens
Discrimen urgent, urget in impetum
Testisque laudatorque Princeps 55
Insolitos acuens furores.

Sed quid Tyrannus, fama quid Imperi
Possint? coruscam concutit ægida
Adversa Libertas, et hostem
Ecce! sui pudet, ecce! partes 60

Non indecorus transfuga deserit
Inauspicatas; et, vice mutua,
Servire dediscens, Tyranno
Servitium minitatur ipsi.

Adhuc supremam nutat in aleam 65
Fortuna pugnæ: signa fugacium
Jam versa, ductorisque tergum
Cernere erat, refluxumque Martem.

Nunc pande portas, Gallia, nunc tuis
Sparsas cohortes excipe mœnibus. 70
Cessasne? mox miles sequaci
Qui superest rapietur ense.

Audis ut instans ingruit hostium
Tumultus? audis quo fremitu canit
Pæana pubes, et tremendam 75
Destinat ingeminare cladem?

- “ Nunc Urbis arces, nunc ego Sequanam
Visam triumphans,—non patrios Lares,
Non templa, non turpi parentum
Busta sinam violasse dextra 80
- Impune Gallos.”—Parce tamen, precor,
Ah! parce captæ (vel capere est satis)
Urbi, nec admoto ruinam
Igne sacræ meditare sedi,
- Quam semper Artes, et soror Artium 85
Discincta amavit Gratia, qua frequens
Graiūque Romanūque marmor
Spirat adhuc, veteresque gazæ.
- Non vana fovi vota—manet, manet
Antiqua sedes; stat caput Imperî, 90
Portæque nequicquam minaces
Cardinibus patuere versis,
- Non fœderatorum agmina Principum
Ausæ morari; qui, generosius
Pugnare quærentes, vetustæ 95
Rite colunt monumenta famæ.
- Quo nunc triumphi, Gallia, pristini?
Quo fugit ardor? quo jocus insolens?
Princepsque Regnatrixque, et Infans
Spes dubii male firma regni? 100
- Ergo paterni litoris exulem
Tandem vocavit post hyemes Ducem
Multas, redonavitque avito
Imperio popularis aura?

Ridet benigna Phœbus adorea, 105
Ridentque campi; jam gladium novas
Conflabis in falces, nec Arcton,
Galle, tremes, neque tu Britannos.

O Pax, inaccessi ætheris incola,
Quæ sæcla quondam Justitiæ comes 110
Ferrata fugisti, retrorsum
Usque timens iterare cursus!

Ergo revises, tarda nimis, genus
Mortale, et almo regna supervolans
Vultu, fatigatum duellis 115
Dona ferens recreabis orbem?

Felix redibis; nam neque lubrica
Decepta Veri rursus imagine
Tu, Diva, debebis Tyranno
Ludibrium facilesque risus. 120

At cana tecum perveniet Fides,
Cornuque pleno Copia; te colent
Legesque, libertasque legum
Auspiciis stabilita dextris.

VIVOS DUCENT DE MARMORE VULTUS.

MUSIS amicus, Threicia potens
Lyra Tyrannum tangere ferreum,
Quam pæne dilectam reduxit
Eurydicen superas ad auras!

Qui regna noctis visit inhospitæ 5
Orpheus, et amnis flumina lividi,
Et movit arguta severas
Eumenidum lacrymas querela.

At non minores exuvias gerit,
Quicumque vivo marmore consecrat 10
Vultusque, mortalemque formam,
Tartarea revocans ab aula:

Seu Marte clarorum et titulis ducum,
Regumque sacras ponit imagines,
Seu conjugem, aut ævi recisum 15
Flore novo puerum fideli

Dextra elaborat. Spirat adhuc amor,
Fulgetque frontis gratia lubricæ,
Letoque vix tandem retenta
Labra micant tremebunda motu. 20

Felix! dolores cui Parius lapis
Delinit ægros, aut ebur Indicum,
Qui pascit hærentes in illa
Effigie cupidos ocellos.

Ergo repostam in saltibus aviis 25

Nunc mane myrto, et spargit odoribus,

Nunc fronde feralis cupressi,

Sub tacita face Noctilucae.

O tu, vetustae Filia Graeciae,

Quae saxa dura excudis, et horridas 30

Rupes, et inspiras anhelam

Pæne animam, facilesque gressus.

Tu fabulosis juncta Sororibus,

Pindi recessus inter, Apolline

Ductore, ludebas, et isdem 35

Castaliae recreata lymphis.

Dum nuda terrae Simplicitas adhuc

Regnabat arvis, atque humili foco

Lar rite, deformi figura

Et patulo venerandus ore, 40

Stabat paternus: quem coleret puer

Lacte innocenti, et fructibus aureis,

Quem parva Musarum Sacerdos

Carmine virgineo vocaret.

O Diva, tecum templa labantia, 45

Et sacra Musis ingrediar loca,

Blandoque contempler furore

Phidiacæ monumenta dextræ.

Hic casta nudam se refugit Venus,

Intaminata candidior nive, 50

Manumque prætendit decentem

Anxia, ne nimium protervo

Lapsu pererret membra Favonius,
 Furtiva libans oscula, et halitu
 Fragrante suspirans amorem. 55
 Hic media Cleopatra morte
 Recumbit.—Eheu ! te nihil attinent
 Lusus, jocique, et turba Cupidinum,
 Regina ! quæ sentis per artus
 Insinuans tacite venenum, 60
 Recline collum fulta manu : tibi
 Languor supinis excubat in genis,
 Umbræque pallentes Averni
 Fronte sedent, gelidique rores.—
 Viden ? juvena et terribili ferox 65
 Stat Divus arcu. Quam gracili pede !
 Quam veste candenti decorus,
 Ad tremulum fluitante ventum !
 Talis, diei Rex, volat aurea
 Rota superbus : Sic Lyciæ juga 70
 Transcurrit, aut molli renodans
 Ambrosios premit arte crines.
 Et tu, Britanni gloria Phidiæ,
 Stans in verenda sede puertiæ,
 Quam Camus allabens adorat 75
 Composita taciturnus unda !
 Tune ingruentem jam magis ac magis
 Audis procellam, ruptaque fulmina ?
 An surda nil curas imago,
 Quid piceæ meditentur umbræ ? 80

v. 60. *Insinuans*]

“ Per pectora cunctis insinuat pavor.” Virg. *Æn.* ii. 228.

O si, refracta compede, melleos
 Illa, illa tandem lingua daret sonos !
 O si Promethea caleret
 Forma semel rediviva flamma !

Eheu !—quid auras, quid juvat irritis 85
 Vexare votis ? Tu tenebris jaces
 Extinctus ; Ah ! nunquam Britannum,
 Chathamide, rediture cœlum.

Te nempe somnus, te gelidus tenet
 Amplexus Orci, et nigra silentia : 90
 Nos “ rursus in bellum resorbens
 Unda fretis tulit æstuosis.”

STATUÆ TABULÆQUE PICTÆ ITALIÆ RESTITUTÆ.

ERGO insolentes sancta Deûm cohors
 Rupit catenas, et patriam domum
 Sedesque cognatas revisit,
 Italiæ loca fabulosæ !

Lucentium qua murmura fontium, 5
 Qua prisca sacrat Religio sinus
 Lucorum, et assueto serenus
 Ludit adhuc Zephyrus susurro,

Et vox Deorum lene sonantibus
 Respondet auris ; qua temere incolæ, 10
 Silvæ sub impendentis umbra,
 Naiades incubuere ripis.

- At dulce quanquam per lapidum moras
Decurrit undis lympa loquacibus,
Nodosque fragrantis capilli 15
Flore premens tenero rosarum
- Ridet Voluptas, libera dum novo
Expandit alas rore graves apis,
Frustraque secretos colentem
Prodit odor violam recessus, 20
- Nutantis inter sibila populi, et
Lætam feraci palmite vineam,
Cur tristis errabat sereni
Veris et Ausoniæ viator
- Oblitus oræ, dum, pater imbrium 25
Qua pulsat Alpes nubiferas Notus,
Spectabat, indignatus arma
Fœdifragique dolos Tyranni?
- Te, fraude victrix Gallia, te gemens
Prædam reposcit. Scilicet urbium 30
Afflicta majestas priorum
Nuda suis queritur tropæis,
- Ut tu, probrosi bis patiens jugi,
Adhuc minaci fronte superbias
Illæsa, mireturque priscas 35
Francigenûm leve vulgus artes?
- Non sic, avitum, vestibuli decus,
Miratus hausit sculptor imaginem,
Et membra, candentesque vultus,
Mollitiem simulante saxo. 40

Non sic recessu condita myrteo
(Blandum ut calorem Luna Cupidinis
Fovebat, obscurusque Vesper,
Et placidi mora dulcis Arni)

Decepta sera luce crepusculi, 45
Et fraude vivi marmoris, invicem
Credebat arridere signa, et
Pressa labris recalere virgo.

Non sic verendi numinis ad pedes
Custos sacelli strata coloribus 50
Pascebat hærentes ocellos,
Plena deo, lacrymisque fœdans

Vultus decentem pallida gratiam,
Aut dux in aula prælia fortium
Spectabat exultans avorum, et 55
Torva patres oculis tuentes.

Non sic—sed istos mitte queri dies,
Fortuna versa est ; jam cecidit fragor
Lethalis, et cœlum reluxit
Præterita melius procella ! 60

Quis non severum risit, ut hostium
Armata tandem constitit arcibus
Europa, detraxitque raptas
Fœdifrago exuvias latroni ?

“ Videre magnos jam videor duces,” 65
Altamque priscum dedecus Austriam,
Turmasque pellitas, rigentem
Quæ pelagi Borealis undam

Calcant euntes, hic Zephyrus levi
 Vexilla flatu ventilat Angliæ, 70
 Seramque vindictam reposcit
 Edomiti soboles Viadri.

Saxum lacertis scilicet ambient,
 Duroque figant oscula marmori,
 Quarum nec immoti madebant 75
 Rege procul fugiente vultus,
 Nec cum ferocem Regia militum
 Repressit alta voce licentiam
 Matrona, Virtutesque secum
 Duxit in exilium sequentes. 80

Vos tecta frustra squallida, virgines,
 Lustrate dejectæ, et vacuam domum,
 Frustraque lucentes ocelli
 Aerias speculentur Alpes;
 Sed cur inani murmure perstrepat] 85
 Querela? famæ cur sitis effera
 Permansit, indignoque justos
 Opprobrio laceratis hostes?
 Cum nec Latino marmore ditior
 Gaudebit Arctos, nec pater ambiet 90
 Prædamque, captivosque divos
 Cœrulea Thamesinus unda.

Famosa Gallis furta relinquimus
 Fraudemque, virtus purior enitet,
 Nec præmia et turpem rapinam 95
 Marte petit generosus ardor.

v. 79. *Matrona,*] Clarissima sc. Ludovici XVI^{mi} Filia, a fortis-
 simo exercitu in exilium ejecta.

Gaudete, cives, Sole quibus rubet
Densa in Falernis vinea collibus,
 Queis plenus effuso novales
 Irrigat Eridanus fluento. 100

Tuque, Urbs Etruscis subdita montibus,
Dilecta Phœbo, cui rigui virent
 Saltus, odoratæque silvæ,
 Rite tuum venerata Cosmum,

Et tu, fideli cui placidus vado 105
Interfluentes Adria gurgites
 Submittit, et priscam marinis
 Cingit adhuc dominam lacertis,

Feliciori tollite liberum
Pæana cantu, reddite sordidis 110
 Direpta delubris tropæa, et
 Templa suo renovate cultu.

Tuque, O! vetustum quæ Capitolium
Tibrimque servas, cui memor assidet,
 Famæque frigentem caducis, 115
 Musa sacrat lacrymis favillam,

Si te renati gloria nominis,
Si te reductum, Roma, juvat decus,
 Assurge, turritumque sertis
 Cinge novis rediviva culmen! 120

IOL DEBELLATA.

OLIM ut per undas ibat Atlanticas
Vis provocatæ ad bella Britanniaë,
Ultura despectum tridentem, et
Jura sui violata ponti,

Dilecta vidit vela, ubi dissitam
Hispana rupes prospicit Africam,
De monte Libertas, et Anglis
Fausta novum cecinit triumphum.

Quo tota Neptuni intremuit domus,
Urbesque, gentesque, et vaga flumina,
Lateque consternata tellus
Horruit; "Ecce dies latroni

Propinquat ultrix, quæ dabit æquori
Fluctus per orbem volvere liberos,
Quam mille, disruptis catenis,
Voce canent choreaque gentes.

At tu, marina sede superbiens
Quæ mœsta late marmora despicias,
Captoque detestata nauta
Sceptra tenes, quid in arma densos

Cogis maniplos? quid galeam manu
Tergis? quid arcem mœnibus instruis,
Firmasque turres? quid minaces
Ense micant jaculoque dextræ?

O cæca fatis! nonne procul vides 25
Quæ, fœta Martis fulmine lugubri,
Effusa tempestas ab Arcto
Occiduas equitet per undas?

Jovisne fulvo milvius aliti
Opponit ungues, aut ovium lupo 30
Prædator umbrosa ruentem
Provocat e silvia leonem?

Non hæc repulsæ classis Iberiæ,
Non Occidentem deseruit vagus
Pirata, cognatoque, prædam 35
Ipse petens, minitatur hosti;

Sed dura pubes, quam neque flamina
Furentis Austri, non Aquilo minax,
Non ipsa deterrebat Arctos,
Indomitæ penetræ brumæ. 40

Qua fraude terrarum ac maris arbitros
Devota falles? I, pete navibus
Campos, ubi Australes virescit
Inter aquas nemorumque murmur

Perennis æstas, aut ubi frigoris 45
Flammæque sentit perpetuas vices
Thule; vel extremos virorum
Seras adi, rutilosve pronæ

Tractus diei; non tamen Angliam,
Non arma, justique effugies minas 50
Belli, neque expertem Britannæ
Invenies ditionis undam."

Dixit, carina sed freta fervidus
Rupit minister fulminis Anglici,
Et, classe conjuncta, Batavus, 55
Æquorei socius pericli,

Dextra probabit ; quid furor æmulus,
Et restituti vincula fœderis
Possent, quid, ejecto Tyranno,
Legitimi pia jura regni. 60

Quantum illa terrorem intulerit dies,
Testes cadentûm fumida mœnium
Fragmenta, victricique classis
Per tenebras populata flamma,

Fuscæque cladem in sedibus abditis 65
Flevère matres, et caput Africæ
Lugubre ploravit, recisis
Viribus ; una dies trecenis

Exemit annis dedecus et notam ;
Afflicta quid non debuit Angliæ 70
Europa, captivos reducens
In patriam populumque cives ?

Quæ non coegit dura Necessitas,
Odere fortes bella, neque impios
Sperant tyrannorum triumphos ; 75
Cœlum animo superosque tangit

Extollit uda qui miseros humo,
Et jure, rectum qui colit, imperat,
Hinc nomen Anglorum, subacto
Hic melior titulus profundo. 80

Nostro resurgat munere ditior
Terra otiosæ blanda Neapolis,
Prædamque Sardoas ad urbes
Angligenûm referant carinæ,

Cum nos iniquis non miseras opes
Scrutamur armis, non dedecus imperî,
Nec vile permutamus aurum
Sanguine degeneres Britanno.

Ergo auspicatam cum jubar aurei
Solis revectum retulerit diem,
Collesque ridebunt aprici, et
Unda vagis recreata ventis,

Tum feriatas ad mare virgines
Ducent choreas et juvenum manus
Conjuncta, dum surgat per umbram
Hesperus, ille levesque risus

Levesque curas spectat amantium ;
Matresque circum et solliciti patres
Stabunt, neque infestum timebunt
Per tenebras dare vela nautam.

Quo Jus, et Æquum, et sancta vocat Fides,
Itur Britannis ; alter in arcibus
Stet victor, Alpinamque Brumam
Transiliat, famulasque secum

Traducat Artes, mox grave dedecus,
Vicesque diras illacrymabilis
Passurus exul ; nos coronat
Dia Themis meliore lauru ;

Nos, cum tyrannorum et titulos ducum,
 Longoque fractas tempore imagines, 110
 Famamque marcentem tenebris
 Presserit invidiosa Lethe,
 Dicet patronos vox pia posterûm ;
 Per mille crescet non fragilis vices,
 Per mille durabit procellas 115
 Angligenûm intemerata virtus.

 THEBÆ ÆGYPTIACÆ.

O FABULOSUM litus, et aurei
 Solum Canopi, si neque fertili
 Dediscit, ut quondam, tumentes
 Diluvie tibi Nilus undas
 Immittere arvis, imbre carentibus ; 5
 Nec otioso terra libens adhuc
 Non elaboratos honores
 Promere frugiferi recusat
 Anni colono ; cur Sapientiam
 Sedis vetustæ nunc gemis exulem, 10
 Sævosque deploras triumphos
 Omne sacrum rapientis ævi ?
 Non sic, beatas cœlicolum domos
 Olim relinquens, fulsit in arcibus
 Doctrina Thebarum, rudesque 15
 Prima animos hominum recentum

Formavit, ut qua lege necessitas
Terrasque et altum temperet æthera,
 Queis sidera et volventis anni
 Ordinibus moveantur horæ, 20

Scirent: sed eheu! nunc resides gravi
Mentes catena stringit inertia, et
 Ignota proculcant avorum
 Degeneres monumenta nati.

Busiridos jam regna peritior, 25
Advectus oris hospes ab Italis
 Longeve semotis Britannum,
 Sollicitat, veterisque lustrans

Vestigia ævi, per tenebras gradu
Audaciori pergit, ubi ordines 30
 Regum timendorum perenni
 Mole premit sopor altus orci,

Fastidiosis mortis honoribus
Frustra nitentes: cur operam juvat
 Insumere incertisque curas 35
 Funeribus? sua nempe et ipsis

Dantur sepulcris fata; hominum breves
Evertit ausus arbitrio Deus,
 Nullique non nostrum labori
 Excidium parat æquus unum. 40

Jam nec recenti luce crepusculum
Tarde resolvens, audit in æthera
 Aurora proferri canorum
 Eloquium, citharaque dignam

Spirante bruti marmoris elici 45
 Ex ore vocem, qua prius Æthiops
 Mire salutabat parentis
 Luciferos redeuntis ortus.

Deserta nec jam culmina pensili
 Horti corona, dulcibus integrum 50
 Auris rependentes odorem,
 Circumeunt: sed inhospitales

Inter recessus et cava montium,
 Partitur audax in socios latro
 Raptam viatorive prædam 55
 Aut trepido pecudum magistro;

Sævæque lustris invigilant feræ, et
 Proles futuræ spem gremio soli
 Committit aprici tyrannus
 Flumineæ crocodilus oræ. 60

Sed hic, periclorum immemor, advena
 Amat morari, jam riguas simul
 Lotosque vespertinus inter
 Serpit arundineamque ventus

Leni susurro ripam, et amabili 65
 Obliquiores tegmine mitigant
 Palmeta soles, et caduco
 Rore micat rediviva tellus.

v. 50. *Horti*] Vide Plin. lib. xxxvi. c. 14. et *Bruce's Travels*, lib. i. c. 6.

v. 67. *Palmeta*] Hæ Thebæ palmis inclytæ fuerunt;

“Seu quæ palmiferæ mittunt venalia Thebæ.” Prop. iv. 5.

Tum sæculorum relliquias pio
Mœrore lustrans, immoritur locis, 70
Fallique quærentes ocellos
Ipse animi comitatur error,

Formas priores signaque temporum
Fingens vetustorum: urbs iterum emicans
Roburque sopitumque regnum 75
Suscitat, ante oculos coruscæ

Nascuntur arces, atque adamantinæ
Lucent columnæ: fragmina jam rudi
De mole templorum resurgunt
In proprium reditura fastum. 80

At ille in omni rupe Deum domos
Videre, in omni lætus imagine
Audire vocalem videtur
Memnona; jamque avidas recludi

Fauces sepulcrorum, et penetralia 85
Oblivioso mersa silentio
Cernit resignari, et solutum
Jam tenebris Acherontis, agmen

Heroum in auras luminis egredi,
Centumque circa claustra sonantium 90
Sævire portarum, et duelli
Terribilem glomerare pompam.

O! quis verendorum admonitus sacros
Temnit locorum? quis, vetus urbium,
Te, mater, immotus jacentem 95
Præteriit fugiente planta?

Frustra, in furores numine concitus
Ultore, muris Persicus hosticum
Injecit accensisque tectis 100
Exitium, vacuasque victor

Perrupit aulas barbarico pede ;
Frustra triumphans immiserabili
Delubra prostravit Deumque
Miles atrox simulacra dextra. 105

Mortale si jam Mnemosyne regit
Divina pectus, si quid adhuc sacri
Lusere victurum poetæ,
Per memores celebranda fastos

Florebis olim, multaque pars tui 110
Spernet fugacem temporis impetum ;
Fastusque contemplatus umbram
Sæpe tui, Sophiæ viator

Dulces amores discet : et artium
Tu prima nutrix, tu Sapientiæ 115
Non erubescenda caneris
Magna parens iterum Camœna,

v. 101. *victor*, sc. Cambyses.

AD GEORGIUM QUARTUM

ILLUSTRISSIMUM PRINCIPEM,

PATERNA SCEPTRA ACCIPIENTEM.

ERGO interemit Mors patriæ patrem!

Dudum imminentem vidimus impetum ;

Parcæque maturo beatum

Composuere senem sepulcro,

Cui nostra primo paruit auspici

5

Ætas ! Quid est nunc illius, illius,

Quid præter algentem favillam,

Nomina, funereumque bustum ?

Sed ne dolendum plus nimio putes ;

Nam nec croci spes, nec breve lilium,

10

Floresve marcentes rosarum,

Cum periere, reducet imber ;

Nec dormientem marmorea domo

Aut nœniis, aut tu querimonia

Movebis ; humanasve liber

15

Spiritus in tenebras redibit.

Tuque indecoram tristitium levas,

Hæres aviti nominis, et diu

Præcepta virtutemque patris

Præteritis imitatus annis,

20

GEORGI, superbæ magna Britanniæ

Spes, et tuorum gloria, cui vetus

Sceptrumque, et insignes honores

Anglia dat triplicis coronæ ;

Unaque leges, juraque libera, 25
Moresque priscos, et niveam Fidem,
Arasque submittit, suumque
Grande decus, meritamque famam !

Nec illa, ne non sis patriæ tuæ
Tutela præsens, (nam potes) et pater 30
Idem, nec indocta veretur
Fræna manu moderere ; at olim

Non te ruentis terruit imperi
Commissa moles ; nec rudis artium
Navem gubernasti per atras 35
Incolumem Palinurus undas.

Nec te procellæ vis pepulit ferox,
Læsere nec te saxa latentia ;
Sed Terra cum nutus Tyranni
Sensit iners, timuitque flagra, 40

(Qualem inquieti, cum Notus Africo
Decertat olim, fluctibus æquoris
Jactatus, impendente nocte,
Nauta videt procul eminentem

Inter tenebras in scopulo Pharon ;) 45
Videre gentes te miseris domum,
Dantemque depulsis salutem
Principibus, profugoque regi ;

Videre regum frangere vincula,
Et salva lætis mœnia civibus, 50
Et jura Libertatis almæ
Reddere, legitimosque fascas.

Ergo beatæ raptor Iberiæ
 Cessit revictus consiliis tuis,
 Mundumque pacatum futuros 55
 Deseruit minitans furores.
 Non tale quidquam pollicitus suis,
 Quando juventæ flore vicens novo
 Deserta calcavit Sabæa
 Milite, degeneremque Memphin. 60
 Non Rhenus illi terminus imperi,
 Superbientum nec capita Alpium ;
 Non Ister undosus, nec iram
 Sithoniæ tenuere brumæ.
 Ibat malignæ victima Gloriæ ; 65
 Nec tum sciebat, quem levis exitum
 Fortuna vellet, nec per altum,
 Ut caderet graviore lapsu,
 Vectum putabat se quoque, dum tremit
 Famosa multo Gallia crimine, 70
 Et Roma non æquum Tyranni
 Imperium stupet insolentis ;
 Quin tendit ultra—ferre graves minas
 Ausus Britannum ad bella ruentium—
 Nunc carcere angusto retentus 75
 Invalida fremat exsul ira.
 Quo jam morantes Pax iterum gradus
 Terras revisens dirigit ocyus,
 Secumque commixtas choreas
 Pieridum Charitumque ducit ; 80

v. 53. *raptor*] Napoleon.

Dum læta Plebs, et Curia nobilis,
 Oblita pugnæ et sanguinis, otia
 Deposcit, invisisque templum
 Claudit ovans vacuum duellis.

Quid si improborum Seditio virum 85
 Contaminato cum grege venerit,
 Nobisque dementes ruinas
 Perfida, et imperio pararit ;

Quid civium si prava jubentium
 Ardor quietum juraque tempserit, 90
 Urbes et effuso tumultu
 Miscuerit? Tua vox furores

Compressit atros, et sceleri modum et
 Insanienti fræna licentiæ
 Injecit, o qui sceptrâ nostro 95
 Nobilitata tenes amore.

Dum tu insularum, quas mare dividit,
 Curas magistrâ, te dominum æquoris,
 Quicunque pacati remotos
 Navigat Oceani recessus, 100

Agnoscet, ingens qua Boreæ latus
 Torpet perenni frigore ; fertilis
 Qua ridet Esperanza, aquisve
 Auriferis rigat arva Ganges.

At te tuorum si procerum cohors 105
 Cingens triumphante ordine vocibus
 Salutat, et gens omnis uno
 Exoriens veneratur ore ;

v. 103. *Esperanza*] Cape of Good Hope.

Non, quas recessus inter et arborum
 Frigusque gratum, et mite silentium, 110
 Et lustra Musarum remittit
 Granta preces, patiere vinci.

Cui gratulanti si faveas neque
 Neglecta flebit Musa, nec aurea
 Tu voce cantus, nec carebit 115
 Aoniis diadema sertis.

ΧΡΥΣΕΑ ΦΟΡΜΙΓΕ.

Qualem renascentem Oceano videt
 Auroram Eoö, noctis et halitu
 Spargentem odorato tenebras
 Navita, præcipitis per æquor
 Expertus iras noctivagus Noti ; 5
 Et prodeuntem conspicit aureis
 Titana quadrigis, ut omnem
 Lætificat rediens Olympum ;
 Te prisca talem, candida Pieri,
 Conspecta ætas, vultus ubi tuus 10
 Caliginem Erroris fugavit,
 Exoriens, animique noctem ;
 Quum nubilosus pampineis caput
 Nondum corollis vinxerat arduum
 Tmolus, Venafranique sylva 15
 Palladia caruere colles ;

Sed fortuitis glans epulis famem
Duram levabat; vile vagantibus
Spelunca præbebat cubile, et
Ingenuis Acheloüs undis 20

Insanientis ferre Caniculæ
Horam docebat. Sed citharam simul
Tu, Musa, pulsasti, refugit
Barbaries, Feritasque sacri

Devicta voces horruit Orphei, 25
Pollentis Hebrum carminibus citum
Tenere, et aurito trahentis
Cum scopulo sylüam sequacem

Mox et superbum tollere verticem
Thebana turris cœpit, ut aspera 30
Tu saxa movisti canendo,
Antiopes numerosa proles;

Tum cincta primis oppida mœnibus;
Tum flava terram vestiit hispidam
Ceres, inauratos per agros 35
Læta comam quatiens odoram;

Artique parens, flumineæ loco
Regale fulsit marmor arundinis;
Et regna mortali subacta
Imperio patuere aquarum. 40

Quin arva circum quid rutilantia
Fulgore cerno Martis aheneo?
Videntur heroum coruscas
Innumeræ fluitare cristæ

Belli per undas! concitus (en!) furit 45

Armis Achilles trux adamantinis!

Frustra reluctantemque cæde

Purpurat Iliaca Scamandrum.

Expergefactæ Mæonidis lyra

Surgunt in auras æthereas ducum 50

Umbrae vetustorum, cientque

Vana novum simulacra bellum.

Heu! non decoro Græcia funere

Sepulta! quis te, fata Prometheos

Indigna, quis funesta lugens 55

Œdipodis mala parricidæ;

Lyræ parentem præterit immemor,

Et destitutas illacrymabilis

Permessidos valles Camœna,

Et viduam videt Hippocrenen? 60

At mitiorum non ita cœlitum

Olim invocasti præsidium, tuis

Quum sævus insistens ruinis

Ausonius, medio in triumpho

Pulsos Penates et Priami necem 65

Repressit ultas attonitus manus,

Victusque captivo ferebat

Ipse animo tua vincla victor.

Tunc Æsulina carmina Teïa

Imago collis rettulit, et melos 70

Facunda Lesboïum sonantis

Albunæ didicere saxa;

Tum Mantuanis Aonio cohors
 Campis relicto Pieridum jugo
 Invexit Ascræi reperta 75
 Clara senis ; citharaque ductos
 Lucos Idumes Mincios obstupens
 Inter cupressus vidit et ilices
 Florere. At assurgens Tyrannis
 Sanguinea violenta palla, 80
 Tellure mœstam pulsit ab Itala
 Flentemque Musam ; nocte vagans diu
 Orbem pererrabat ; nec ante
 Dia gradum cohibebat exul,
 Quam fessa ripam venit ad uvidam 85
 Argenteo qua fonte superbiens
 Late Britannorum per agros
 Pomiferos it ovans Avona.
 O concitati pectoris impetum
 Ciere callens, et modulamine 90
 Quæ rursus angorum procellam
 Flexanimo tumidam serenas,
 Portento miræ seu placet insulæ,
 Testudo, et artes dicere Prosperi ;
 Cruenta seu narrare mavis 95
 Sceptra Caledonii tyranni ;

v. 79. *Florere.*]

“ Primus ego in patriam mecum (modo vita supersit)
 Aonio rediens deducam vertice Musas ;
 Primus Idumæas referam tibi, Mantua, palmas.”

Virg. *Georg.* iii. 10.

Graiusve, forti te rapiens manu,
Opes Britannis promit Achaïcas;
Camposve Miltono recludis
Elysios, Erebumque nigrum ; 100

Fas imperito magniloquas tui
Tentasse chordas sit mihi, frondeum
Qua frigus humectat quietis
Rivus aquis, solito cicuta

Cantare ruris numina. Sed neque 105
Certat canoris raucus oloribus
Corvus, nec audaci columbæ
Prætereunt aquilam volatu.

Vitæ per undas seu facilem mihi
Fortuna cursum candida præbeat ; 110
Seu læva me vexet, per altum
Fluctibus exagitans coäctis ;

Tecum videbor spargere, barbiton,
Sereniores luce nova dies ;
Lenisque curarum æstuant
Discuties animo tumultus. 115

MARIA SCOTORUM REGINA.

OLIM, ut vetustis condita turribus

Gentis furores et procerum dolos

Regina plorabat, Leveni

Cœruleas speculata lymphas,

Admurmurantis vix sonitum lacus,

5

Blandique voces ætheris, audiit,

Sed murmur undarum querela,

Et gemitu superavit auræ

Molles susurros: sub tremula face

Lunæ supinas flebiliter manus

10

Protendit ad ripas virentes,

Ad silvas, propriumque regnum:

Qualis, latebris vimineæ domus

Inclusa fraudes mœret agrestium,

Tranquilla libertatis arva

15

Suspiciens tacite, palumbes,

Captiva, noctis territa somniis,

Quietis horas excubiis dedit,

Mærore contemplans inani

Dedecus opprobriumque terræ;

20

Gens insolentis plena licentiæ,

Non auspicatis viribus, imperi

Sceptrumque et assuetos honores

Legitimæ Dominæ negarat:

v. 3. *Leveni*] Loch Leven.

Donec juventæ fleret inutiles 25

Annos remoti carceris incola,

Et tristis optaret beatæ

Sacra domi solitosque ritus ;

Optaret horas lætitiæ breves

Feracis inter dulcia Galliæ 30

Vineta, dilectas ad oras

Longum animo repetente cursum ;

Felix ! sub umbra pampinea modo

Vitam innocentem duceret immemor

Splendoris, et curæ soluta 35

Præteritos revocaret annos ;

Qua forte sertis comta rubentibus,

Inter choreas prima sodalium,

Permitteret ventis timores,

Implacidos animi tyrannos, 40

Vernantis ævi in limine floreo

Risere primum gaudia : sed brevi

Sincera præsagam tulerunt

Sortis amaritiem futuræ :

Ergo his Voluptas rara silentibus 45

Lusus amœnos instituit locis,

Dum nigra singultu frequenti

Atria personuere luctus ;

Ille et, latronum victima, defuit,

Qui rite lento carmine fervidos, 50

Ut ante, leniret dolores

Italicæ fidibus camœnæ.

Ecquis putaret nubila luridi
Velasce cœli tam nitidum diem,
Floremve tam pulchrum juventæ 55
Flebile præripuisse letum ?

Hymen corollam texerat uvidam
Non imbre verno sed lacrymis, rosæ
Myrtoque conjungens odoræ
Funeribus sociam cupressum. 60

Effræna noctis numina turbidæ,
Sedere venti ; triste silentium
Umbræque sopitas in undas
Incubuere, viæ pericla

Primum æstuosæ cum mulier retro 65
Tentavit, udis luminibus tuens
Clivos recedentes, et arcta
Nave procul repetenda regna :

Ostendit undantem Oceanum jubar
Redux diei ; littora Galliæ 70
Linguenda moverunt amoris
Soliciti resides querelas.

Demens amorem gentis inhospitæ
Speravit, iræ prodita civium ;
Sed dura quærenti negarunt 75
Saxo Caledoniæ salutem :

At non secundos reddidit exitus
Fortuna belli ; militis impetu
Non profuit tanti coronam
Et solium reparare avitum : 80

Ergo vetusti te laris exulem,
MARIA, cui sors debita mitior,
Nutus Tyrannorum fugavit
Terrificus patriis ab oris;

Te nempe, fraudes nectere fraudibus 85
Edocta, fallens insidiis Soror,
Utcunque regali decora
Nomine, virgineoque fastu,

Perjura foedus rupit et hospitî
Sacrique amoris, scilicet invidens, 90
Ritu puellarum, juventæ
Fœmineos teneræ triumphos.

O nata suavi voce adamantina
Mollire regum pectora, non levis
Querela suspirans amorem, 95
Non lacrymæ tetigere mentem

Crudelem ELISÆ? non niveæ manus
Nudumque collum, et labra trementia,
Non verba moverunt suprema
Sanguinei sceleris ministrum? 100

Cur non potestas regia profuit?
Illa, illa sæva destituit vice
Te fata lugentem, gravesque
Principum amicitias perosam.

Quo viveres? cum sacrilegæ manus 105
Signa illa, quamvis parva, superbiæ
Regalis antiquamque sedem
Sustulerant facili ruina;

Quin ante tempus canitiem dolor
Inter capillos sparserat aureos, 110
Rôsasque marcentes genarum
Perdiderat taciturnus angor.

Vos, quæ tenetis compede amabili,
Vultus decori blanditiæ, semel
Formosa mirantem labella 115
Et rutili radios ocelli,

O quam doloso lumine victimam,
Jucunda amantem vincula, ducitis,
In fraudis ambages, triumphum
Perfacilem furiis daturæ; 120

Necnon amicos inter et æmulas
Formæ sorores, indomiti quibus
Per corda debacchantur ignes,
Spargitis invidiæ venenum.

Regum sed iræ non revolubiles 125
Durant per annos; invalidæ silent
Lites, et æternis quiescunt
Compositæ tenebris sepulcri:

At non peribunt sic memores doli
Prisci querelæ, dum pia floreis 130
Sertis honoratam MARIE
Progenies decorabit urnam.

ALEPPO URBS SYRIÆ TERRÆ MOTU FUNDITUS
EVERSA.

O ALMA tellus, suave rubentium
Mater rosarum ; si tua languidum
Myrteta delectant Amorem,
Si patrios Cytherea fluctus,

Quondam et sacrarum fulgida Cycladum
Delubra linquit, si Paphon et Cnidon
Cyprique permutat recessus
Sole tuo, Syriisque lucis ;

Non te silebit, cara Cupidini
Et cara matri Musa Cupidinis,
Non templa et insculptum domorum
Marmor, odoriferasque cedros,

Et nigra palmis culmina debito
Fraudabit hymno. Sed gravior chelyn
Deposcit invitam Camœna et
Flebilius jubet esse carmen.

Non alma semper per Syriam quies,
Et mite cœlum ridet, et urbium
Illæsa majestas : maligno
Quos gremio malefida tellus

Celet furores, fragmina mœnium
Pronæque turrets, templaque funditus
Disjecta non leni fragore, et
Lapsa tuæ monumenta famæ,

v. 2. *Mater rosarum ;*] Syria, sive *Suristan*, “rosarum tellus,” a *Suri*, rosa quadam pulchra et delicata, nomen mutuata est.

Beræa, testes; cum Syriæ decus 25
 Stravit furenti Parca rapax manu,
 Mœstisque velavit tenebris
 Pollicitam meliora lucem.
 At non supinis omina civibus,
 Non luctuosum præcinuit diem 30
 Mystes; neque instantem ruinam
 Visa modis simulacra miris,
 Nec fulgurantûm prælia nubium,
 Nec vox prophetæ dixerat. Inscia
 Quid vesper insurgens perîcli, 35
 Quas populo meditetur iras,
 Carpis profestæ delicias breves,
 Beræa, lucis. Jam cecidit calor,
 Alamque prægnantis Favonî
 Tardat odor, riguique pascunt 40
 Arbusta rores; dum calami melos,
 Et lene circa murmur apum sonat,
 Cantuque vespertina mulcet
 Ambrosio Philomela dumos.

v. 25. *Beræa*] Haleb sive Aleppo antiquissimo nomine Chalybon dicta est, sed ab Alexandri militibus Beræa.

v. 35. *Quid*] Primus idemque gravissimus terræ motus vespere contigit.

v. 41. *dum*] “ Now upon Syria’s land of roses
 Softly the light of eve reposes
 * * * * *
 And then the mingling sounds that come
 Of shepherd’s ancient reed, with hum
 Of the wild bees of Palestine,
 Banquetting through the flowery vales,
 And, Jordan, those sweet banks of thine,
 And woods so full of nightingales.”

T. Moore. *Lalla Rookh.*

Nunc et domorum tegmina civicæ 45
 Stipant catervæ ; seu teneram senex
 Inter puellarum coronam,
 Aut pueros operum solutos,
 Fallit venustis tempora fabulis,
 Ludo innocenti deditus et joco ; 50
 Seu nympha fragranti capillos
 Uda rosa patrioque nardo
 Molles querelas audit amantium
 Fictosque luctus, dum citharæ manu
 Expromit erranti susurros, ' 55
 Voce leves comitante chordas.
 At cur profundo cuncta silentio
 Late quiescunt ? quæque per humida
 Nuper susurrabat roseta,
 Aura tacet, nec odor alatus 60
 Oblectat alma prata Favonius,
 Nec sylva frondes commovet ? Aspicias
 Ut foeta caligo procellis
 Ingruat ? ut tenebrosus horror
 Celet diei lumina ? Dum loquor, 65
 Terrestrium certamina gurgitum
 Grassantur, et tellus ab imo
 Murmurat exagitata fundo.

v. 45. *domorum*] Satis notum est, Orientales in domorum culminibus dormire et spatiari solere.

v. 57. *silentio*] Hujusmodi fere motuum præcursor est altum silentium. Vide descriptionem motus illius, quo diruta est urbs Olisippo, apud librum cui titulus, *Davy's Letters*.

Quo, Musa, quo me proripis? Audio
Raucos tumultus, mistaque virginum 70
Matrumque lamenta, et ruentum
Per plateas fremitus virorum:

Fœda et cruenta tabe cadavera,
Et saxa diris lapsa fragoribus,
Ædesque contemplor caducas, 75
Et subito patulas hiatu

Orci cavernas. En caput horridum
Ut Terror alte luridus erigit!
En ut triumphalem per umbras
Præcipitat Libitina pennam! 80

Heu, strage prægnans irreparabili
Nox ista fugit. Fors iterum decus,
Celsamque murorum coronam,
Et veterem sine labe formam

Urbi redonet candidior dies: 85
Sed quis carentem conjuge conjugem,
Orbæque soletur parentis
Spes profugas memoremque luctum?

Mane est: per urbis reliquias vagus
Quid nunc, viator, conspicias? Atria 90
Deserta, deformesque vicos,
Et mutili monumenta saxi,

Et dirutarum ingentia turrium
Fragmenta passim, et voce carentia
Delubra, quæ circa ferarum 95
Turba petit rabiosa prædam,

Aut indecoro pulvere sordidum
Putret cadaver. Sed modo virgines
Hic inter, et dulces choreas,
Et liquidos fidium susurros,

100

Ludo vacabat et deliciis novæ
Gaudens juventæ : nunc aliud solum
Lustravit ignotumque littus,
Non tepida fruiturus aura,

Non fabulosi saltibus Elysî,
Non sole puro, et mollibus osculis
Nympharum, et æterno beandus
Vere tui, Mahumeda, cœli.

105

Sed quo vagaris? Nec vetitam decet
Tractare chordam, Musa, nec omnia
Fas scire. Supremus recludet
Ista dies, sua cum sepulcrum

110

Tubæ refundet murmure territum
Flammaque dia ; cum freta fervida
Imæque fundamenta terræ
Quassa trement graviore motu,

115

Præsaga rerum funeris. Impius
Arcana cœli quærere desinam,
Tractusque mortali negatos
Exiguus violare pennis.

120

ACADEMIA CANTABRIGIENSIS TOT NOVIS
ÆDIFICIIS ORNATA.

QUÆ tanta moles, regia conspici
Cœlo propinqua est? fallor? an urbium
Regina Musarum sacerdos,
Granta, novo decorata cultu,

Fastuque surgens non inamabili 5
Campos coronat vertice fertiles,
Quos Camus invitis relinquit
Fluminibus, dubioque cursu?

Viden'! Columnæ per medium æthera
Scandunt, et ædes undique nobiles: 10
Rurisque vicini colonus
Jugeribus cohibetur arctis:

Nam fana sumptu condita publico,
Utrinque terram rectius occupant,
Doctrina qua justum resumit 15
Imperium, meritosque fasces.

Ergo sacratis sub penetralibus
Ter alma salve Mater amantium
Artesque divinas, novemque
Mellifluos strepitus Sororum; 20

Vultu Deorum quam placido videt,
Quicquid creandis præsidet urbibus:
Hinc Phœbus antiquos recessus
Deseruit, nova templa quærens

v. 23. *Phæbus*] . . Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομέναις. Call.

Fastidiosus ; Tecum adeo pias 25
Laudes adeptus, Tecum habitabiles
Lucos, et a tergo solutos,
Came, tuo lavat amne crines.

Jam nunc acutis instrepat auribus
Dulci meatu cœlicolum melos : 30
Interque Musarum recumbit,
Et Sophiæ veneranda proles ;

Pauci, suorum lumina temporum,
Dicti remotis ; quos vigor ingeni
Misit per annorum tenebras 35
Vivere posteriore Fama :

Atqui secundo Numine jam beant
Sedes amatas : scilicet ætheris
Ex arce despectant labores,
Auspiciisque favent secundis 40

Miltonus et Vir, qui sapientiæ
Suo reduxit Sole meridiem,
Mortalium obscuro tumultu
Clarior, invidiaque major.

Gaudent videntes Te quoque Principes, 45
Longoque Patres ordine Principum ;
Quorum coronavisse frontes
Angliacæ diadema terræ

Jactamus : en ! ut ridet amabile
Edvardus urbi, primus ab altero ; 50
Qui victor illuxit sine ullo
Vindice, diripuitque signis

v. 50. Edvardus III. Coll. Trin. fundator.

Superbientis lilia Galliæ :
 Alba et videtur stella Valentiae
 Quondam dolentis, jam benigno 55
 Tristia composuisse risu.

Est et fidelis rebus in asperis
 Regina quondam ; et pallidior rosa
 Translata cœlestes ad hortos :
 Quique duo tenuere Reges 60

Commune nomen tempore dispari :
 Jamque eminentis nubibus aureis,
 Inter beatorum choreas,
 Forma nitet sacra Margaretæ.

Quicumque Grantæ mœnibus arduis 65
 Fudere dextra munera liberæ,
 Nunc et percussis celebrant
 Carminibus, liquidoque cantu.

At, O locorum maxime tu Geni
 Beatiorum, si populi simul, 70
 Vatumque amicorum frequentes
 Rite preces habeant honorem,

v. 54. Maria de Valentia, Aul. Pemb. fundatrix.

v. 58. *Regina*] Henrici VI. uxor, Coll. Regin. fundatrix.

v. 58. *Rosa*] Elisabetha, Edvardi IV. uxor.

v. 60. *Reges*] Henricus VI. et VIII; ille Coll. Reg. fundator ;
 hic Coll. Trin. patronus longe benevolentissimus.

v. 64. Margareta, Henrici VII. mater; Coll. Div. Johan. fundatrix.

Intaminata non sine victima
 Stabunt alumni, polliceor, tui,
 Lætum triumphantes ad aras, 75
 Unanimis opibus refectas.

Huc et potentis Justitiæ Quies
 Adsit propago, prædita clavibus
 Pacisque, et obstantis duelli :
 Sitque comes sine labe Virtus, 80

Cultusque simplex, ne male pertinax
 Tutum liquorem transvehat impios
 Ritusque, vesanamque pompam,
 Religio malesuada Romæ.

Notanda creta sic fugiet dies : 85
 Nec vox amantis deficiet lyræ
 Grantamque, Doctrinamque, et almæ
 Progeniem celebrare Matris.

v. 77. Φιλοφρόν 'Ασυχία, Δίκας

ὦ μεγιστόπολι

θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων

ἔχουσα κλαῖδας

ὑπερτάτας.

Pind. *Pyth.* iii.

I R I S.

“Pluvius describitur arcus.”—HOR.

POSTQUAM Jehovahæ Spiritus halitu
 Effusa vastorum agmina gurgitum
 Frænarat, immanesque fontes
 Clauserat Oceani tumentis ;
 Stetere noti in finibus imperî 5
 Cœlumque, et imbres, et refluxum mare ;
 Tellusque sublapsas retrorsum
 Culminibus superavit undas.
 Tum luce læta et mille coloribus
 Iris refulgens exiit, ætheris 10
 Regina, turbatumque vultu
 Purpureo recreavit orbem ;
 Gratam elocuto terrigenis Deo
 Vocem per auras : “ Signum ego nubibus,
 Ætate quod nulla movendum 15
 Stabit, et ætherea fidelem
 In arce testem gentibus addidi :
 Non rupta posthac æquora proruent
 Stirpem scelestam : nec dolebit
 Terra meo populata fluctu.” 20
 Ergo et colores, Iri, et amabili
 Impressa vultu vivit adhuc fides ;
 Gratisque divinum intuentes
 Pectoribus veneramur arcum.

v. l. Vide Genes. cap. viii. ix.

- O quæ per altas, Uranie, domos,
Sublime Neutronum in penetralia
Stellata duxisti; vagantes
Qua rutilant per inane flammæ,
Qua fulgidi septemflua luminis
Æternum origo nascitur; et Dea,
Cui mille surgenti per undas
Cœlicolum cecinere chordæ;
Fas tenuiori sit mihi barbiton
Ciére plectro; fas humili modo
Dixisse ducentem colores
Fonte sacro, scatebrisque cœli.
Tu, quum, solutis imbribus, humidum
Annum gubernat Pleïadum chorus,
Egressa majestate dulci
Per liquidas spatiaris oras;
Latumque sublimi æthera vertice
Scandens, sereni conscia numinis
Convexa, telluremque risu
Lætifico renovare gaudes.
Et sæpe mulces æquora, et impetus
Euri, timendos matribus; et pia
Cum luce tranquilli reducens
Tempora candidiora cœli,
Pacem redonas mentibus anxiis;
Utcunque tutis fluctibus imperas,
Lætæque compôstum per æquor
Halcyones posuere nidos.

- Qua luce gaudens, te dominam ætheris
 Quassæ salutat nauta memor ratis,
 Lethique vitati; et carinam 55
 Rupe sedens reducem mariti
- Absentis uxor prospicit, humida
 Dum vela ventus lenior explicat;
 Floresque, votivamque puppi
 Deproperat manibus coronam. 60
- Nec, Solis almi filia nobilis,
 Te semper arces æthereæ tenent;
 Quandoque descendens ab alto, et
 Terrigenis sociata Nymphis,
- Lacus Velinos, et liquidos amas 65
 Fontes, et udi roscida Tiburis
 Dumeta, quæ circum strepentes
 Desiliunt Anienis undæ:
- Illic amata ad flumina Naiades
 Inter colores ludere gestiunt, 70
 Et colla, flaventesque in arcu,
 Iri, tuo variare crines.
- Quandoque et altarum incola rupium,
 Sublimiori prædita numine
 Regnas, ubi ingentes aquarum 75
 Præcipitat Niagara lapsus;

v. 59. *Floresque,*] “Puppibus et læti nautæ imposuere coronas”
 Virg. *Geor.* i.

v. 65. *Lacus Velinos,*] “In eodem (Velino) lacu nullo non di
 apparere arcus.” Plin. *Hist. Nat.* lib. ii. c. 62.

Interque fractos aurea vortices,
 Et rupta lymphis saxa ruentibus,
 Fulges, et immoto furentem
 Imperio moderaris undam. 80

O sic, dierum cum mihi turbida
 Sors æstuanter attulerit metus,
 Ævique delabentis hora
 Egerit in trepidos tumultus!

Spes alma vultu rideat aureo, 85
 Et luce sacra leniter assidens,
 Tranquilla soletur timores
 Sollicitos, animique fluctus.

IPHIGENIA IN AULIDE.

SUB sole puro cœrulei nitent
 Fluctus per oras Aulidos, et leves
 Auræ susurrantis Favoni
 Compositis siluere pennis:

Dum laxa malo classis Achaïcæ 5
 Vexilla pendent, et Zephyros vocant,
 Frustraque perjuram requirit
 Græcia Dardaniæ juventam.

v. 81.] “ An Iris sits amidst the infernal surge,
 Like Hope upon a death-bed.”

Childe Harold, Canto iv. 72.

- Hinc Thraces, illinc Myrmidonum fremunt
Clausæ cohortes, hinc graditur ferox 10
Vultuque Pelides minaci
Impatiens speculatur undas
- Ridere visas: "Præsidio maris
" Fretus sereni scilicet, et suo
" Illudet æternum catervis 15
" Argolicis aquilone tutus,
" Proh! Phryx adulter? Scilicet æquora
" Non ulla castis pervia navibus
" Submisit, et vincit marinam
" Fraudis amans Cytherea Tethyn?"— 20
- Hic solus—illinc sceptrigeri sedent
Reges sacrata sub platano: quibus
Lauru coronatus sacerdos
Adstitit, et duplices tetendit
- Sublime palmas.—" Sanguine, sanguine 25
" Vobis litandum; non alias datur
" Placare ventos; sic Dianæ
" Chalcidicæ, placitumque Parcis.
- " Virgo puellas inter Achaïcas
" Mactanda—Virgo, cui genitor nemus 30
" Castosque Dictynnæ recessus
" Sacrilego violavit arcu,
" Stravitque cervam, delicias Deæ:
" Sic non iniquo numine solvitur
" Classis, triumphataque Troja 35
" Ad patrios remeamus Argos!

“ Sed quid moramur ? ”—Protinus ad solum
Allisa regum sceptrā : tacent duces :

Flet Nestor, et menti recursat

Antilochus, patriæque curæ. 40

Qualis sed, eheu ! caussa Pater necis,

Qualis sedebat ? Quo pietas ?—Tamen

Mactanda virgo : jam parantur

Thura focis, liquidæque lymphæ,

Salsæque fruges : jam video sequi 45

Per prata longos Pontificum choros,

Puroque lucentes amictu

Virgineos trepidare cœtus :

Argea mistis tibia cum lyris

Vocat Dianam—“ Te calidæ virum 50

“ Juvere cædes, Te colendam

“ Alloquio, precibusque nullis,

“ Informe numen ; sed tacito metu,

“ Labrisque pressis : En ! tibi Virginem,

“ Flavos coronatam capillos, 55

“ Diva, tibi, Stygioque regi ”—

—Atqui putarat jam sibi nuptias

Virgo parari, et Thessalicum torum,

Cum jam relinquebat Mycenæ

Credula, proh ! sociasque nymphas. 60

Materque pictis in Nemeæ jugis

Myrtum virentem legerat, et rosas,

Textisque cingebat corollis

Dulce caput niveumque pectus,

v. 37.

—— ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας

Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

Æsch. Ag. 195.

- Gavisa multum, dum patrias choros 65
Inter puellas filia duceret,
Gavisa, quod Phthiæ, quod Hæmi
Posthabitis, Thetidosque Nymphis,
Sponsam rogaret non humilis gener:
Et ipsa castas, ipsa manu, faces 70
Gestura, lustralemque lympham ad
Funeream properaret Aulin.
Qualis relictos ah! thalamos redux,
Cœptumque pensum virgineæ manus,
Telamque pendentem videbit 75
Parietibus, vacuumque sellam!
—Tum nata, ludo et blanditiis vacans,
Currebat una: nunc eadem stetit
Devota, feralique vitta
Cincta comam,—tacitis parentem 80
Lustrans ocellis, visa tamen loqui:
Hæsitque prensans brachia parvulus
Patremque non certis Orestes
Vocibus, eloquioque balbo
Patrem vocavit: sed genitor pedem 85
Tulisse retro dicitur, et caput
Velasse, collectaque veste
Implicitos tenuisse vultus;
Lapsam sub aras scilicet haud potens
Nixamque flexo poplite Virginem 90
Spectare, et effusum cruorem
Crinibus, immeritoque collo.—

Sed muta Virgo credidit insulas

Sese nitentes, et nemus Elysi

Post fata visuram, patresque

95

Cœlicolas, geminosque Ledaë :

Frustrane tandem ?—Credite, credite :—

Tam molle pectus tamque pium Pater

Æternus invidit severis

Cimmeriis, Stygiæque nocti.

100

HANNIBAL.

OLIM supinum in vallibus Appulis,

Claro ruinis Hesperiiis jugo,

Lauru coronabant palumbes

Idaliæ patriaque myrto

Vatem Sabinum : Me Genius loci

5

Mira jacentem lusit imāgine,

Glaucia salictorum sub umbra

Cum placidos peterem sopores :

Me fluctuantis sopiit Aufidi

Auditus ægro rivus anhelitu

10

Mæstoque riparum susurro,

Flebilis geminare murmur,

v. 99. *severis*] Valck. ad Herod. iv. 103.

v. 5. *Vatem Sabinum* :] “ Me fabulosæ Vulture in Appulo,” &c.
Hor. Od. III. iv. 9.—*Vultur* M. situs ad *Aufidum*, prope abest a
Cannis.

Singultientes inter arundines :—

Mox et nigrantes Hannibalis manus

Sonare, turritæque turmæ

15

Et peditum glomerare nimbi

Visi repente ; et signa micantibus

Volare campis ; en ! Nomadum tremunt

Cristæ, pharetratique Mauri, et

Purpurei rutilant Iberi !

20

Invicte Mavors ! Romulidum sator !

Fugere, fugere Ausoniæ manus !

Undæque Cannenses Latina

Cæde tepent, superante Pœno.

Pœnus per Alpes, per rigidum gelu,

25

Per stricta vinclis saxa adamantinis

Perrupit, insultansque clivis

Institit Italiæ cubantis :

Qualis latentem pumicibus cavis

Nidum et columbam despicit insciam,

30

Innexus alarum sonanti

Remigio, Jovis acer ales.—

Illi trisulcorum atria fulgurum,

Brumæque sedes, castraque nubibus

Vallata, ferratumque limen

35

Objicibus patuit solutis :

v 15. *turritæque*] Elephantum, sc.

Ex quo parentem suspiciens puer,
Parvasque dixit projiciens manus,—

“ O, cui sepulcralem cupressum

“ Et piceas ferimus corollas,—

40

“ Si Tu vireto myrtifero latens

“ Sanctasque valles et silvas colis,

“ Si te reluctantem fatigat

“ Spretus amor, veteresque curæ,—

“ Phœnissa Dido !—Te precibus piis

45

“ Divam vocamus progenies Tua :

“ En ! fraudis infidæque dextræ

“ Dardanidum Tibi partus Ultor !—

“ Ultore me, non expedient choros

“ Festis diebus Romuleæ nurus,

50

“ Nec sponsa votivam recepto

“ Texuerit philyram marito.

“ Gætula, fas est, nutriat Appulas

“ Leæna capras : Me Priami domo

“ Natisque famosi latronis

55

“ Nulla dies sociabit unquam ;

“ Dum flectat axem in gramine Martio

“ Romana pubes ; dum Capitolio

“ Palma coronati quadrigis

“ Hesperios referant triumphos.”—

60

v. 39. Hoc se obstrinxit juramento, ad aram in fano Didonis.
Sil. Ital. I. 81.

v. 46. *Divam*] Justin. xviii. 6.

v. 48. *partus Ultor !*] Dido imprecatur jam moritura, Virg. Æn.
iv. 625. “ Exoriare aliquis nostris ex ossibus *Ultor !* ” ubi Han-
nibalem putatur cogitasse.

Fertur loquentes æthere lurido
 Audisse voces, et rutilum Jovem
 Vidisse, convulsumque magna
 Sidereum laquear ruina.

Duxitque tollens Ipse manu Deus 65
 Vastas per Alpes, in Ligurum nigra
 Vineta, prætextasque myrto
 Eridani resonantis undas.

Magnum ille terrorem intulit accolis
 Dulcis Timavi et matribus Umbriæ : 70
 Illum triumphali quadriga et
 Fulmineo rapidum tumultu

Sensit reductæ ripa Placentiæ ;
 Sensere valles, grataque Fæsulæ
 Dumeta Sylvano, chorisque 75
 Capripedum, tacitæque laurus :

Illum—, Velini sulphureus liquor,
 Canens genistis, et Trebiæ palus,
 Alniquè nutantesque taxi et
 Puniceo Trasymenus æstu. 80

Quin et minaces horruit impetus
 Romana virtus, ne Balearibus
 Lucos Aventinos et ipsum
 Frangeret arietibus Quirinum.

v. 61. Liv. xxi. 22. “Fama est visum ab eo juvenem divina specie, atque post insequi cum fragore cœli nimbum : proinde sequi jussus,” &c. Cf. ad Sil. iii. 181.

v. 79. *nutantesque*] Terræ sc. motu, dum ibi pugnaretur, Liv. xxiv. 31.

v. 83. *Lucos Aventinos*] Liv. xxvi. 10.

Atqui furentis detinuit gradum 85

Non auspicatis seditionibus

Devota Carthago, ruensque

In furias sibi luctuosas.

Flevitque lentis passibus Hannibal

Suæ recedens arce Calabriæ, et 90

Pinus Tarentinas, et albi

Pascua respiciens Galesi.

Flevit, recedens non aliter, Getas

Quam si remotos et Scythiæ nivem

Mutaret apricis suorum 95

Litoribus Libycoque cœlo.

Dixitque tandem victus: "Avi mala

"Domum redibo. Castra Ego Punicis

"Romana sub portis, et hostem

"Aspiciam vacuas per ædes 100

"Superbientem: proh! patriæ domus

"Deserta! Te non Scipiadæ furor,

"Non ira Marcelli ruentis

"Edomuit, Fabiæve fraudes;

"Te perfidorum dextera civium et 105

"Turpes triumphî; Te Superum manus;—

"Excessit, evulsis fragore

"Porticibus, furibunda Juno,

"Excessit aris!—Quicquid erit, tamen

"Romæ superbas non Ego per vias 110

"Deducar, exosus Quirinum

"Hannibal, Ausoniosque Divos.

v. 89. *Flevitque*] Liv. xxx. 20.

v. 91. *Pinus*] Propert. ii. 34.

“Non hoc videbo dedecus—Ibimus,
 “Lætas beatorum ibimus insulas,
 “Qua, functus ingrato labore, 115
 “Elysio requiescit antro
 “Parens Hamilcar; qua comitem vocat
 “Me nunc parenti redditus Hasdrubal,
 “Et jam profecturum sub umbras
 “Conqueritur nimium morari.” 120

[1829.]

CÆSAR

CONSECUTUS COHORTES AD RUBICONEM FLUMEN,

QUI PROVINCIÆ EJUS FINIS ERAT, PAULUM CONSTITIT.

STABAT relictæ in limite Galliæ
 Cæsar, decennes projiciens moras,
 Fatisque bellorum secundis
 Ebrius, imperioque longo :
 Illic micantes æthere turbido 5
 Respexit hastas, signaque militum,
 Vultusque conversos in amnem
 Ulterioris amore ripæ ;
 Qua parte torrens vallibus in cavis
 Pleno fluebat decolor alveo, 10
 Turbatus hyberno reductos
 Imbre lacus, nitidumque fontem.
 O qui sub antro flumineo Deus
 Ludis sororum Naiadum vacas,
 Intactus armorum tumultu, et 15
 Puniceum inviolatus amnem :

Tu spem redonas rura colentibus,
Fallente nunquam messe ; tibi viget
Pax alma, flavescent aristas,
Pax Veneri comes et Minervæ. 20

Teque in remotis Capripedum jugis—
Qua fonte puro vivus aquæ latex
Descendit in campos jacentes,
Et vitrea reparatur urna—

Credo in puellis non sine mutua 25
Arsisse flamma : sed Dryadum domus
Secreta, felicesque ripæ,
Fronde pia tua furta celant.

Eheu ! Latinus ductor, et improba
Sancto juvenus obstrepat alveo ; 30
Mœretque septena recumbens
Romulidum genitrix in arce.

Heu ! Roma mater ! Quid tibi Porsenam
Fregisse Tyrrhenum, et gladio truces
Stravisse Reges ; quid receptos 35
Colle sacro posuisse fasces ;

Si non in ipsos, tempus ad ultimum,
Stent jura natos ? Quos simul impia
Incendit audendi libido, et
Regna avidis rapienda castris, 40

Non sancta Patrum nomina, non Deum
Strinxere mentes. Nam vitiosior
Crescebat ætas, et severis
Moribus improbior parentum,

Gaudens scelestis tradere civibus 45

Fascesque, et arces, et Capitolium,

Qua jura dicebant Catones

Gentibus, et reduces Camilli.

Quin ipse paulum continuit gradum

Metu Deorum Cæsar; in Italiam, 50

Non ante cessator, moratus

Finibus, ancipitique in unda

Bellum reponens; seu patriæ memor

Portenta vana finxit imagine

Mens ipsa, nec veros timores 55

Sera sibi pietas paravit;

Seu rupit, audax fixa refigere,

Natura legem, et carmine lugubri

Audita, funestum per umbras

Vox trepidæ dedit Urbis omen. 6

Ipse in sonanti margine constitit,

Tendensque palmas: "O Phrygii Lares,

"Aræque Vestales, et alto

"Jupiter intemerate saxo,

"Vos," inquit, "et te, Roma, Quiritium 65

"Numen tuorum, testor, ab ultimis

"Cum laude descendens Britannis

"Cæsar, Hyperboreoque ponto;

"Vester revertor, vester in impios

"Ultor nepotes; si procerum scelus 70

"Punire, corruptasque visum

"Dîs Latiis reparare leges."

Ergo increpantem tædia militem
Vexilla jussit tollere ; nec mora.
Quin omnis insuetum juvenus 75
Marte novo penetraret amnem.

Non UMBER illam, non sine conscio
Terrore Marsus vidit et Appulus ;
Non molle qui Pindi sub arce
Vallis arant latus otiosæ ; 80

Non qui Canopum sanguine Regio
Confusus amnis proluit Æthiops ;
Non Syrtis et perjura diri
Terra Jubæ, neque Munda pugnax.

Uterque lati terminus Imperi 85
Fervet tumultu ; qua redeunt dies ;
Qua Solis ad serum cubile
Purpureum spatiat æquor,

Tanto suarum sanguine gentium
Romana constant ! Quid juvat exitus 90
Orare bellorum ? quid ipsis
Porticibus, superumque ad aras

Jacent, inaudax, Romulidæ, genus,
Pacemque poscunt ?—Cum Domino venit
Pax ista—Cur segnes in arma 95
Vivimus, opprobrio parentum,

Quos masculorum funere civium
Claræ deceret flamma Numantiæ,
Non more solenni sacrorum
Attonitis placitura Divis ? 100

C U M Æ.

O SÆCULORUM clade superbiens
Putris Vetustas, quam sequitur come
Senecta pallentesque Morbi et
Funereo Libitina vultu,

Tu sternis ictu falcis aheneæ
Celsum columnæ marmor et urbium
Fastus, et insultas caducis
Purpurei foribus tyranni :

Sed non venustam collis imaginem,
Non lædis auræ suavia, non maris
Risus, nec æstates serenās,
Nec placidum sine nube cœlum.

Lætare tellus Itala : si tui
Heroes udo in pulvere dormiunt,
Si plectra cessavere vatum,
Et liquidæ siluere voces,

At sole puro et fluctibus aureis
Ludens ad oras oceanus salit,
Fontesque non absunt loquaces,
Et tremuli lacuum susurri,

Et quicquid æther, quicquid amabile
Risere picti deliciæ soli,
Et quicquid æternat Camœnæ
Sanctus amor; calet et calebit

Semper Camœnæ spiritus igneus, 25
Et fabulosis sedibus immorans
Per saxa per valles suaque
Prata volat venerata chorda.

Dic tu, vetustæ filia Chalcidis,
Phœbea sedes, quid superest tui? 30
Quid præter immortale littus
Et nitidi juga sacra saxi?

Et fana et ædes O ubi sunt? jacent
Oblivioso mersa silentio,
Jacent: ruinososque vicos 35
Gramineum tumulat sepulcrum.

Hic murus, illic regia constitit;
Nunc sola mœret vitis, et asperæ
Vepres, odorantesque frustra
Cœruleum violæ cubile. 40

Fugere lusus, et juvenum chori,
Et garrulorum murmura civium,
Præterque nocturnus viator
It pavidus, tacitusque latro

Prodit relictis insidiis, simul 45
Valles propinquas et juga terruit
Gaurana vox tristis luporum
Æsculeis ululans sub umbris.

O quis Sibyllæ fatidicam domum
Lustrare mecum, quis nemus audeat, 50
Et mille per flexus hiantes
Tartareas specuum latebras,

- Qua per maligni regna crepusculi
Umbrae silentes et vaga somnia
Larvæque labuntur? Sed olim 55
Dardanius penetravit heros
- Diis carus ipsis: hic rutilas fores
Et Dædaleum marmor Apollinis,
Vivoque pendentes in auro
Pasiphaen vetitosque amores 60
- Lustravit: ille et sæcla Quiritium,
Et danda seris fata nepotibus,
Medoque formidata vidit
Sceptra suæ rediviva Trojæ.
- Desiderati patris amor vocat; 65
Ille ille ripas irremeabiles
Tranavit, immanisque fluctus
Gurgitis, horribilique nisu
- Disrupta Ditis limina. Quid moror?
Duc me recessus, Diva, per avios, 70
Qua tela non intrant diei, et
Sulphurei latices Averni
- Lethale virus faucibus evomunt:
Jam stagna propter, jam videor cava
Per tesqua sylvarum vagari, 75
Et Triviæ penetræle Divæ,
- Atrasque taxos inter et ilices
Feralis horror gliscit, opacæque
Nutant cupressorum, movetque
Sylva suas agitata frondes, 80

Ruptoque cœpit sub pedibus solo
Mugire tellus, lunaque luridum
Lucere per dumos, superque
Mira levi simulacra forma

Volare. Quo me Diva rapis? patet 85
Caliginosis vasta meatibus
Spelunca: jam passis capillis
Labra movet taciturna vates,

Grassantium formidine numinum
Pallens, tremiscens corda. Deus Deus 90
Irrupit: en æternus ævi
Ante aciem glomeratur ordo,

Et fulgurantum tortilis orbium
Ignis coruscat, foëtaque pectora
Fato laborantemque diræ 95
Exagitant animam procellæ;

Phœbumque demens excutit; en furor
Exæstuantum sæcula viscerum,
Artusque luctantes, et actum
Turbine multiplici cerebrum! 100

Et rumpit imo e pectore anhelitûm
Singultientum murmur, et intimæ
Rupes percussæque circum
Cum gemitu reboant cavernæ.

Siletur; oris detumuit furor,
Solutusque ventus flebiliter sonat 105
Per claustra suspirans, humique
Sternitur exanimis sacerdos.

Attolle fessum, Deiphobe, latus,
Attolle; non me non miseret tui. 110

Quid ruga? quid turpis senectus?

Quid nivei capitis pruinæ:

Oraculorum vox penetralibus
Prorupit ardens; te caput urbium
Audit triumphatura jussu 115

Roma tuo dominique terræ;

Te læta frontem sustulit auspice
Arx et Statoris dius apex Jovis,
Victæque gentes horruerunt
Chalcidici monumenta Phœbi. 120

[1831.]

“MAGICAS ACCINGITUR ARTES.”

Virg.

VIDES ut atris undique nubibus
Obducta, puram Luna vagans facem
Celet parumper, mox sereno
Splendidior reditura vultu?

Vides ut umbras noctis inutiles 5
Phœbea lampas dissipet, aurei
Utcunque per cœlum renidet
Mite supercilium diei?

Sic cum jacerent pristina sordibus
Caliginosis obruta sæcula, 10
Sensusque divinamque mentis
Particulam opprimeret scelestæ

—8. χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον. Soph. *Antig.* 103.

- Fraus, et dolosa Terror imagine :
 En ! (Ipse demum sic voluit Deus)
 Fulgere paulatim resecta 15
 Relligio, propiorque terras
- Spectare Diæ lux sapientiæ :
 Cæcasque, falli nescia, veritas
 Erroris ambages honesta
 Explicuit rediviva fronte. 20
- Oraculorum tum penetralibus
 Mugire ab imis dissona murmura,
 Vocesque cessavere vatum,
 Tristibus ex adytis precantum,
- Implere vanis corda timoribus : 25
 Tunc et Sibyllæ præscia carmina,
 Immane tunc antrum Trophonî, et
 Chaoniæ siluere silvæ.
- Quin Ipse Delphos, et tripodis sui
 Sedem reliquit Fatidicus Deus, 30
 Mœrensque natalis sacella
 Destituit gemebunda Deli.
- At O priorum quis mihi temporum
 Fraudes, quis apto carmine Thessalum
 Dicat vènenorum ministros, 35
 Tergeminæve Hecates quis audet

v. 22.

“ The Oracles are dumb,
 No voice or hideous hum
 Runs thro’ the arched roof in words deceiving.”
 Apollo from his shrine
 Can no more divine,
 With hollow shriek the steep of Delphos leaving.”

Milton, *Hymn* XIX.

Ritus et artes promere mysticas?
Queis versa retro sidera trans polos
Errasse, feralique vultu
Credimus erubuisse Lunam, et 40

Ægra laborasse attonitum face
Solem, profundum dum super æthera
Curru vagaretur superbo, et
Per vacuas equitaret auras:

Magnum ille terrorem attulit insciæ 45
Turbæ supini Tiburis, et solum
Quicunque Pelignum et Sabellis
Finitimos tenuere colles;

Utcunque Marsæ carmina næniæ
Et dira mussans verba Venefica, 50
Magusve vicini pererrans
Saxa jugi, viridesve propter

Ripas amœni Tibridis, improbos
Succos et herbis edita noxiis
Venena legissetque nigra 55
Ossa virum tumulis carentum:

Cantatus olim scilicet ut novos
Sentiret ignes indocilis puer,
Flammasve subjectas medullis
Illicitosque senex amores. 60

O Musa; vatum corda potens modis
Non usitatis ludere, Fallimur?
An ipse sublimi volatu
Æthereas raptor per auras,

Et insolenti vectus in arduum 65

Ala, refusi desuper Æquoris

Undasque terrarumque tractus

Despicio? Tuus, O Camœna,

Tuus remotas auferor in plagas;

Qua fabulosæ cernere litora 70

Circes, et errantes per ima

Tesqua feras videor, novisque

Illusa formis corpora; seu lupi

Freudent malignis dentibus, aut vagi

Palantur, indignaque frustra 75

Sorte gemunt rabidi leones.

O magna Atlantis progenies, tuo

Ductu et faventi numine si prius

Securus evasit per istas

Insidias sine fraude Ulixes; 80

Descende cœlo rursus, et auream

Prætende virgam, Dive potens, manu,

Herbamque pollentem, malorum

Porrigere præsidiumque damni.

En! propter, aulæ culmen eburneæ, 85

Foresque, et altis limina postibus

Subnixa jam splendent opacam

Per silviam, liquidoque circum

Admurmurantum carmine frondium

Concentus aures mulcet, et Elysî 90

Arcana sum visus subire, aut

Hesperidum novus hospes oras.

Quid mirum ? ubi illis carminibus stupens
 Sopiret acres Scylla utero canes,
 Æstuque placato Charybdis 95
 Ipsa avidas cohiberet undas.

At si quis alno fluctivaga prope
 Inhospitalem laberis insulam,
 Averte (dum fas est) carinam, et
 Tutior, æquoreo profundo 100

Vel Tu procellis crede minacibus,
 Vel æstuosis, navita, Syrtibus :
 Averte ! non impune fessum
 Hæc capiet statio phaselum.

Infustus ille et natus avi mala 105
 Damnosa prora litora nescia
 Quicunque, famosæque Divæ
 Funeream penetrarit aulam ;

Ille, ille maturum exitium, et (nefas!)
 Injurioso pocula toxico 110
 Imbuta, potabitque longas,
 Immemor, heu ! patriæ et parentum

Obliviones : non ita conjugii
 Natisque quondam pollicitus suis,
 Cum, plena jam tandem daturus 115
 Vela mari, properaret ulnis

v. 96.

——— “ I have oft heard
 My mother Circe with the Sirens three
 Culling their potent herbs and baleful drugs,
 Who, as they sung, would take the poison'd soul
 And lap it in Elysium : Scylla wept,
 And chid her barking waves into attention,
 And fell Charybdis murmur'd soft applause.”

Milton. *Comus*, 253.

Captare supremum anxius, et breve
 Figens amatis frontibus osculum,
 Pacare nequicquam juberet
 Sollicitos animi timores.

OCCULTUM QUATIENTE ANIMO TORTORE FLAGELLUM.

Juv.

Est qui sub altis nocte soporibus
 Solus minaces scandere turrium
 Moles, inaccessasque visus
 Per tabulas titubante gressu

Errare, subter territus audiit 5
 Spumantium certamina gurgitum, et
 Jam jamque lapsurus sub ipsam
 Somnia deposuit ruinam :

Me nuper, (et nunc, dum loquor, occupat
 Non usitato membra metus gelu, 10
 Horrensque nequicquam priores
 Cor refugit meminisse visus)

Me somniantem nuper Apollinis
 Illusit ægra Numen imagine,
 Pectusque devinctosque ritu 15
 Horrifico tremefecit artus.—

En ! luctuosum murmur ad intimas
 Defertur aures ; En ! gemitus frequens,
 Planctusque lugubres, et aura
 Motibus exagitata miris ; 20

Stridorque pennarum, et volucrum fuga
Diversa, tum vox triste minantium

Audita ! mox amens Orestis

Forma Agamemnonii per umbras

Apparet : illi sanguineæ manus,

25

Passaque visum cæsarie caput

Deforme, disjectaque membra

Post humeros male tecta palla :

Nunc huc micantes nunc oculos vagus

Illuc volutat, dum sitientia

30

Per labra promissamque barbam

Ore vomit rabidos furores.

Crebro laborat pectus anhelitu

Motum, sequuntur verba—"Pater, pater,

Adsta vocanti—Tu malorum

35

Causa, pater; Tibi natus ultor

Pœnas iniquas immeritus luit.

Viden', propinquant—ah ! miser ; horridas

Averte, debellaque matris,

Phœbe, canes :—quatit en ! cruentum

40

Dira flagellum Tisiphone manu ;

Dum propter instans voce vocat Soror,

Nutuque quassat viperinos

Terribili minitata crines :

v. 40. *canes* :] Furiaὶ κύνες dictæ passim apud Æschyl. cæterosque Tragœdos.

v. 42. *Soror*,] Vide Eurip. *Orest.* 258. ubi mente captus Orestes fingit ipsam sororem Electram esse unam Furiarum :

μέθες· μὴ οὐσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων.

En ! ipsa fœda Gorgone fœdior 45

Dextra bipennem vibrat et igneam

Tædam Clytæmnestra, et caduci

Membra super lacerata patris

Insultat.—Eheu ! Parce precor, precor,

Audi precantem jam pia filium 50

Mater : sat infelix acerbo

Supplicio scelus expiavi.”—

Siletur ; umbras vanaque somnia

Solis, fugatis jam tenebris, jubar

Dimovit : Auroramque vultu 55

Conspicuum roseo reduxit

Eöa linquens marmora fervidis

Phœbus quadrigis ; jam volucres diem

Cantu renascentem salutant,

Guttur jam liquido per auras 60

Alauda vocem fundit ; apum strepit

Murmur ; requirunt pascua deviæ

Suetosque per saltus vagantur

Cum teneris vitulis juvencæ.

Nunc pastor agnos, nunc hilaris boves 65

Duros arator quærit, amabilis

Cui risus uxoris, pudorque

Ingenuus, pietasque vitæ

Fallunt labores :—Scilicet his dolo

Intaminatum pectus, et inscium 70

Culpæ, nec impermissa lentis

Spes animo nocuit venenis.

- Virtute quisquis cinctam adamantina
Mentem beatus possidet, huic neque
Mors ipsa secretos timores 75
Incutit, aut jaculatus ignes
- Nuda trisulcos Omnipotens manu,
Utcunque nigris foeta tonitribus
Vallis per amfractus et alta
Saxa super reboat procella. 80
- At non amoenum tempus et integræ
Vitæ serenas delicias capit,
Non ille vel solis sub ortum
Gaudia, vel fugiente Phœbo,
- Quicunque fraudem pectore conscio 85
Admisit, aut jus qui potuit Deum
Legesque Naturæ verendas
Sacrilega violare dextra :
- Huic ima vindex corda subit tremor,
Injussaque hospes visceribus latens 90
Rimatur occultumque furtim
Vulnus alit taciturna flamma ;
- Quam non potenti tincta papaveris
Succo levabunt mella : nec Orpheï
Vox alma, Sirenumve cantus, 95
Aut placidum Philomela somnum
- Fesso reducet :—nam neque Tantalus
Restinguit unda perpetuam sitim,
Nec corda jucundam quietem
Læsa semel reparare, et atros 100

Nôrunt tumultus ponere : seu jocos
Inter sodales, seu quis inhospita

Deserta silvarum requirât,

Aut Zephyris agitata Tempe,

Qua lucus umbras non inamabiles 105

Myrto virenti spissus et ilice

Præbet, susurrantesque rivus

Spargit aquas saliente lympa ;

Seu plena festis uvidus in rosis

Siccet Lyæi pocula, seu leves 110

Ducat puellarum choreas,

Carmine seu facilique lusu

Fugare edaces sollicitudines

Quærat ;—Medullis assidet invida

Semper venenatoque rodit 115

Cura animum vitiosa morsu.

GREEK AND LATIN EPIGRAMS

WHICH HAVE OBTAINED

SIR W. BROWNE'S MEDALS.

I.]

LABOR INEPTIARUM.

ἘΙΑΡΙΝΟΥ Ζεφύροιο βρέφος κήποισι μελίσσῃν
 νήπιος ἐν Παφίοις παῖς ἐδίωκεν Ἔρωσ·
 ἀλλ' ἡ Κύπρις ἰδοῦσα, “τί ληρεῖς; οὐ σὲ μάταια
 ἐστὶ θέμις μοχθεῖν, οὐ γὰρ, Ἔρωσ, βροτὸς εἶ.”

II.]

ΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΣΟΦΩΤΕΡΑΙ.

Εἰς ἀνάθημά τι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ ἐν Λευκάδι.

ΜΕΛΛΩΝ ἄλεσθαι, τρυφερᾶς πόθῳ Ἡλιοδώρας,
 Πάμφιλος εἰς χαροπὸν Λευκάδιον πέλαγος,
 τῷ Φοίβῳ τάδε δῶρ· αὐτὸς δ' ἄψορρος ἀπῆλθον,
 οὐδὲ γὰρ ἐν φθιμένοις φύξιμός ἐστιν Ἔρωσ.

III.]

MAGNA CIVITAS, MAGNA SOLITUDO.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ὁ Βροῦτος ἦλθε τῆς Ξάνθου κρατῶν·
 ὁ δ', ἐπεὶ τάχιστα γ' εἰσέδου τείχη στρατός,
 κορυθαίολον δι' ἄστυ πῶλον ἤλασε,
 πόθῳ συθεῖς αἶθουσαν ἐκσῶσαι πόλιν·
 ἰδὼν δ' ἀγυιάς κάγορὰν ἀστῶν κένας,
 μέλαθρά τ' ἔρημα τῶν ἐνοικούντων, “Μάτην
 τῶν οὐκέτ' ὄντων,” εἶπεν, “εἴλομεν πάτραν.
 Μεγάλη πόλις μὲν, ἡ πόλις δ' Ἐρημία.”

III. 1. Ξάνθου] Vid. Herod. lib. I. 176. et ibi Wess. — item Plutarch. in Vit. Brut. p. 998. Ed. Xyland.

IV.]

DISCRIMEN OBSCURUM.

IN QUENDAM VELOCIPEDANTEM.

ὦ ΝΕΑΡΕ, κείνοις ὅστις ἐμβεβῶς δίφροις,
 τοῖς ἀρτικόλλοις, διαπονεῖς ὁδοὺς κάτα,
 φράσον, τί βούλει; πότερον ἵππεύειν δοκεῖς;
 ἢ πῶς βαδίζεις; ἢ τίν' ὀνομάζεις φορὰν
 κείνην; ὀχεῖ σι;—σοὶ μὲν, εἰ δοκεῖ, φίλε,
 βαίνειν, ὀχεῖσθαι, καὶ τιν' ἵππεύειν τρόπον
 ἔξεστιν, ἀλλὰ σοῖς ἐπ' αὐτουργοῖς ποσίν.

V.]

INSCRIPTIO

IN VENAM AQUÆ EX IMIS VISCERIBUS TERRÆ ARTE EDUCTAM.

ΚΡΗΝΗ μὲν ἦδε, γαπότοις ἦν εἰσορᾶς
 Γράντης φιλῶδων νάμασιν δόμων μέτα
 ῥέουσιν, οὐτ' ἐξ ἵππικῶν λακτισμάτων
 ἐπαυτίκ' ἐξεφήνατ', οὔτε μυστικῶν
 δικέρωτος ὄζου πρὸς τεχνῶν εὐρημένη
 τοῖς νῦν γόησι τοῖς καλοῖς ξυμμαρτυρεῖ.
 ἀλλ' ἐκ κρυφαίων διατόρου γαίας μυχῶν
 κοίλαισι μηχαναῖσιν ἐξαντλουμένη
 παρεῖχε Καμικοῖσιν ἄφθονον ποτόν.

V. 5. δικέρωτος ὄζου] Anglice "The Divining Rod." Vid. *Quart. Review*, No. XLIV. p. 373 & Note.

ἰάσιμον δὲ, καὶ σιδηρομήτορα,
 ὥς οἱ σοφοὶ λέγουσιν, ἐκβάλλει ρόην.
 ἀλλ' ἦν, πεπωκὼς τοῦθ' ὕδωρ, καθ' ἡδονὴν
 ἄδῃ τις, ἡμῖν ἐξανίστασθαι τάχ' ἂν
 λέγοιμεν αὐτὸ πῶμα τῶν Παρνασίων.

VI.]

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ

ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΤΙΔΟΣ ΚΑΡΟΛΕΤΤΑΣ,
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΩΝ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
 ΘΥΓΑΤΕΡΟΣ.

ΤΟΥΤΟ' σοι, ὦ Καρόλεττα, τὸ κάλλιμον εἶσατ' ἄγαλμα
 δῆμος, μουνάρχου παιδὶ καταφθιμένη·
 σύμβολον εὐλογίας, ἀρετῆς γέρας ἔξοχ' ἀριστῆς,
 μνημὰ τε σῶν χαρίτων, αἷς ποτ' ἐτερπόμεθα.
 πᾶς δέ τις ἀρτιγλυφὲς ξόανον πρὸς τοῦτο δεδορκῶς
 γινώσκεται, Ἀγγλίοις ὡς κλέος ἀχθομένοις
 ὤλεθ', ὅτ' ἐν λοχίαις σε νεόζυγα μάρψεν ἀνάγκαις
 νοῦσος, γειναμένην ἀρσενόπαιδα γόνον,
 ἐσσόμενόν ποτ' ἀνακτα·—τὰ δ' ἄλλως ἐκτετέλεσται·
 εἷς τάφος ἀμφοτέρους ἐν θανάτῳ κατέχει.

VII.]

ΕΠΑΙΖΕΝ ΑΜΑ ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ.

ΤΙ ρέζεις, κακ' Ἔρως; τί δὲ θνητῶν στήθεα βάλλεις
 ἄθλια; φεῦ, τόξον καὶ βέλε' αἰνὰ μεθές.
 παίζειν σοί γε δοκεῖς; σοὶ μὲν τόδε παίγνιόν ἐστι·
 σπουδάζων παίζειν ταῦτα δ' ἔμοιγε δοκεῖς.

VIII.]

ΕΡΩ ΤΕ ΔΗΤΑ Κ' ΟΥΚ ΕΡΩ.

ΚΑΡΟΛΕΤΤΑ, πασῶν παρθένων
 ὧν οἶδα πουλὺ φίλτατα,
 μὴ σφάλλε τὸν φιλοῦντά σε
 δόλους πλεκοῦσα μυρίους.
 καλεῖς με πρὸς σε πολλάκις,
 φεύγεις με τὸν καλούμενον·
 φιλάματ' αἰτέοντί μοι
 δοῦναι θέλεις τε κοῦ θέλεις·
 ἐρᾶν σε φῆς, σὲ δ' αὐτίκα
 οὐ φῆς.—σὺ χαῖρε, παρθένων
 ὧν οἶδα πουλὺ φιλτάτα,
 εὔρηκα γὰρ τήνδ' ἔκλυσιν
 εὔρηκα, σῶν αἰνιγμάτων.
 ἐρᾶς με δῆτα, κοῦκ ἐρᾶς,
 ἐρῶ σε δῆτα κοῦκ ἐρῶ.

IX.]

ΕΑΝ ΗΣ ΦΙΛΟΜΑΘΗΣ, ΕΣΗ ΠΟΛΥΜΑΘΗΣ.

IN JUVENEM DESIDERATISSIMUM, H. K. WHITE.

ἮΡΕΜ' ὑπὲρ τύμβοιο πολυκλαύτου Κλεοτίμου,
 μνήμα φιλοφροσύνης, ἄνθεα χεῖτε, νέοι.
 ἦραθ' ὁ μὲν Σοφίης, Σοφίῃ δ' ἐφίλει τὸν ἐρῶντα·
 ἴσος ἔρως, ἴσαι δ' ἀμφοτέροις χάριτες.
 ἡ δ', ἀρετῆς ἔνεκεν βαθὺν ἴμερον ἀνδρὸς ἔχουσα,
 εἰς δόμον ἀθανάτων ἠθέλεν ἐσκομίσαι.
 τήκετο πολλὰ πονῶν· Σοφίῃ Σοφίης τὸν ἐραστὴν
 ὤλεσ'· ὄρα Σοφίης, ξεῖνε, μαιφονίην.

IX. 8. μαιφονίην.] Cf. Meleagri Epigr. 32.

—ἔρωτος ὄρα, ξεῖνε, μαιφονίην.

X.]

SCRIBIMUS INDOCTI DOCTIQUE.

ἽΟΙ σόφοι οἱ τ' ἄσοφοι πάντες μάλα μουσοποιοῦσιν·
 ἀλλὰ τὸν ἐν τούτῳ κείμενον ἄνδρα τάφῳ
 ἢ ἄσοφον καλέειν, ἢ χρὴ σοφὸν, ἕξοχα πάντων,
 οὐδὲν γὰρ γράψας οἴχεται εἰς Αἶδην.
 λάμβανε προῖκα, Χάρον, τὸν κουφότατον προσιόντων·
 μῶνος τῶν θνητῶν οὐ κατάγει κιθάραν.

XI.]

ΠΕΡΙΣΣΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ὃΝ ΜΕΣΩ ΛΟΓΟΙ.

ΧΛΩΡΙ, λέγ' εἰ με φιλεῖς· τί σαλεύονθ' ὧδε προλείπεις
 Κύμασί μ' ἀντιπάλοις ἐλπίδος ἠδὲ δέους;
 Φεῦ, τί θέλω δυσέρως; μύθου πλέον ἢδε σιωπῇ·
 Μὴ λέγ', ἔρευθος ἄλις καὶ λάλον ὄμμα λέγει.

XII.]

ἘΚΩΝ ΑΕΚΟΝΤΙ ΓΕ ΘΥΜΩ.

ΤΙΣ ποτ' ἄρ' ἐστὶ γάμος; τόδε μεῦ πάλαι ἦτορ ἀμύσσει·
 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ, φίλοι, πολλὰ δὲ λυγρὰ τρέφει.
 ἔστιν ἐκεῖ πάνθ' ὅσσα διδοῖ Κυθήρεια βροτοῖσι,
 καὶ χρυσέα φιλότης, καὶ γλυκύθυμος ἔρως.
 ἔστι δ' ἔρις σὺν ἔρωτι, καὶ ἐν φιλότητι μέριμναι
 μυρίαί, ἐστὶ κακῆς ἄλγεα δουλοσύνης.
 πῶς οὖν αἰρήσω γάμον, ὃ κακὰ τόσσα πέφυκε;
 τλήσομαι, ἀλλ' ἀεκὼν τόπλεον, οὐ γὰρ ἐκῶν.

XIII.]

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

ΑΝΑΘΗΜΑ.

ΤΑΣΔΕ τρίχας, καὶ τόνδε, Γεραίστιε, τῇδε χιτῶνα
 σωθεῖς Καρπαθίας ἐξ ἁλὸς ἐκρέμασα
 Μυρτίλος· ἀλλὰ συ χαῖρε, Γεραίστιε· πολλὰ παθὼν γὰρ
 μήποτε ταυτὰ παθεῖν δεύτερον, ἐξέμαθον.

XIV.]

ἐν δὲ πείρᾳ διαφαίνεται

ὣν τις ἐξοχώτερος γένηται.

Pindar.

“ ΠΑΛΛΑΣ Ἀθηναίη, τί γελᾷς, ἄτοπον γελάοισα; ”
 ὥς ἄρ’ ἔφη τείνων τόξα ποτανὸς Ἴερως.
 “ οὐ σε καλὸν βέλεσιν καγχαζέμεν ἀμετέροισιν,
 ἀμετέρων βελέων μήποτε γευσάμενην.—
 ἀλλ’ ἄγε, δὸς μέσον ἦπαρ ἐμοῖς ἐγχεῖν οἷστοις·
 εἶτα γέλα·—μή μοι δοῦσα δὲ, μὴ γελάσῃς·
 ὥς γὰρ ἐμοί,—τὸ κράτος, τὸ μάχης ἄτερ, οὐ κράτος
 ἐστίν·
 ἢ δ’ ἀρετὴ πείρας ἄμμορος, οὐκ ἀρετή.”

XV.]

ΣΚΟΤΟΝ ΔΕΔΟΡΚΩΣ.

IN FAUTORES SHELLEII NOSTRI, DIFFICILLIMI POETÆ.

ΠΟΛΛΑ σοφῶς ἠνίξαθ’ ὁ Σέλλιος· οὐ θέμις ἐστὶ
 παντοίων ἵεναι πάντα διὰ στομάτων,
 ἡμεῖς ταῦτα σύνισμεν· ἐκὰς, ἐκὰς, ὅστις ἀλιτρός,
 καί τι λέγων ἀπλῶς, καὶ τὰ παλαιὰ φρονῶν.

XIII. 1. Γεραίστιε.] Neptune. Aristoph. *Eqq.* 558.

ὦ Γεραίστιε, παῖ Κρόνου—

ἡμεῖς δ' οἱ καινοὶ, καὶ δεξιοὶ, ἢ λάλοι ἄνδρες,
οἱ μόνοι ἐκ πάντων χρηστὰ διδασκόμενοι,
τερπόμεθ' ἐν τούτοις μεμνημένοι· οὐδ' ἔλαθ' ἡμᾶς
οὐ φάος ἐν σκοτίοις, οὐ σκότος ἐν φανεροῖς.

XVI.]

ÆGRESCIT MEDENDO.

ΦΥΛΛΙΔΟΣ ἠπιάλω καμνούσης, Δάφνις ὁ παιὼν,
ἠΐθεος Δάφνις, φάρμακ' ἔδωκε κόρη·
ὥς δ' ἶδεν, ὥς ἐμάνη! τότε δὴ πυρὸς ἦσθετ' ἰατρός·
καὶ νόσον, ἧς παιὼν ἦλυθεν, αὐτὸς ἔχει.

XVII.]

MAGNAS INTER OPES INOPS. Hor.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΝ.

ΒΙΒΛΙΑ πανταχόθεν κἀγάλματα, καὶ συναγείρεις
Κέρματα τοῦ Κροίσου σῆμ' ὅσ' ἄνακτος ἔχει·
Καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου χρυσὸν, χαλκὸν τε Κορίνθου,
Χῶσα ποθ' ὠρχαῖος τίμι' ἔθηκε χρόνος.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔγκεισαι πλούτῳ, Δαμάσιππε, παλαιῷ,
Μή συ νέον γ' ὀλέσης οἴκοθεν ἀργύριον.

XVIII.]

—QUIS ENIM CELAVERIT IGNEM,

LUMINE QUI SEMPER PRODITUR IPSE SUO?

ΛΗΓΕ μάτην πονέουσ', οὐ γὰρ ποτὲ, Χλωρί, δυνήσῃ
τὸν γλύκερον κρύπτειν ἴμερον ἐν κραδίᾳ.
φῶς ἄβρὸν ὀφθαλμοῦ θερμὸν τ' ἐρυθῆμα παρειᾶς
τὴν φλογὰ δείξε σαφῶς ἐνδοθεν αἰθομένην.

I.]

LABOR INEPTIARUM.

DRANCES, notus homo, sed inficetus,
 Orator petulans, sed æquus idem
 Qui summas aliis relinquat artes,
 Contentus sibi vindicare nugas,
 Famæ se quoque somniat clientem.
 Garrit, scriptitat, arguit, Latinos
 Perdoctus citat Atticosque testes,
 Claudarum procus elegantiarum,
 Nec vilem putat esse se Poetam.
 Captat munia parvuli senatus,
 Augusta gravis æstuans arena,
 Lychnos computat et tributa cogit,
 Ne quo publica res malo laboret,
 Docta de tribus assibus loquela
 Prudens disserere; induitque tristem
 Vultus compositi sagacitatem,
 Et quicquid gravium est ineptiarum
 Molitur sapiens. Quid, ah! miselle,
 Quid noctes satagis diesque rerum,
 Agas ut Nihil, audiasque Nemo?

II.]

ΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΣΟΦΩΤΕΡΑΙ.

PARTICULIS variis, furtivoque igne Prometheus
 Fingens, divina fecerat arte virum:
 Deinde iterum auctori, seipsum superare volenti,
 Perfectum, e manibus fœmina prodit, opus.

III.]

MAGNA CIVITAS, MAGNA SOLITUDO.

FERVENTE quondam sole, lampadem magna
Ferendam in urbe cogitavit Æsopus.
Ergo profectus in vias tulit tædam;
Deûmque templa, porticus, domos lustrans,
Haud aliter agmen ambulantium curat,
Quam si per agros carperet viam solus.
Verna obviam se fert, manuque correpta;—
“ Nollem accidisset tibi severior casus—
Fac, quod petis, mî cognitum—satis credo
Posse reperiri.” At ille; “ Des: virum quæro.”

IV.]

DISCRIMEN OBSCURUM.

BELLUS homo sibi vult dum vir Rufillus haberi,
Forma levis totam prædicat esse Chloën.
Quorsum hæc? in quam partem abeat? licet inde
vocemus
Semivirumque Chloën, semi-Chloënque virum.

V.]

IMPRANSI DISQUIRITE.

NIHIL non hodie dapes valebunt;
Sive est erudienda nostra pubes
Gentis pauperior, piave cura
Convertenda fides Hebraïcorum,
Seu magno statua erigenda civi;
Quicquid sit, genus omne publicarum
Cœnatum coëunt hetæriarum.

Confert quisque suum volens tributum,
 Confert sobrius, illicoque opimæ
 Succedunt epulæ, joci, loquela
 Frequens, plurima vina, conciones;
 Rerum quicquid agunt, agunt bibentes.
 Recti, judice me, bonique moris
 Inversa est ratio; quod est agendum
 Impransi reputate, deinde pransi
 Nummos promite liberaliores.

VI.]

OPTIMOS NOS ESSE DUM INFIRMI SUMUS.

OPTIME, virtutis si vis decurrere campo,
 Infirnum corpus sit tibi, mens valida.
 Sic, ubi nostra suos instaurat Olympia ludos,
 Instruit ad cursum se moderator equi;
 Pharmaca, lodices, sudor gravis, omnia corpus
 Attenuant; magnum est Vis sine carne lucrum.

VII.]

ΕΠΑΙΖΕΝ ΑΜΑ ΣΠΟΥΔΑΖΩΝ.

QUID longo juvat et gravi labore
 Doctrinam petiisse, gratius cum
 Ludi dent iter eruditionis?
 Nam quæ pars ita dura literarum
 Quam non vel tabula et vagæ figuræ,
 Aut pictæ valeant docere chartæ,
 Aut lusus aliquid genus jocosî?
 Sic ludus simul et simul cupido
 Doctrinæ puerum allicit trahitque.

VII. 5.] Quibus doceri solet Geographia.

Non ille aut studia aut timet librorum
Usus. Sponte jocum laboriosum
Laboremque petit jocosiozem.
Ludens disce. Adeo Scientiarum
Cunctarum, mihi crede, eris magister.

VIII.]

————— NUGÆ SERIA DUCUNT,
IN MALA.

ODIT Charinus serias senum barbas,
Totusque nugis illaborat urbanis.
Nugis amicus, tota territat nutu
Critico theatra, fit gravis cothurnorum
Fidiumque censor, laudat auream Ledæ
Vocem, pedesque mobiles Tigellini,
Et seminudam Thaidos venustatem.
Nugis amicus, scit leves puellarum
Captare risus, ore vota mellito
Garrire callet, seu Neæra seu Phyllis
Telo medullas læserit venenato.
Nugis amicus, per beata Parnassi
Errat vireta, floridas Camœnarum
Legit corollas, aureum quatit plectrum,
Permessioque labra proluit rivo.
Quid inde fiet?—his senescit in nugis,
Veneris facetus servus,—et columnarum;
Inutilisque canet, esurit, torpet,
Nimis jocosus, seriusque nugator.

IX.]

ΟΣΤΙΣ ΦΕΥΓΕΙ, ΠΑΛΙΝ ΜΑΧΗΣΕΤΑΙ.

QUÆRIS, cur toties vexârit Parthia Romam?

Scilicet et virtus huic Fuga sola fuit.

Si vincens igitur fugis, et vincis fugiendo,

Dic age, quid facies, Parthe, ubi victus eris?

X.]

SCRIBIMUS INDOCTI DOCTIQUE.

VERE novo, quo prata tepent, ardentque poetæ,

Et citharæ, et celeres suave loquuntur aquæ,

Serus Apollinea sternit se Daphnis in umbra,

Et parat intonso thura precesque Deo.

“ Phœbe pater, dum tanta cohors te poscit amatque,

Dum rapiunt laurus tot fera labra tuas,——

Dum totoque foro, totaque impune Suburra,

Bacchantur tristes, esuriuntque, chori,——

Dum resonant Aganippeo loca cuncta tumultu,

Templa Deum, montes, antra, macella, casæ,——

Dum nihil est nisi——‘ chara Venus!’——‘ formose

Cupido!’

Angor, amor, cineres, vulnera, mella, rosæ, ——

Quid valeat tanta Daphnin discernere turba?

Unde novo discat Daphnis honore frui?

Quid faciam ut propria decorem mea tempora lauru?

Dic mihi, quid faciam?”——dixit Apollo,——“ tace!”

XI.]

SUMMUM JUS, SUMMA INJURIA.

VERBERA vicinæ passus non lenia dextræ,

Limina pragmatici cautus agrestis adit.

“ Hem! bone, cæsus ades pugnīs; hem!——Julia de vi

Lex facit a nobis; lis tibi salva tua est:

Millia causicō, bis da mihi millia ;—vinces ;

Jus tibi erit summum, sit modo dicta dies.”

“ Jus,” clamat, “ summum hoc ? injuria summa crumenæ ;

Altera si tanti est, lis satis una mihi :

Imminuat caput iste meum ;—non tu imminues rem :

Verbera det—, sed tu non mihi verba dabis.”

XII.]

ELOQUIUMVE OCULI AUT FACUNDA SILENTIA LINGUÆ.

AD JOHAN. LISTON,

VIRUM LONGE κωμωδικώτατον.

O QUI Democritos theatra tota

A primis cuneis ad usque summum

Fecisti toties, severitatem

Vultus compositi lepore laxans ;

Quis possit lateri imperare quasso,

Quis rictum cohibere, si loquensque,

Et clauso pariter jocularis ore ?

—Dixistin’ aliquid ? nihil profecto :

Ergo quid placuit ? quid ora vulgi

Motu mirifico repente solvit ?

Comœdûm lepidissime, iste vultus

Fons est perpetuus facetiarum :

Si linguam tibi Parca denegasset,

Facundo jocus emicans ocello

Pulmones Britonum magis moveret,

Quam linguæ triplices et ora centum.

XIII.]

ΠΑΘΗΜΑΤΑ, ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

DOCTUM quæ faciunt et eruditum
Amicissime Sextialis, hæc sunt.

Fames: prandia rara: cœna nunquam:
Risus parvus: inops crumena: justis
Convivis sine, cruribusque mensa.
Lampas ferrea; ferreusque venter:
Noctes pervigiles: parum soporis;
Ut vix noctua dormiat minus te.
Atramentum: oleum: scyphi per horas
Spumantes Acheloïo meraco:
Ut nec rana bibat capaciores.
Septem cella pedum, propinqua cœlo,
Quo nec Sulcius involârit unquam;
Pulvis: carmina muribus terenda:
Libri: felis anus: tripes grabatus:
Cimex multus, araneæque centum.

Quæ mox te facient merum Catonem
Severissime Sextialis, hæc sunt.—
Et tam doctus eris, beate noster,
Qui nunc es Juvenis,—vel una Ruga
Vel totus, mihi crede, Barba fies.

XIV.]

Πόλλ' ἡπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἡπίστατο πάντα.

Hom.

PIGMENTA quidam,—coccinum, violaceum,
Nigrum, crocotum, vitreum, subalbidum,

XIII. 13. *Sulcius*] Anglice, “a Dun.” Hor. Sat. I. iv. 65.

— 20. *Ruga*] Ἀρπαλίῳ ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς. Anthol. 406.

Et quicquid est colorum ubique gentium,
 Una coactum temperabat assula.—
 Quid multa?—magno fecerat molimine
 Furvam paludem lividissimi luti.

Sic, mî Juventî, quum velis nescire nil,
 Et in cerebri quatuor unciis tui
 Omnes ubique temperes scientias,—
 Næ tu colorem non facis hercle,—sed lutum.

XV.]

SPLENDIDE MENDAX.

Cum Danaus gladio generos sæviret in omnes,
 Et conjurata sedula turba manu,
 Sola suum leto subduxit Lyncea conjux,
 Sola virum patri prætulit, et patriæ.
 Dixit et ostendens celatum in pectore ferrum,
 Et duri narrans impia jussa senis:—
 “Hæc licet edicat genitor, faciantque sorores,
 Ob veterem mendax nil moror esse fidem.”

XVI.]

SPATIIS INCLUSUS INIQUIS.

IN APPIUM CANDIDATUM HONORUM IN LITERIS
 HUMANIORIBUS MINUS FELICEM.

JAM mense tantum perbrevis, nec amplius,
 Certamen atrox abfuit:—
 Exin Minervæ crassioris Appius
 Miserum caput vocabulis

XIV. 6. *Furvam*] Notum est, cæterorum colorum mistura
 furvum effici.

Gravare, normis, lexicis, tutoribus,
 Et cætera farragine.
 Non ambulabat indies miserrimus
 Trans milliare proximum :
 Non tempus illi ut rideat vel dormiat ;
 Non tempus illi ut cogitet :
 Clepsydra semper adsidet jentaculo
 Dum rodit unguis et legit.
 Arctis ubique terminis includitur :
 Dies propinquat horridus.—
 Quid ergo restat? heu! rei fastigium,
 Cuneatur inter ultimos.

XVII.]

PRUDENS SIMPLICITAS.

VESTIBUS, unguentis, cultuque insignis et auro,
 Vendere se nobis stulta Corinna putat :
 Prudens parcit opes gemmis insumere emendis,
 Ornaturque sua simplicitate Chloe.

XVIII.]

HOMO SUM: HUMANI NIHIL A ME ALIENUM PUTO.

“ PECCARE humanum est: homo sum: mihi non alienum
 Pauca (modo lateam) surripuisse puto.”
 Sic ait Autolycus, proprios dum tollit in usus
 Nescio quid. “ Fustes ocyus huc, pueri.
 Irasci humanum est etiam; ne multa gravetur
 Si pressus furti vapulet Autolycus.”

PUBLISHED BY W. P. GRANT, CAMBRIDGE;
SIMPKIN & Co., R. PRIESTLEY, AND H. WASHBOURNE,
LONDON; AND REID & Co., GLASGOW.

OTTLEY'S DIFFERENTIAL EQUATIONS. 8vo. 7s. 6d.

A LITERAL TRANSLATION of the LEPTINES of
DEMOSTHENES. 12mo. 4s.

SUPPLEMENT to Part I. of the CAMBRIDGE MATHE-
MATICAL EXAMINATION PAPERS, as given at the several
Colleges. 8vo. 6s. 6d.

SUPPLEMENT to Part II. 8vo. 8s. 6d.

CLASSICAL TRIPOS EXAMINATIONS. 12mo. *sewed*, 2s.

An INDEX of the Phrases contained in ADAMS' ROMAN
ANTIQUITIES. 8vo. 2s.

* * Of those who have been accustomed to the use of the Roman An-
tiquities by Adams, there are few that have not felt the want of an
Index of the Phrases and Passages of Latin Writers, which are ex-
plained and illustrated in that work. To the customs and institutions
of countries, are always to be referred the most peculiar constructions
and expressions of their language: hence, to those who are engaged
in reading the Latin Writers, and who may consequently be supposed
to have Adams' Roman Antiquities constantly at hand, the Index
now submitted to the Public will be found eminently useful. Its
utility will be found perhaps still greater to those engaged in prac-
tising or teaching Latin Composition.

N. B. The Index will suit any edition of Adams' Roman Antiquities.

A LITERAL TRANSLATION of XENOPHON'S AGE-
SILAUS. 12mo. 2s. 6d.

WRIGHT'S ALGEBRA, as published in the PRIVATE TUTOR;
intended as a SUPPLEMENT to WOOD'S ALGEBRA. 8vo. *cloth*, 12s.

CAMBRIDGE EXAMINATION PAPERS, for Hebrew
Scholarships. 8vo. 3s.

————— on the Greek Testament. 8vo. 3s. 6d.

————— for Scholarships and Fellowships at
Trinity and St. John's Colleges. 8vo. 4s. 6d.

* * * The above Examinations to be had together in 1 vol. 8vo. *bds.* 8s.

INDEX to ÆSCHYLUS, uniform with Beck's Index to Euripides. 8vo. 12s.

INDEX in TRAGICOS GRÆCOS. 2 vols. 8vo. 2l. 2s.

CAMBRIDGE CLASSICAL EXAMINATION PAPERS.

This Work comprises specimens of the Examinations for different
University Scholarships, the Classical Tripos, and the Classical
Medal, together with College Annual Examination Papers, syste-
matically arranged. One large vol. 8vo. 15s.; large paper, 1l. 1s.

A TRANSLATION of NEWTON'S PRINCIPIA, Part I.
containing Sections 1, 2, 3, with Notes, Examples, and Deduc-
tions. 8vo. *bds.* 10s. 6d.

A SYLLABUS of TRIGONOMETRY, containing so much
of the Principles of the Science (with their Demonstrations), as is
requisite to understand the more-advanced Parts of Mathematics.
By H. PEARSON. 8vo. 6s. 6d.

200 EXAMINATION QUESTIONS on PALEY'S EVIDENCES, with References. 18mo. 2s.

INDEX ACCURATUS et COPIOSUS VERBORUM, formularumque omnium in Sophoclis Trag. integris et deperditarum fragmentis occurrentium. 8vo. 12s.

ELEMENTS of GREEK VERSIFICATION. By the Rev. J. DAVIES. 12mo. price 2s. 6d.

SELF-INSTRUCTIONS in ARITHMETIC; designed for Schools and Universities. By J. M. F. WRIGHT, B.A. 8vo. 8s.

SELF-EXAMINATIONS in EUCLID; designed for Schools and Universities. By J. M. F. WRIGHT, B.A. 8vo. 6s. 6d.

FRANCŒUR'S COMPLETE COURSE of PURE MATHEMATICS; translated by R. BLAKELOCK, M.A. Cath. Hall. 2 vols. 8vo. bds. 1l. 10s.

*** The volumes may be had separately, 15s. each.

TRANSLATOR'S GUIDE, 12mo. 2s.

A COMPENDIOUS TREATISE on the ART of LATIN POETRY, grounded on the work of M. C. D. JANI. 8vo. bds. 8s.

An ANALYSIS of PALEY'S VIEW of the EVIDENCES of CHRISTIANITY. By JOYCE. New edition. To which is added, a Supplement and Examination Questions, including the Senate-House Papers for 1832, with References. Neatly printed in pocket size. 3s.

BOSS (L.) ANTIQUITATUM GRÆCARUM Descriptio Brevis. 12mo. 4s. 6d.

*** This work is a revised edition of Zeunius's, Leipsic, 1787. The name of Antiquities is scarcely comprehensive enough, as it refers us to the sources of all our knowledge of the Religious, Civil, Military, and Domestic Affairs of the Greeks. It contains some thousand references, and is a valuable manual to the Classical Tutor or Student, whatever Author he may be reading.

CAMBRIDGE EXAMINATION QUESTIONS on ÆSCHYLUS. 12mo. 1s. 6d.

————— THUCYDIDES. 12mo. 1s. 6d.

————— on XENOPHON. 12mo. 1s. 6d.

A SELECTION of GEOMETRICAL PROBLEMS, containing some of the most useful deductions from Euclid, and calculated to assist the student in the solution of deductions in general. 8vo. price 2s. 6d.

NOTÆ in ÆSCHYLUM ad WELLAUERI TEXTUM ACCOMMODATA. 1 vol. 8vo. 10s. 6d.

A COLLECTION of CAMBRIDGE MATHEMATICAL PAPERS, as given at the several Colleges: in Two Parts. Part I. PURE MATHEMATICS.—Part II. MIXED MATHEMATICS, 7s. 6d. each.

ÆSCHYLUS WELLAUERI, cum Aliorum Adnotationibus et Indice Græcitatibus. 3 vols. 8vo. cloth 1l. 16s.

In the Press,

A Translation of the GRECIAN ANTIQUITIES, by L. Boss; with considerable improvements and additions. 12mo. 4s. 6d.

L. Boss

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

3 0112 071289448